

دهلی ئاگری سینهم نه بی غرق دهم پیت نالی به چی غرق ده بی، ناچارت دهکا برۆی بو نیوه بهیتی دوهم له ویدا هۆی غرق بوونه که ی بو داناوی که فرمی سکیه تی. که دهلی ئاوی چاوم گهر نه بی دوسووتیم دیسانه وه هۆی سووتانه که ت له هه مان نیوه بهیتدا به دهسته وه نادا، سه ره و ژیریش بیته وه بو بهیتیکی تر هه ر نایدۆزیته وه. ده بی سه ره ژوور بیته وه بو نیوه بهیتی یه که م له ویدا ئاگری سینهی بو هه لگرتووی به هۆی سووتان. ئەم هاتوچۆ کردنه ت، سه ره و ژیر و سه ره ژوور، له بهیته که ی «ابن الفارض» دا نیه چونکه واتای سه ره له بهری «هۆ و ئەنجام - سبب و نتیجه» ی له هه مان نیوه بهیتدا به دهسته وه داوه و خۆی به تال کرده وه. نالی دوو جار ان تینووت دهکا و هه ر دوو جار انیش دوا ی گه شتیکی فکری تینووتیت ده سکی نی. ئەم گوتاره بای ئەوه ناکا، جیشی بو ناکریته وه له گوڤاره که دا، کوتایی به قسه بینن له باره ی «ناوه رۆک و روخسار» چ به جوړیکی تیکرای بی چ به نیسه بت شیعی نالی خۆیه وه بی، ئەنجام دانی ئەم کاره ده که ویته گوتاریکی تر له ژماره ییکی تری گوڤاره که دا، که هیچ به ره له تست ریم لی نه گری و دهستم نه بستن.

له م چند نموونه یی ناو گوتاره که دا هه ر لایه نی کومه لایه تی و ورده کاری واتا و ئارایشتی وشه و دارشتنی بهیته کان مه بهستی نووسین بوه، که لیک راگه یاندنی تری میژوویی و ئەده بی و به راوردیی هه ن تیاندنا، دریزه یان مه ودای به رفه روانتری پی ده وی له گوتار. به نموونه ی روون کردنه وه ی مه بهست ده لیم «حلقه ده رکۆشی که فی رهنگین...» له زۆر پوه وه وا دیته زیهنه وه که نالی بهر له جی هیشتنی کوردستان گوتبیتی چونکه دیمه نه که له م بهیته و سه رپاکی غه زه له که دا دیمه نیکی کورد و کوردستانه، یا خود هه ر نه بی به نیسه بت نالییه وه له کوردستاندا زیاتر لواوه خو به دلسۆزیکیی دهستی رهنگین و ده فه ی ئالقه دار بزانی، رهنه ی دواتریشی له «شیخی سه ر لینگه ده ستار» هه ر یه کیکه له و رهنه ی پهیته پهیته له شیخه کانی ناو کورده واری گرتوه هیز و نه فه سی شیعه رکانیش ده یانباته وه بو ته مه نیکی گه نجایه تی که «تا فه له ک دهوره ی نه دا» و «ئەم تاقمه مومتازه» ی تیدا گوتوون.

سه ره رای ئەمانه که ده شلی «رهنم و ده ستاری که لله ی من ده فه نه ک مه نده فه» ئاشکرایه له خۆرای نالی «رهنم»، دیاره له ته مه نیکیدا بووه رهنایه تی لی بوه شیته وه... له م بابته ته تیبینیانه زۆرن که نه مه یان و نه ته ناو نووسینه وه، تیکرایشیان له پیکه یانی سامانی بهیته کان به شدارن و نرخی نووسین زیاد ده کن. له شیکردنه وه شدا هه ر ئەوه نده م کرده که خۆم تیی گه شتووم و پنیوستی روون کردنه وه ی مه بهست داخوایی کرده. بیگومان زۆر واتای نهینی تر له و بهیتانه دا هه ن که من بو یان نه چووم، هه ندی ورده کاریشیان تیدا یه به ئانقه ست لیان نه دوام.

دهست بژار کردنی شاگول و شاهه بیت له دیوانی «نالی» دا ئه رکینی بی کوتاییه چونکه ئەوه نده شاکاری بی مانه ندی تیدان و شی کردنه وه شیان هینده ی به به ره وه یه له ری دیراسه ییکی قول و به رفه روان نه بی جیان بو ناکریته وه جگه له وه که گه یشتن به ته ختی بنی ده ریای بهیته کانی کاریک نیه به تاکه که س بکری. ئەوه ی راستی بی واتا لیدانه وه ی زور به ی شیعه رکانی پنیوستی به هاریکاری تیکرای بی ئەدیبان هه یه که هه ر یه که چی بو روون بوته وه له نه یینه کانی بهیت و دوو بهیتی، یا بو ی روون ده بیته وه له دوار پۆژدا، بیخاته وه سه ر گه نجینه ی مه علوم کراوی واتای هۆنراوه کان له هه مان کاتیشدا هه موویان یاریده ی یه کتر بدن بو کردنه وه ی ئەو گریکۆزانه که کردنه وه یان له ده سه لاتی تاکدا نیه و هه ر گریه ش به لای که مه وه دانه گه وه ریکی له ناو خۆیدا شار دۆته وه.

له کۆتای ئەم بەشە یەکه می گوتارە که دا دەستەو یەخە ی غەزەلیکی دیوانە که ی دەبم، له پیشە وەش دەزانم هەر هیندە واتایە له دەریاکە یان هەل دینجم که له زەرفی دەسە لاتمدا جیتی دەبیتە وە، دوا ی لئ بوونە وە ی من و پر بوونی زەرفە که م لە و واتایانە که شکۆلی چەندین «غواص» یش پر دەبی له دانە گە و هەری ژیری دەریاکە.

ئەم برە شیعرە ی لێرە بە دواو خەریکی شیکردنە وە یان دەبم نمونە ی نایابترین شیعر ی کلاسیکی رۆژە لاتن، که دەلیم «کلاسیک» چ رینگە ییک لە و شیعرانە نابرمە وە بۆ بەراوردیی کردنیان لە گەل شیعر ی نویدا، حەز دەکە ی بیانە یینە و بە پیشکە و تووترین شیعر ی نویمان بگرە. تا ئە و رۆژە شاعیری نوئی کورد دەتوانی لەم نمونە یە ی نالی پیش کە ویتە وە، کات و سە قافەت و خۆ پی گە یاندنی گە لیک پتری پی دەوی لە وەندە ی لە و چەند سالانە دا بۆ ی لواو.

سەر جوملە ی شیعرە کان شەش بە یتن بە پیی ئە وە که له دیوانە چاپکراو وە کاندا بلاو کراو و تە وە. لە مە را وا پی دەچی هە ندیک ی لئ فۆتابی چونکە بە عادت، شاعیر ژمارە ی بە یته کانی لە یه ک هە لبه سستا تاک دەبوون نە ک جوت.

زۆر شیعر دۆستی نالیدۆستم دیو و ایزانیو بە یته کان هەر یه که بۆ خۆ ی له واتادا سەر یه خۆ یه و پە یو هە ندیی بە وانی تر وە نیه. بە لام ئە م هە لبه سته یان وە ک چە ندیک ی تر له دیوانە که دا «وحدە» ی تیدایه و تە جره بە ییک ی سەر دە می گە نجایه تی نالی دە گێریتە وە که گومان نیه له روودانی. فرکە ی دەمار و گە رمی نە فە سی نالی له هە لبه سته که دا ئە و ئیحتیما له پاشگە ز دە که نە وە که زاده ی خە یال بی. با شیعرە کان خۆ یان بە دەنگ بین و پە یامی راست بوونی رووداو وە که را گە یه نن:

سەری زولفت که رشتە ی عومری «خضر» ی نیو هە ودا یه
چ هە ودا یی که هەر حە لقیکی صە د زنجیری سە ودا یه
برۆت تیغیکە وە سمە ی، «صیقل» ی مە سلوول و مووکاره
که عیشو ه ی جە و هەرە، رەمز و ئیشارە ی ئاو و مە ودا یه
بە نە شئە ی سستی و مە سستی وە ها مە ستور و مە خمورە
نە زانم خە و له چاوتدایه یا چاوت له خە ودا یه
له سایه ی کفری زولفت دل «فنا فی النور» ی ئیمانە
مە لئین زولەت خراپە وە سلی پە روانه له شە ودا یه
هە ناسە م زولفە که ی لادا و مە یلیکی نە کرد چاوی
نە سیم ئە نگووت و شە و را برد و نە رگس هەر له خە ودا یه
له «دور» ی تۆ یه ئە ی خورشیدی پرتە و بە خشی شە وگە ردان
که نالی وا له حالاتی محافی ماهی نە ودا یه

نالی لەم هە لبه سته دا پاتە و پات بزۆزیکی دلدارانە ی کاتی گە نجایه تی خۆ یمان بۆ دە گێریتە وە. له تاریکی شە ودا پاریزی بردو بۆ بالینی خۆ شە و یستە که ی و گە یشتۆتە تە نیشت و رۆخی تا ئە و رادیه هە ناسە ی زولفە که ی لادا وە له سەر رووی، نە ک هەر لە رزاندو ه تیه وە، بە لام نە ویرا وە یاخود له دەرفه تی

رانه دیوه نه وونده له ووزعه دا دهوام بکا یاره که ی به خه بهر بیئی. دزانه چوه و دزانه گه راوده ته وه، هیندهش تینوو که سهر له دل بوه دوا دلۆپی له ززه تی لهم چهند له حزه کورتیله یه هه لگوشیوه و پر به دل ده می برده بۆ لای زولف و رومه تی تیر و پر سهیری ئەم روخساره په ستراره ی کردوه و وینه ی هه لگرتوه.

له سه ریایکی به یته کاندای تارمایی نالی به دهوری یاره نوستوه که یه وه هه نده ی دیمه نی شه وه که ئاشکرایه. گرنگی مونسه به که ش، به لای باوه ری منه وه، هوی ئەو هه موو «اعجاز» یه که وا له سه رانسه ری به یته کانه وه هه لده رژین. که به ته وای لییان ورد بینه وه به سه ر وشه ی وادا ده که وین له به یته کاندای به تنه ا خوی به سه پی بگوتری «معجز». گر و سوژی عاشق و تام و له ززه تی هه لوه سته که ش وایان کردوه «اعجاز» و فسوون و ورده کاری ناو به یته کان وه که ناو رهوان بن بی قورت و گرفت، له هه ندی شویندا رهوانی ئەو فه ندانه گه یشتوته پله ییک هه ست و زیه نی مروّف لییان هه لده زه لی و به سه ریاندا تیپه ر ده بی.

خوینهر ده بی له گه ل من و به یته کانیشدا باخه ل فرهوان بی و په له م لی نه کا. سه ره رای په له نه کردن ده بی له لای خوی وه یارمه تیشم بدا له ته وای کردنی ئەو واتایانه ی بۆم ته وای نه کراون وه یا خود ترسی دریزه کیشان هه ندیکی پی به جیه یشتووم. با به یته کان به دهنگ بینین و من له گوته ی خۆم بوه ستم:

سه ری زولفت که رشته ی عومری «خضر» ی نیوه هه ودا یه
چ هه ودا بی که هه ر حه لقیکی سه د زنجیری سه ودا یه

له دیوانه که ی نالی - چاپی هه ولیر - له جیاتی «سه ودا یه» ی کوتایی به یته که «تیدایه» نووسراوه، راستییی که ی ئەوه یه لیرده نووسیومه که «تیدایه» ببیته قافیه دوو جار ان به یته که ده شکینیته وه. جاریکیان له وهدا که «التزام» ناهیلی به نیسبه ت قافییه ی ئەم به یته وه، قافییه کانی تر سه ر له به ریان «ملتزم» ن، «هه ودا، مه ودا، خه ودا، شه ودا، نه ودا - تیدا» ده بینی له گه لیاندا ناگونجی. جاریکی تریشیان له وهدا که واتای به یته که زور بیهیز ده بی و به شیکی زلی شیوه دارشتن و واتابازی نالی له ناو ده چی. به دم شیکردنه وه ی به یته که ئەم لایه نه ت بۆ رونتر ده بیته وه:

هه ودا - موو، داو.
خضر - خدری زینده وه یا نالی خوی که ناوی «خضر» ه.
سه ودا - شهیدایی عیشق، شیتی.
سه ودا «سودا» - رهش، که بۆ واتای عه ره بی به یته وه.

واته سه ره تای زولفت، که وا که میکی یه کجار که مه له تیکرای زولفه که، نیوه هه ودا ییکی «نه ک هه ودا ی ته وای» به قه ده ر رشته ی عومری «خضر» دریزه، ئەو «خضر» ه خدری زینده بی که مه شووره له «ناوی حه یات» ی خواردوته وه و قه ت نامری، یا خود نالی خوی بی. دیاره که مه به س خدری زینده بی ئیشاره ی به هیز بۆ دریزی داوه موه که یه، که مه به سیس نالی بی خۆ به قوربانی زولف کردن و عومر به هیچ

دەرچواندنه له تەك ئەو داوه موهدا. هەر دوو مەبەسیش بە جووت له بەیتەكەدا كۆبوونه تەوه چونكه وشەكانی هەر دوو واتا راډهگهیهنن.

هه‌ودایه‌كه‌ش چۆن هه‌ودایه‌كه‌؟ هەر ئالقیكى صه‌د زنجیری سه‌ودایه. واته هەر یه‌كه له‌و ئالقانه‌ی نیوه هه‌ودای سه‌ری زولفی یار به‌ستوونی، به‌رانبه‌ر صه‌د زنجیری سه‌ودایه. ده‌زانین زنجیر بۆ خۆی سه‌راپای ئالقه‌كه‌یه، كه‌چی تاكه ئالقه‌یه‌یكى نیوه مووی سه‌ری زولفی، كاری صه‌د زنجیر ده‌كات.

زنجیری سه‌ودا مومكینه «زنجیری سو‌دا» بۆ واته زنجیری ره‌ش كه مونسایی ره‌نگی زولفه‌كه‌یه. مومكینه‌یه «زنجیری سه‌ودا» بۆ كه ده‌كا ئەو زنجیره‌ی شیت و شه‌یدای پێ ده‌به‌ستنه‌وه. كه‌واته له‌ جوانیدا ئالقه‌ی نیوه هه‌ودایه‌یكى زولفه‌كه‌ ئەوه‌نده كاریگه‌ره به‌قه‌ده‌ر صه‌د زنجیر عاشق و شه‌یدایان ده‌به‌ستنه‌وه.

برۆت تیغیكه وه‌سمه‌ی، «صقیل»ی مه‌سلوول و مووکاره
كه عیشوه‌ی جه‌وه‌ره ره‌مز و ئیشاره‌ی ئاو و مه‌ودایه

نالی له‌ تیوه‌رامانی رووی یاره‌كه‌ی به‌ دوا وه‌سفیدا دیته سه‌ر وه‌سفی برۆی.

وه‌سمه - ده‌رمانیكى ره‌شه بۆ ره‌نگ كردنی موو.

صیقل - تیژكه‌روه «بنواره فه‌ره‌هنگی المنجد».

مسلول - ده‌ركی‌شراو له‌ كالان.

عیشوه - نه‌شوه‌ی برۆ.

جه‌وه‌هر - نه‌قشی سروشتی له‌ تیغدا.

ئاو - زنده سافی و روونی تیغ.

مه‌ودا - خه‌نجه‌ر، تیغ، شمشیر.

وه‌سمه‌ی تیغی برۆت بۆته تیژكه‌روه‌ی شمشیریكى ده‌ركی‌شراو و «مووکار». برۆكه‌ی قه‌وسه وه‌ك

شمشیر. وشه‌ی «مووکار» له‌وانه‌یه بۆ شمشیر و تیغه‌كه بۆ به‌ واتای زنده تیژی، له‌وانه‌یشه بگه‌رینه‌وه

بۆ برۆكه‌ی خۆی «كه مووکار» و له‌ موو پینك هاتووه. برۆكه «مسلول» ه وه‌ك شمشیر و تیغ چونكه له‌ ژیر

په‌رده و له‌ناو كالاندا نیه. برۆ به‌لای «نالی»یه‌وه له‌ تیژییدا وه‌ك تیغ وایه چونكه هینده‌ی تیغ جه‌رگ بره.

وشه‌یه‌یكى قرتاو هه‌یه له‌ پیش دوو وشه‌ی «مسلول و مووکار» كه ده‌بیته «موصوف» بۆیان: «وه‌سمه‌ی

تیغی برۆت، صه‌یقه‌لی شمشیریكى مه‌سلوول و مووکاره». نه‌شوه و عیشوه‌ی برۆكه‌ی وه‌ك جه‌وه‌هری تیغ

وایه كه شه‌پۆل بدا له‌سه‌ر رووی تیغه‌كه. هیما و ئیشاره‌ی برۆكان هینده برنده‌ن كاری «ئاو»ی شمشیر

و خه‌نجه‌ر ده‌كهن... تیغ كه زۆر ساف و په‌سه‌ند بوو پێی ده‌لین «ئابدار - ئاودار». ره‌مز و ئییشاره‌كه له

«ئاوی تیغ»یش زیاترن، هەر خۆیان وا ده‌برن ده‌لینی «مه‌ودا - تیغ»ن. وشه‌ی «صیقل» واتای تریشی هه‌یه

جگه له «تیژكه‌روه»، به‌لام پیم نه‌كرا به‌ته‌واوی ساغی كه‌مه‌وه و واتاكه‌ی تری به‌ینمه ناو ئەم

شیکردنه‌وه‌یه.

تۆ سه‌یری چۆن ناو‌نیشانی تیغ و هه‌موو سه‌روبه‌ریكى په‌سه‌ندیی و برنده‌یی له‌و به‌یته‌دا كۆمه‌ل كردوه

که هه مووشی خزمه تکاری برۆکانن. له بهیته که دا تاکه یه ک وشه پهیدا نابیی که خزمی برۆ و تیغ نه بی: «برۆ - تیغ - وهسمه - صقیل - مسلول - مووکاره - عیشوه - جه وههر - ره مز - ئیشاره - ئاو - مه ودا». که بلّین بهیته که «ظرف» ه و برۆکه «مظروف» ه هردوویان مشتیی یه کترن. که م وا هه یه قالب و واتای بهیته شیعر تا ئه م راده یه به بهر یه کتر گیرابن و یه کیان له وی تر دا غه رق بووی.

به نه شئه ی سستی و مهستی وه ها «مستور» و «مخمور» ه
نه زانم خه و له چاوتدایه یا چاوت له خه ودایه

ئه م بهیته له برۆوه ده مانگه یه نی به چاو...
«مستور» - داپۆشراو، په نهان به عه ره بی.
«مه ستور» - زۆر مه ست، مه ند و مه ستور به کوردیی.
«مخمور» - سه رخۆش که له «خمر» ه وه وهرگیرابی.
«مخمور» - داپۆشراو که له «خمار» ه وه وهرگیرابی به واتای روپۆش. چاوه کان نوستون، له نوستندا شرایه وهن. سستن و مه ستن... چاو که زۆر جوان و فرشته یی و په ری کار بوو پئی ده لّین سست، نه خۆش، بیمار. ئه م ته شبیه ی چاوی زۆر جوان و فتنه جو له ناو ئه دیبانی هه موو رۆژه لاتیی ئیسلامدا باوه. نالی خۆی له چه ند شوینی تر دا چاوی یاری به نه خۆش داناوه.

-۱-

وهک «طره» یی پیچیده یی تو ساغ و شکستم
وهک دیده یی نادیده یی تو خۆش و نه خۆشم

-۲-

ابروان تو طبیبان دل افکارانند
هر دو پیوسته ازان بر سر بیمارانند

جگه له سستی به هۆی «نه خۆشی» یه وه، چاوه کان لیره دا له بهر خه ویش سست بوون. چاوه کان نه ک هه ر سست، مه ستیشن. چاو که له خۆوه مه ست بوو ده گاته ئه و په ری جوانی.
نالی چه ند جار ان له وشه ی «مه ست» سوودی بو بهیته که ی وهرگرتوه. دوا ی راگه یانندی «جوانی» یاریده یی کی سستیه که ش ده دات چونکه له مه ستیدا سستی پهیدا ده بی. له نیوه ی دوه می بهیته که مه علوم ده کری چه ند مان کار به سستی و بی هیزی هه یه. جگه له مانه، وشه ی «مه ست» به له فز و واتاوه خزمی «مه ستور» ه و له گه ل «مخمور» یش ها و واتایه.
به نه شئه ی ئه م سستی و مه سستییه، چاوه که «مستور و مخمور» بوه. وشه ی «مستور» که عه ره بی بی به واتای داپۆشراو دیت و له «ستر» ه وه هاتوه. که «مه ستور» ی کوردیش بی به واتای زیده مه ست دیت.

مهستور وشه ييکه له مهست وهرده گيری وهک «رهنج، رهنجور - گهنج، گهنجور...» دهشگوتري «مهند و مهستور».

وشه ی «مخمور» نئویش دوو واتای هه یه یه کیان «سه رخوش» که له «خمر - شه راب» دوه وهر گيرابیت، نئوی تریشیان «روپوش کراو» که له «خمار» دوه هاتبی، له مهرا جار یکیان ده بیته خزم و هاودهنگی «مهست» و جار یکیان هی «مستور».

واته مهستی چاوهکان له گهل سستی نه خوشییان و هی خهوی کهوتن و وهزعی کهوتنه سهر یه کتری برژوله و پیلوهکانیان وها په نهان و ژیر په رده ی کردوون هه ر ده لئی «ستار و خمار» یان به سه ردا هاتوو... چاوهکه په نهانه، سسته، مهسته... به رهو نئوه دهچی وهک خهوی لی به سه ر بی که نئویش په نهانه له چاوهکه دا. خهوی بۆ خویشی «سستی مطلق» ه. که نئم هه موو سستی و مهستی و په نهانییه له و چاوه خهوی لی که وتوانه دا کویوو نالی هه قیه تی بشیوی و بلی:

نه زانم خهوی له چاوتدایه یا چاوت له خهودایه

له م نیوه به یته دا نالی گه یشتوته پایه ییک له هونه ر و هه ستیارییدا که به راستی پیی دهگوتري «اعجاز». به تین و هوندنه وه ییکی ساحیرانه وشه ی «مادی و معنوی» وها تیکه له کیشاون و تیکه ل به یه کتری کردوون که خهوی «موهوم» له گهل چاوی «موجود» وهک نئصل و وینه یان لی هاتوو... له یه کتر جودا ناکرینه وه و نازانری کامیان له کامیاندایه.

له سایه ی کفری زولفت دل «فنا فی النور» ی ئیمان
مه لئین «ظلمة» خراپه وهصلی په روانه له شهودایه

وشه ی «ظلمة» دوا پیته که ی ده بی بخوینریته وه و نه کریته «هاء السکته» واته ببیته «ظوله ت - زوله ت» به شیوه ی خویندنه وه ی کوردی، تاکو کیشی تیک نه چی.

له سایه - له بهر خاتر.

له سایه - له سیبه ردا.

کفر - پیچه وانهی «ایمان». شار دنه وه ی حه قیقه ت.

فنا «فناء» فی النور - نه مان و توانه وه له پروناکاییدا، وهک «فناء فی الله» به مه زه بی صوفییان.

په روانه - نئو په پوله یه یه که وا شه و به دوری پروناکایدا ده خولیته وه.

له م نیمچه رسته یه ی «له سایه ی کفری زولفت» نالی چوار تاریکای کۆکردوته وه.

۱- سایه: به واتای سیبه ر.

۲- کفر: که داپوشینی راستییه و به لای موسلمانه وه شه وه زنگ خویه تی.

۳- زولفت: که رهنه که ی ره شه و وهک شه و به سه ر پروناکای پرویدا هاتوو.

۴- شه وه که خوی که له تیکرای به یته کاندایه یه.

له سایه‌ی کفری زولفت دهشی «به‌هژی کفری زولفت وهیا خود له سیبهری کفری زولفت» دوه بی. زولفه‌که‌ی داناوه به «کفر» له‌بهر سهختی و خهستی رهشایی رهنگه‌که‌ی. کفریش «شاردنه‌وه‌ی راستییه» له‌وه‌پا زولفه‌که و کفر هه‌ردوویان وهک یه‌کترن چونکه زولفه‌که‌ش ره‌ناکایی پرووی داپوشیوه. روه‌که‌ش وهک «نوری ئیمان» وایه له‌بهر زیده پاکی و سپیه‌تی و بی‌گه‌ردیی. دلّه‌که‌ی «فنا فی النور» بوه، له ناو ره‌ناکایی «فانی» بوه و تاواوته‌وه.

له سایه‌ی کفری زولفت یاخود له‌بن سیبهری کفری زولفتدا، که‌وا ره‌ش ره‌ش که‌وتوته سهر سپیه‌تی روخسارت وهک کفری به‌سهر ئیماندا بی، دلّه‌که‌م فانی بوه له‌و نوره‌دا که‌وا له بن سایه‌ی کفری زولفته‌وه‌یه. یاخود شیده‌تی کفری زولفت هینده‌ی له جوانی پرووی تو زیاد کردوه دلّم بوی فانی بوه... تاریکی و کفر و سیبهر دهوری ئەو نوری ئیمانیه‌یان داوه که پرووی تویه. نالی هه‌رچه‌ند ناوی «پوو» ناهینی به‌لام به‌هوی تیکرای مانای به‌یته‌که به تایبه‌تی له وشه‌ی زولفه‌وه، لزوم به‌وه نه‌ماوه ناوی بینی. مه‌لین «ظوله‌ت - زوله‌ت» خراپه وه‌صلی په‌روانه له شه‌ودایه تازه کئی پئی هه‌یه باسی تاریکی بکا به خراپه.

ئه‌م شه‌وه‌ی کۆتایی به‌یته‌که چ شه‌وی راسته‌قینه بی که نالی تییدا چوه بۆ پاریزی یاره‌که‌ی، چ سیبهر و کفری زولف بی که پرووی یاریان له‌ناو خۆیاندا گرتوه و به‌ناو واندا نالی لیوی بۆ دینی، له هه‌ردوو حالدا نالی وهک ئەو په‌روانه‌یه وایه که له تاریکیی شه‌ودا دهوری شه‌وقی مؤم یا ئاگر هه‌لدی و به وه‌صلی ده‌گا هه‌رچه‌ند له‌و وه‌صله‌شدا ده‌سووتی... دلی نالیش که «فنا فی النور» بوه په‌روانه‌یه و به ناوری وه‌صل سووتاوه له شه‌ودا، که شه‌وی راسته‌قینه یا مووی زولف بی.

هه‌ناسه‌م زولفه‌که‌ی لا دا و مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی
 نه‌سیم ئە‌نگووت و شه‌و رابرد و نه‌رگس هه‌ر له خه‌ودایه

ئه‌م به‌یته‌یان هه‌م له‌بهر ئاشکرای و اتاکه‌ی هه‌م له‌بهر ناویانگی زوری، له‌وه دهرچوووه پیویستی به شیکردنه‌وه هه‌بی. هینده‌ش نازکه له پرووی دارپشتن و واتا و وینه‌کیشان و ته‌شبییه‌وه دهستی لی نه‌دری چاتره. وهک به‌لووریکی پاک و ساف و بی‌گه‌رد وایه هه‌موو شوین په‌نجه‌ییکی لی ده‌بیته‌ عه‌یب. له‌مه‌وپیش بۆ زمانی بیگانه‌ش ته‌رجه‌مه کراوه.

برا نالی ئە‌گه‌ر راستت کردبی که ده‌لیی «نه‌رگس هه‌ر له خه‌ودایه» سویند به شاعیری و خولیا و دل‌داریت ده‌خۆم نه‌تویراوه هینده لیو له لیو و پروومه‌تی توندکه‌ی به‌خه‌به‌ری بینی. دیتومه به‌یته‌که وه‌ها نووسراوه وهک من نووسیومه، له هه‌ندی نوسخه‌ی تردا «چ مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی» نووسراوه.

من کاری زۆرم به به‌یتی کۆتایی غه‌زه‌له‌که‌وه هه‌یه.

له «دوری» تویه ئە‌ی خورشیدی پرته و به‌خشی شه‌و گه‌ردان
 که نالی وا له حالاتی محافی ماهی نه‌ودایه

ئەوندەى گۆيم لى بووبى يەككى ئەم بەيتەى خويندبىتەوہ ياخود واتاکەى لىکدا بىتەوہ وشەى «دور»ى سەرەتای بەيتەکەى بە «دور، دور - بعید» خويندۆتەوہ. بەو پىتە دەبى لە نووسیندا بەم شىوہیە بنووسریت «لە دوورى تۆیە». کە بىخەینە سەر رینووسى زوربەى نووسەرانى ئەم رۆژانەمان دەبى وەک ئەمە بى: «لە دوورى تۆیە». لە نوسخەى دیوانەکانیشدا چ دەسخەت چ چاپکراو ھەرودھا نووسراوہ. کە ئەمە قبوول کەین واتاکەى وەک روالەتى وشەکان راي دەگەینن وەھا دەبى:

لە دوورى تۆیە ئەى رۆژى رۆناکایى بەخش بۆ ئەوانەى بەشەو دەگەرین کەوا نالى کەوتۆتە حالەتى هیلالی نوئى لە محاقدا. واتە بەھۆى دوورییەوہ لە تو نالى وەک هیلالی نوئى کەوتۆتە حالەتى محاق و نەمانەوہ.

ئەم واتایە کە ھەموو ئەو ئەدیبانەى من دیومن پى رازین تەلەپیکە و نالى بۆى ناوئەوہ، بەتەلەوہش بوون.

نالى لە ھەر پىنج بەيتى پىشووتردا باسى نىزىكى خۆى دەکا لە یارەکەى تا دىتمان لىوى گەياندە دەم و لىوى، ئەم دورکەوتنەوہ لە کوئوہ ھەلقوولى؟

ئەوہى راستى بى کە بى و لە تەلەکە رەھا بیت دەبىنى ھەرچى دوربىە لە بەيتەکەدا نى، بە پىچەوانە، ئەنجامىكى ئاسایى و یەكجار شاعیرانە و دلدارانەى ھەر پىنج بەيتى پىش خۆیەتى. ئەم بەيتەیان لە ھەمووان پتر نىزىكى نالى لە یارەکەى نیشان دەدا تاكو دەتوانین بلین غەزەلەکە مشت بوہ لە وەصل و نىزىكى. با بزاین چۆن!

وشەى «دور» لە رینوسى کۆندا دوو جۆر خويندەنەوہ ھەلدەگرى، یەككىيان ئەو تەلەپە بوو باسماں کرد «دور - دور بە واتای بعیدى عەرەبى». جۆرى دوہمى «دور»ە کە بەواتای تەنىشت و رۆخە. واتە ئەى خورشیدی روناکى بەخش بۆ ئەوانەى بەشەو دەگەرین کە نالى خۆى یەكکە لەوان و بەشەو چۆتە بالینى یارەکەى، لەبەر نىزىكى لە دور و تەنىشتى تۆدا نالى کەوتۆتە حالەتى محاقى مانگى نوئى. مانگ کاتىک دەکەوتە حالەتى «محاق» کە یەكجار لە رۆژوہ نىزىک بى نەک لى دور بى... کە لى دور کەوتەوہ دەبىتە «بدر». مانگ ھەتا لە رۆژوہ نىزىک بى جورمى نامىنى. بەو پىتە ھەرچەند لە روالەتدا «محاق» نەمان و فۆتان رادەگەینى لە راستییدا ئەوپەرى نىزىكى و گەیشتن بە یار لەو محاقەدا یە. نالى ھەرگیز لەو حالەى خۆشتر نەبووہ و نابى کە ھىندە لە یارى نىزىک بۆتەوہ وەک هیلالی کاتى محاقى لى ھاتوہ و لەگەل رۆژدا جووت بوہ.

وشەى «شەوگەردان» واتای «شەوگىرەوہ»یشى ھەیە. شەوگەرد جانەوہرئىکیشە وەک ماناکەى بەشەو دەگەریت.

نالى رى ھەیە خۆى بە هیلالی حالەتى محاق دابنى چونکە یارەکەى دانا بە خورشید و خۆیشى لە نوری ئەودا غەرق بوو بوو.

سرنجىكى ورد بگرە لە «ماهى نەو». ئەم وشەىەى «نەو» پىووستى قافیە داخووزى نەکردوہ، واتای شىعر و ھەلوہستى نالى خۆى بە «ماهى نەو» نەبى راست نایى، با بلیم زیدە جوانى بەيتەکە بە ھۆى ئەم وشەىەى «نەو» پەیدا بوہ.

ھیلال لە دوو حالدا خۆى لە محاقدا دەبىنى: یەكەمیان لە کۆتایى مانگ، واتە رۆژى ۲۹ و یا ۳۰ مانگى عەرەبى. لەم حالدا ھەلاتنى لەگەل رۆژ لە سبەینەدا دەبى. دوہمیان ئەو محاقەىە کەوا بەر

سەرەتای مانگ دەکەوی واتە هیلالەکه له محاقی سبەینەوه کەم کەمە بەرەو دواى قورسى رۆژ دەبیتەوه تا وای لى ئاوا بوونی مانگەکه له ئیوارەدا دەکەویتە سەر حیسابی شهو.

لەمەرا معلوم دەکەیت هیلالی محاقی مانگی کۆن بەسەر رۆژی رۆوندا دیت کە ئەمە هیچ لەگەڵ وەزعی نالیدا ریک ناکەویت، بەلام محاقی «ماهی نهو» ئەو محاقەیه که هیلالەکه تیدا بەرەو شهو دەبیتەوه، که ئەمەیش حالی راستەقینەى «نال»یە. که دەشلی «حالاتی محاقی ماهی نهو» هەموو سەرۆبەریکی ئەو محاقە و ئەنجامەکهی دەگریتەوه چونکه «حالات» که جەمعه به بەریهوه هەیه حالی ئیستاکە و دوایش رابگەیهنی لەو روهوه کهوا هیلالەکه ورده ورده له محاق دەردهچیت و دەبیتە یەک شهوه و دوو شهوه ... هتاد. نالیش وەک ئەو هیلالە وایه له کۆتایی شهودا له یارەکهی دوور دەکەویتەوه «وجود» پەیدا دەکاتەوه... چ سەیر نیه دواى ئەو خوشییه زلهی گەیشتن به یار و وەدەست هینانی پیروزیی و سەرکەوتنی وەها گەرە، نالی وەک مانگ له زیاد کردناد بی.

وەک گوتم شیعرەکان تەجرەبەییکی زیندووی سەردەمی گەنجایەتی نالی دەگیرنەوه، دەمودووی هەلبەست ئەوەندە نەفەس گەرەمە رێ نادا خەیاڵ بۆ هیندی برۆا کهوا نالی به زیهنکاریی و وشەسازیی و دەسلاتی شاعیری خۆی ئەم وینە ئەفسووناوییهی له وەهمەوه هینابی. سەیر که، چونکه حیکایەتەکه راستە، نالی چەند زمانی گرتوه له وشەى پاتەوپات «صریح»: ئەگەر «مەلین زولمەت خراپە» و هەناسەم زولفەکهی لا دا» و پستەى وەها سەرپۆش کراو نەبان لەوانه بوو بیریشمان لەوه نەکردباوه که نالی رووداویکی راست دەگیریتەوه. لەو هیرشی که بۆ سەر «مەستورە»ی بردوه چونکه هەموو قسەکانی زادهی خەیاڵن و هەلبەستراون جلهوی بۆ قەلەمی شوپکردۆتەوه بی پەروا زار شیری خۆی دەکا. وا دەزانم له رووی تەمەنەوه ئەم بره شیعره و هیرشهکهی سەر مەستورە هاوچەرخ بن. گوتهی بەرامبەر «مەستورە» و کردەوهی ناو ئەم بەیتانە له تەمەنی گەنجایەتی دەوشیتەوه، گەنجایەتیش جاریکه و نابێ بە دوو.

بەشى دووھەم

لە بەشى يەكەمى ئەم گوتارەدا بە خوینەرم راگەياندا باسى «ناوەرۆك» بە گشتى و بە جۆرىكى لىتى بوەشیتەو لەویدا جىي نايیتەو، ئەو شەم خستە سەر قسەكانم كە درىژەى باسى ناوەرۆك بە ناچارى كەوتە ناو بەشى دوەمى كىتب «حاجى قادرى كۆيى» يەو چونكى لە بەشى يەكەمدا جىي نەبۆو ھەرچەند دەمىكىشە لە نووسىنى بوومەتەو. بە داخووە ئەم باسە بەدبەختە لە بەشى دوەمى «حاجى قادر» پىشدا بى مراد بوو، دەبى چاوەنۆرى بەشى سىيەمى بيت.

لە بەشى يەكەمى ئەم گوتارەدا كورتەيىكى بىروباوەرى خۆم لە بارەى ناوەرۆكەو نووسى و بە دوا ئەودا كەوتە سەر دۆزىنەو و اتاى سەر بە كۆمەلايەتتەو لە ھەلبەستەكانى نالیدا. مەنتىقى نووسىنەكەم لىم داخووزى دەكات، كە من پىم نەبى بە درىژى لەسەر «ناوەرۆك» بنووسم، دەبى دەورىكى سەرەباسى «ناوەرۆك لە شىعەرى نالى» بەدەم كە خۆى يەكەكە لە سەرەباسە بنجىيەكانى ئەم گوتارە و قەرزىكە بەسەرمەو ھەبە بەلام لە نووسىندا نامەو پىشپىركى لە خۆم بەم بۆ مەبەسى زووتر گەيشتن بە شىكردنەو و سەرەباسە. من جەلەوى قەلەمەكەم ناووتە دەست ھەلبەستى نالىيەو، بۆ چ لايىكى ببات بەدجەلەوى لەگەلدا ناكەم. بە پىي باوەرى خۆم لە ھەر شوپىنكى گولزار و چەمەنزارى ئەدەبى نالى گەشتى دل و زىھن بەكەين خۆشپىك دەدۆزىنەو كەوا لەویدا نەبى نادۆزىتەو، لەكىسدانىشى جىي پى نايیتەو.

بىنگومان باسى ناوەرۆك لە شىعەرىكانى ھەر بەوئەندە تەواو نابى بلىين لايەنى كۆمەلايەتى و نەرىت و داب و دەستوورى بەيەكەو ژیان لە نوكتە و وردەكارىيەكانى دەدرەوشىنەو و بەوئەندە نالى لە توھمەى وشكەمەلەى خەيالبازىيى پرووت و پەھەوا كەوتنى ھونەرى سەراوىيى و بى بنجى مادى بپەرىنەو، راستى گوتە ئەمەيە ئەوئەندە دوانە كورتە سەرەتايىكە لە باسى پى دەنگ و سەدای ناوەرۆك لە شىعەرى «نالى» دا.

به لام بهر له وه هېچ بلیم له باره دی نه و ناوهرپوکه وه پېویسته تېبینه کی گرنګ دربرېم وهک پېپلکه بی له بهر ههنگاومان بهر هوزوور و سهروهه وراز بۆ ناو و اتاو ناوهرپوک له باغ و راغ و گول و گولزاري نالی که خوی زور راستگويا نه و به ئینسافه وه بانگهیشتمان دهکا بوی بهم دیره شيعره دی وهک کارت بانگهیشتم:

وهره سهیری خيابانی بهیازی دهفتهری «نالی»
که صفه صفه مصرعی بهرجهسته ریزی سهروی مهوزونه

تېبینه کهم بریتیه له مه: مرؤفیک که گهیشته پایه ی نالی له بوژییدا، هینده ی بهدییه دپاره مهیدانه کانی پر دمه تهقه ی وهک بههره ی خوړسک و ههست و نهست پر بوون له دیمه نه کانی ژبانی کومه لایه تی و شاره زابوون له زانست و هونه ری باوی پوژگاری خوی و پهیدا کردنی قه ناعه تی تایبه تی له سه رجومه ی بوون و مردن و ژین و چاکه و خراپه دا... نا ئه م مهیدانانه ی هه موو پېچاوه ته وه و کردوونی به په کی که له گوړه پانه مه عنه ویه کانی ناو جیهانی فره وانی دهر وونی خوی ئه وسا گهیشته وه به و دهسه لاته که شيعری وها بهونیته وه خه ریک بی له بهر پر مه عنایی و نوکته و نازکی بته قیته وه.
هه لاختینی شيعر به و اتا و هونه ر کاریکه نه هی بههره ی ته نه نه هی پېگهیشتمی ته نه یه. ده بی بههره و پېگهیشتم، واته زات و بابته - دهر وون و دهره وه، له هه لاختیندا به شدار بووین له به شداریه شدا به راده ی له نگره رپاگرتن و پارسه نګ کردنی هر دوو لایان دهسه لاتی شاعیر خو دهنوینی. فره موو سهیری کی ئه م په ک دوو نمونه یه بکه له شيعری نالی که پارسه نګ بوون و له نگره ربه ستمی باس کراویان تیدا به دی ده کریت. نمونه ی یه که م:

«طره» ت وهکو تووماری شکسته و سهری کولمت
بۆ نووری سه ودام بوته شه معی موتالا

نمونه ی دووهم:

له م «پارچه لوکه» هه وره به قه د پرووی هه موو زه مین
به م رایه له قه دیفه بی سه وزی عه جه ب ته نی

له نمونه ی یه که مدا چی له توانای ئاده میزاد بی کوپوته وه له واتای سه ر به نووسین و خویندنه وه و تاریکی و پرووناکی و پاگرتنی هر چشته به رامبه ر هه م جینسی خوی و داړشتمی قالبی جوانی له ناو بوته ی عیشق و تیک ئالاندنی حه قیقه ت و مه جاز و تیوه رپېچانی ته وریه به ده وریانه وه... هه مووش له دوازه وشه دا. توو سرنج بگره له تاکه وشه ی کو تایی به یته که که «موتالا - مطالعه» یه چو ن به ته نه ها له لای خوی وه بوته ئاوینه ی قودرته هه موو تیشکیک ده داته وه که له وشه کانی «طره، توومار، شکسته، کولم، نوری، سه ودا، شه مع» هه لبستیته وه.

وشه‌ی شکسته به هه‌ردوو واتای به‌سه‌ر یه‌کدا شکانه‌وه‌ی مووی طره - خه‌تی شکسته‌ی فارسی که طره و توومارکه‌ی پی نووسرابی له ئاوینه‌که‌دا دووباره ده‌بیت‌وه، هه‌روه‌ها وشه‌ی «سه‌واد» ئه‌ویش به هه‌رس‌ی واتای «ره‌شایی شه‌و - ره‌شکینه‌ی چاو - خوینده‌واری» . خوشت دهنایت شه‌مع له شه‌ودا پی ده‌کریت تاکو چاو شتی له‌به‌ر بخوینینه‌وه با ئه‌و شته تووماری شکسته بی. به‌لی وشه‌ی «موتالا» ئه‌مانه به تیکرای عه‌کس ده‌کاته‌وه بی ئه‌وه یه‌ک زهره‌ر له تیشکی هیچ کامیکیان به‌خه‌سار بدات. که بیین و له ناو هه‌موو وشه‌کاندا بی ده‌سبژارکردن وشه‌ی «توومار» هه‌لبژیرین بۆ دۆزینه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و بلیمه‌تی شاعیریته تیدا، شه‌پۆل شه‌پۆل، ئاورینگی ئه‌و ده‌سه‌لات و بلیمه‌تیه به رووماندا ده‌پژئی.

توومار له لاییکه‌وه شتیکی نووسراوه هه‌م له‌گه‌ل «طره» دا ده‌گونجی که نووسینی تیدایه و له‌و ریگه‌یه‌وه به یه‌کتر ته‌شبییه کراون، هه‌م ده‌بیته ئه‌و پێشه‌کیه‌ش که له ئه‌نجامی به‌یته‌که‌دا موتالا ده‌کرئ هه‌رچه‌ند له به‌یته‌که‌دا په‌یوه‌ندیی راسته‌وخوی موتالا به وشه‌ی «سه‌ری کولم» ده‌ویه که وا بۆته «شه‌معی موتالا» که له شه‌ودا هه‌لده‌کریت. ره‌شایی و دریزی شه‌وه‌که‌ش به‌هۆی وشه‌ی تووماروه له به‌یته‌که‌دا له‌وه‌را دیت که توومار له لاییکه‌وه مه‌شووره به دریزی له لاییکی تریشه‌وه مووی ره‌شی «طره» ی یاری پی ته‌شبه کراوه. توومارکه‌ سه‌ره‌رای به ده‌سته‌وه‌دانی «ره‌شایی و دریزی» که هه‌م جینسی مووی «طره» و شه‌ون، جاریکی تریش وه‌سفی جوانی موه‌که ده‌کات به‌هۆی وشه‌ی «شکسته» وه که راده‌گه‌یه‌نی داوه ره‌شه دریزه‌کانی موه‌که چین چین به‌سه‌ر خویاندا شکاونه‌وه. له لاییکی تریشه‌وه ئه‌م تووماره که به وینه‌ی به‌رچاو «شکسته» و به‌سه‌رخۆیدا شکایه‌وه بوو له هه‌مان کاتدا تووماریکی نووسراوه به خه‌تی «شکسته» که جوړیکه له رینۆس و زۆر باو بوو له‌و سه‌رده‌مه رابردوه‌ی رۆژگاری نالیدا، به‌وه‌شدا «طره» ی یار به ته‌واویی ده‌بیته‌بابه‌تی موتالا که‌ی کۆتایی به‌یته‌که‌. له‌مانه هه‌مووی گه‌پۆ و به چاویکی دل و ده‌روونت سه‌یریکی ئه‌م دیمه‌نه ئه‌فسووناوییه‌ی ده‌ره‌دانی توورپه و تووماره‌که له کولمی یار بکه که بۆته شه‌معی موتالا، لیت ده‌شیوی و نازاینت موتالی تووماره‌که بکه‌یت له‌به‌ر شه‌وقی مؤمی سه‌ری کولمی یاخود له ناو شه‌وه‌زنگی موه‌کاندا موتالی مؤمه‌که خۆی بکه‌یت که سه‌ری کولمیته‌ی.

له نموونه‌ی دوهدا نالی شاره‌زایی به سروشت و به کۆمه‌لایه‌تی ویکرا کۆ ده‌کاته‌وه و ده‌ست‌ره‌نگینه‌ی تابلویکی هونه‌ری ئه‌فسووناویی ئه‌وتۆ له کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ردوان پیک دینی و به چه‌شنیک له تابلۆکه‌دا تیکیان هه‌لده‌کیشیت و ده‌یانه‌هۆنیته‌وه مرۆف نازانی کامیان کامن.

«پارچه‌لۆکه» ی هه‌وره‌که ده‌شی به واتای پارچه په‌مۆ بی یاخود به واتای پارچه‌ی بچووک بی که بلین قالبه دارشنتی «تصغیر» ی پارچه‌یه وه‌ک ده‌لی «ته‌شبییلۆکه، جوگه‌لۆکه...»، نا ئه‌م پارچه لۆکه‌یه‌ی هه‌ور له به‌رزایی ئاسمانه‌وه به رایه‌له‌ی داوی باران ده‌بیته قه‌دیفه‌ی سه‌وز و رووی زه‌مین ده‌ته‌نی به سه‌وزایی به‌هار چه‌ند سنعه‌تکاریکی شاره‌زایه که ده‌توانی ئه‌م کارگه‌یه‌ی ته‌نینی قه‌دیفه له هه‌ور و باران پیک بینن و له لۆکه‌ی هه‌ور «یاخود له هه‌وری که‌م» قوماشی سه‌وزی به‌رین بچنی به قه‌د رووی هه‌موو زه‌مین. سنعه‌تکاریی و وه‌ستایی به‌هار له‌م چنن و ته‌نینه‌دا دوو جارن موعجیزه پیک دین یه‌که‌میان له‌وه‌دا که هه‌وری که‌م ده‌کاته قه‌دیفه‌ی زۆر دوه‌میان که ره‌نگی هه‌وره‌که له سپیه‌وه ده‌گۆرئ به سه‌وز چ درمانیک و ئه‌جزاییکی کیمیاویشی به‌کارنه‌هیناوه. گه‌لیک جار له وه‌سفی ئه‌م به‌یته‌دا گوتومه کاری ته‌نینی قه‌دیفه له کارگه‌ی راسته‌قینه‌دا هه‌ر به قه‌د به‌یته‌که‌ی نالی ریکوپیکه و هه‌ر هینده‌ی ویش زه‌حمه‌تی تیدایه

چونکه به راستی هونه ره که می نالی لهم بهیته دا هه موو سنووریکی به رچاوی هونه ر و شیرنکاری و شوخی و دسترنه گینی تیپه راندوه.

خواجه «کلیم همدانی» له وسفیکی به هاردا ئەم بهیته می گوتوه که ئەویش به راستی شاکاریکه به کجار که م ماننده:

از بهر سبقت بیرون شدن شکوف برگ
در تنگنای شاخ درخت میکنند جدال

واته «بۆ پیشبرکیی زووکردن له هاتنه دهره وه، گۆل و گه لآ له تهنگزه می لکه داردا زۆره ملیانه» به لام له گه ل ئەم هه موو جوانی و هونه ره شدا بهیته که می «خواجه کلیم» له تهک هینه که می نالیدا ئەوهنده محدود دیته به رچا و دهشی بیته نه قشیکی ئەو قه دیفه یه می ناو بهیته که می نالی. نامه وی غه در له که لیم بکه م به شکاندنی بهیته که می له رپی هینانه وه می هه موو واتای بهیته که می نالی که له سروشتی به هاری تیپه راندوه و به ولای به هاره وه باوهشی به کۆمه لایه تیدا گرتوه و هه ردوکیانی پیکه وه کردوه به که رسته می ملکه چ بۆ هونه ر و جوانی له حالیکدا بهیته نازداره که می که لیم وهک بووکی جوان له ناو که ژاوه می سروشتدا خه ملیوه و ئاورینگه کانی له په رده می دهوری که ژاوه که وه ئاودیو نابن بۆ کۆمه لایه تی. به لئی نه بهیته که می که لیم ده شکینم به خنکاندنی له ناو توفانی واتای شیعره که می نالی نه لیره شدا چ ئیشیکی زۆرمان هه یه به قوول بوونه وه بۆ تهختی بنی گۆمی بهیته که چونکه له و نمونانه دا تاکه مه به س ئەوه بوو راستینی گرنگی ئەده ب روون که هینه وه که بریتیه له وه هه لآخینی شیعر به واتا و جوانی تا راده می مشت بوون و لئ رژان کاری تاکه هۆی هونه ر وهیا تاکه هۆی پینگه یشتن نیه. هه ردوو هۆ ده بی کۆبینه وه تا بتوانن ئەفسوونی به هره وهرگیرنه سه ر گوته می زمان، له کۆبوونه وه شیاندا به راده می له نگه ر به ستن و پارسه نگ بوونی هه ردوویان له دوو دهسته می ته رازووی بهیته هه لبه سته دا دهسه لات و هیز و دسترنه گینی شاعیر خۆ دنوینی.

که سرنجت به دیته دوو نمونه می سه ره وه ده بینی ئەم له نگه ربه ستن و پارسه نگ بوونه له هه ردوو بهیته کاندای به چه شنیک له سه رانسه ری دارشتنی رسته کانیان داوه سته وه هینه دیان وه ستایی تیدایه له لای خویانه وه به زیاده وه له شیرین و ئارایشتی هه ردوان زیاد ده که ن. من لیره دا مه سه له ییکی کوردم به بیر ده که ویته وه که ده لئی «خوا بدا پیغه مبه ریش نهختیکی ده خاته سه ر». تو سهیری «پارچه لۆکه» بکه که گوتم دهشی «پارچه لۆکه، په مۆ» بیت و دهشی «پارچه لۆکه، پارچه می بچووک» بیت که قالبه دارشتنی چووک کردنه وه می «لۆکه» یه، چون به م دوو واتایه له نگه ری خۆی راگرتوه هه م له گه ل که رسته می دروست کردنی قه دیفه که لۆکه که یه، هه م له گه ل مه هاره ت و ئیعجازکاری به هار که له پارچه ییکی بچووک هه ور به پانایی رووی زه مین سه ریوشی قه دیفه دهته نی. له بیریشتی بی نالی ئەم هه لسه ور و داسووره هونه رکارانه می بی سه روین له ناو تهنگزه می پیداویستی کیش و قافیهدا دهکات که چی هه ر ده لئی سواری قالچه می سلیمان پیغه مبه ر بوه و له ئاسمانی به ربه رهلای بی سنووردا پیی ده فری.

که وتووژمان سه ری کیشایه سه ر له نگه ربه ستن و پارسه نگ بوون، له و ناوه شدا نمونه می

به‌راوردکردنمان له شیعری شاعیریکی فارس هینایه‌وه که «خواجه کلیم همدانی» بو، وا به چاک ده‌زانم نموونه‌ییکی پیشکه‌وتوو له شیعری شاعیریکی به‌ناویانگی کوردیش بئینینه‌وه بۆ مه‌به‌سی به‌راوردکردنی بئی ته‌ره‌فانه له‌وه‌وه که ئەم جارەیان هه‌ردوو شاعیر کوردن و خه‌لقی ناوچه‌ینکیشن. پیره‌میرد ئەم به‌یتە‌ی به‌سه‌ر زاری «زین» دا هیناوه:

خه‌نچه‌ر بۆ دله‌ گهر راستت ده‌وی
ئاخ مه‌می تیاپه‌ نه‌ک به‌ری که‌وی

نالی ۷۰ سال پتر به‌ر له پیره‌میرد ده‌وری واتای ئەوتویی هه‌لاتوه و بوونی خه‌یالی یاری له دلا به‌م به‌یتە جوان و نازداره نه‌خشه کیشاوه:

تو که حۆری وه‌ره نیو جه‌ننه‌تی دیدم چ ده‌که‌ی
له‌م دله‌ی پر شه‌ره‌ر و سینه‌یی سووزاندا

گه‌لیک له شاعیرانی کورد و غه‌یری کورد ئەم واتایه‌یان کردوه به‌ بنگه‌ی هه‌لبه‌ست و هه‌ر یه‌که‌یان به‌ پئی ده‌سه‌لات وینه‌ی ئەم هه‌لکه‌وته خه‌یالیان کیشاوه. چه‌ندیکی شاعیر بئین و واتاکه‌ی دووباره بکه‌نه‌وه من بئزار نابم به‌لام تاکه‌ مه‌رجیکم له دووباره کردنه‌وه‌که‌دا هه‌یه. شاعیر ده‌بی له کوتانه‌وه‌ی واتای ته‌قلیدییدا شه‌قلیکی تاییه‌تی خۆی به‌کاربئینی که هه‌لبه‌سته‌که‌ی له نۆکه‌ریی و خزمه‌تکاریی هه‌لبه‌ستی له خۆی به‌پیشه‌وه رزگار بکات.

لیرده‌دا قسه‌مان له‌گه‌ل چه‌ند و چۆنی سه‌ر جومه‌ی به‌کاره‌یتانی ئەم واتایه‌ نیه، کات و ده‌ره‌تیشمان چه‌نگ ناکه‌وی نموونه‌ی ده‌یان شاعیری کورد و میلله‌تانی تر بئینینه‌وه و به‌ یه‌کتریان بگرین و پایه‌ی لێوه‌شاوه‌بیان بۆ ده‌ست نیشان که‌ین، ته‌نانه‌ت ریمان نیه له شیعری نالی خۆی نموونه‌ی تر شیکه‌ینه‌وه که ئەویش وه‌ک ئەم بیته ده‌ورپه‌شتی واتای تیخزانی وینه‌ی یاری له چاو و دل و میشکی عاشق داوه وه‌ک غه‌زه‌لی:

جه‌نانی وه‌ک جینان کردم به‌ ماوا
حه‌بیبه‌ی «مالییاوا» مالی ئاوا

هه‌ر له‌م غه‌زه‌له‌شدا په‌رده‌ی بووکینی له‌ناو چاوه‌کانیدا جی ده‌کاته‌وه که ده‌لی:

زه‌فاهه‌تگاهی په‌رده‌ی ئالی چاوم
موباره‌ک حیجله‌ بئی بۆ بووک و زاوا

لیرده‌شدا بووک و زاوا و په‌رده و زه‌فاهه‌تگاه هه‌موویان له وصالیکی به‌ چاودیتندا کۆبوونه‌ته‌وه نه‌ک به‌ گه‌یشتنه‌یه‌کتیری دوو له‌ش.

من له خه‌ریک بوونم به‌ دوو نموونه‌ی یه‌ک واتا له هه‌لبه‌ستی نالی و پیره‌میرد که به‌شیکه له ناوه‌رۆکی

گوتاره کهم، ئا له ویشدا هەر له رووی رهچاوکردنی لهنگه ره بهستن و پارسه ننگ بوونی لایه نه کانی جوانی و هونهر و ئارایش و واتا له ناو نمونه کاندایه بیروباوهرم دهرده برم دهخلم به سهر قوولبوونه وه بو بنی گۆم و گهشت کردن له بهرینایی ههلبهست نیه. لهم دوو نمونه هیشدا نامه وی دوو شاعیر، پیره میرد و نالی، بهرام بهر یه کتر راگرم چونکه دیاره تاکه به ییتیکی ئەم و ئەویان نابیته ته رازووی ههلسه نگانندی هه موو ئەدهب و هونهر و دهسه لاتیان. له وه زیاتر که دهسه لاتنی نالی له یه کتیک له هونه ره کانی بوژییدا راگرین له ئاوینه ی به راوورد کردن له گه ل نمونه ی هاوبابه تی خو ی چیترم مه به س نیه.

له م ریچکۆله ته سکه وه بو سهر خوانی به راوورد کردن دهرۆم و ده لیم پیره میرد وینه ی خه یالی مه می له ناو دلی زیندا داناوه به رام بهر خه نجه ریکی مادی و به مه دا خه یال و ماده ی به رهنگاری یه کتر کردوون وهک دوو شتی یه ک چوون و هاوتا، له وشه کانی ههلبهستیشدا نه تاکه وشه نه کۆمه له وشه ی ناو رسته هیچ ته وجیه و وهرامیک به دهسته وه نادهن له عاست ئیعترازی که سیکدا که بلی تارمایی و خه یالی ناو دل مه ترسی لی ناگری بهر خه نجهر بکه وی، ئەم دهست پاراستنه ی زین بوچی؟ به لی ئیمه له لای خۆمانه وه و له دهره وه ی ههلبهسته وه ده توانین وه رام بدهینه وه و بلیین ههست کردن زین به بوونی مه م له ناو دلیدا هینده به هیزه وهک ئەوه یه که به راستی له ناو ئەو دلدا بی نهک به تارمایی، به لام ئەمه یارمه تی دانه بو به یته که له لاوه و له دهره وه ی را که نابیته دهر باز بوونی راسته وخۆ له ئیعتیراز. ئەمه راستینی که چ ده مه ته قه هه لئاگری، له گه ل ئەمه شدا ده بی بلیین یارمه تی دانه که ناگاته پایه ی خیر و سه ده قه پی کردن چونکه به بهر سوژ و تاسه ی عیشقه وه هه یه پریشکی ئاگری خو ی له دلکی زامداره وه بو دلکی تری هه ستیار باویژی و سفت و سو و ورینه ی خو ی له ویشدا به خه بهر بیننی و خه یالی مه عشوقی خو ی به هه موو سفت و سو و ورینه کانی عیشقه وه بینیته بهر ههستی ئەو دل هه ستیاره شه وه. که واته یاریده دانه که شتی که له داخواییه کانی عیشقی سوتینه ر که له به یته که دایه نهک له عیشقی «مطلق» دا به لام هه رچونیک بی، ره واندنه وه ی ره خنه که کاری من و تو یه که له سهر بنگی به یته که وه هه لیده ستینین، زه نه ی ئاسایی خودی به یته که نیه.... راگه یاندنی یه کسه ره ی وشه و دارشتنی نیه. ئەگه ر شاعیر هاتبا و بیگوتبا خه نجهر لیدانه که خانه له مه م ده شینوی ئەوسا هیچ ره خنه ییک نه ده هاته بهر به یته که چونکه که ئیمه قبوولمان بی وینه ی مه م له دلی زیندا هه بی قبوولیش ده که بین برینداره کردنی دل که ئەو خانه یه بشیوینی، که وابی هه ق ده دینه زین دهست به پاریزی له شیوانندی خانه ی مه م، که دلی زینه.

رهنگه خوینه ر لیم به دهنگ بی و بلی که ی بوه له گه ل شیعر دا ئەم «منطق» کاریه؟ ئەوه ی راستی بی له شیعر دا ری به ره خنه گر نادر ی له دهره وه ی شیعره وه «منطق» و فهلسه فه بیننی و بیکا به ره خنه له شیعر، به لام «منطق» یک له ناوه روکی شیعره که وه هه لستی و خو ی به سهر و اتا که ییدا بسه پیننی ده شی و ده بی بگریته ئەمرازی پیوانه ی شیعره که. له به یته که ی پیره میردیشدا لایه نی به رام بهر یه کتر وه ستانی خه نجهر «که ماده یه» له گه ل وینه ی مه م «که نامادییه» دیمه نی که به قه دهر سه ره له بهری به یته که به رچاو و چ پیوستیک نیه بو دیتنی به خواسته وه ی چاویلکه له «منطق» ی دهره وه ی ههلبهسته که. له دارشتنی به یته که دا لهنگه رنه بهستن هه یه له م به جووته هاتنی «مادی و نامادی» له حالیکدا لییان داوا ده کری یه کتر پارسه ننگ بکن. «خه نجهری ئاسن بو دل که گوشته، به لام خه یالی مه می به رده که وی که تارماییه...» هینانه وه ی ئەم ته رزه ره خنه یه هه روک له واتای به یته که وه سه ره له ددا، جاریکی تریش سواری

زیهنی رهخهگر دهبی به وهدا که شیعی تر هه ن وهک ئەمیان ماده و نامادهی کۆکردۆتهوه و هیچ رهخانیس ناسهلمینی به هۆی دارشتن و هینانهوهی وشه و تهعبیری ئەوتۆ له خویانهوه گری و گالیان ههلهوهشین بهر لهوه رهخه به دهستهوه بدن. نمونهییکی ئەم شیوه دارشتنه بهیتهکهی «نالی»یه، که بهرامبهر نمونهکهی پیرهمیردم راگرت. لهه بهیتهدا لهنگه بهسنتی وشه و واتا له سه رانسه ری دارشتنی، کوردی گوته نی، فرته نهییکه بۆ خۆی:

بهههشتی چاو به هه موو نهخش و نیگار و په رژین و سه رچاوه یهوه راگیراوه بهرامبهر دل و سینه به هه موو بلنسه و ناگر و سووتانیانهوه ناوی جهه نه میس نه هاتوه چونکه عاشق دلی نایی بلی یار له جهه نه مدایه... ناگرستانیک که تارمایی و خه یالی یاری تیدایه جینگه ییکی پیروژه به سۆز و گه رمایی عشق. حۆری خه لقی بههه شته و له سه ریته یی بچیته بههه شتی چاوه وه، دل و سینه که مه لبه ندی ناگری عیشقن به رواله ت له گه ل حۆری ری یک ناکه ون. گوتم «به رواله ت» چونکی نالی که بانگه یشتنی یاری دهکا بۆ هاتنه ناو بههه شتی چاوی و به مه دا به زاهیر پی دلی له دلی دوور که ویتته وه له حه قیقه تدا بانگه یشتنه که بۆ نزیک تر بوونه وه یه لی، له و روه وه که دیتنی یاری تیدایه. خۆ دیاریشه دیتنی یار به چاو ده جارن و سه د جارن پتر هه سانه وهی عاشقی تیدایه له تلانه وه به ده ست تارمایی و خه یاله وه که هه ر عه زابیکی روته بۆ عاشق. سهیری شاعیر چه ند سیحرکارانه مه به سی خۆی، که داوا کردنی وه صله، دهشاریتته وه له نیو مه به سینی چه شم به ندانه ی هه سانه وهی یار له بههه شتدا.

له مانه گه ری. پارسه نگ بوون و لهنگه به ستنیکی تر هه یه که له بهیته که ی پیره میردا نه بوو. ده زانین بوونی یار له نیو ناگرستانی دل و سینه ی عاشقدا بوونیکی خه یالییه نه ک «به له ش»، که چی چوونی یار بۆ ناو بههه شتی چاو به خه یال نییه به هه موو له شه، که واته کوا لهنگه به ستن؟ بۆ لی ره شدا ئەو رهخه یه نه گرین که له بهیته که ی پیره میردمان گرت خۆ نالیس خه یال و ماده ی له ته ک یه کتردا داناوه؟ ئا لی ره دا نالی ده سه لاتیکی ئەفسووناوی به کاره یناوه بایی فلسیکیش ئەرکی بۆ به خه رج نه برده وه، هه ر هه مان خواهشتی چوونی یار بۆ ناو بههه شتی چاو که جیی رهخه یه و گومانی لهنگه به ستنی لی ده کری به خۆی و واتا که ی حه قیقییه وه ده بیته هۆی راسته قینه ی لهنگه به ستن و پارسه نگ بوون!! چوونی یار بۆ ناو بههه شتی چاو هه ر ئەوه نده به له شه که چاوه که ده بیینی، ئەوه ی به راستی ده چیته ناو چاوه که وه وینه و صوره تی یاره که ئەویش هه ر هینده ی خه یاله که و تارماییه که ی ناو دل و سینه ماده یه.

وینه ی ناو چاو و خه یالی ناو دل پارسه نگ یه کترن و له گه ل یه کتردا لهنگه ریان به ستوه وه ک دوو تای ته رازووی یه ک سه نگ... له مه را ده سه لاته بی سنوور و یه کجار مه شوور و لی سه لمینراوه که ی نالی ده رده که وئی که ئەو سه ره رای ناخینی هه لبه ست به واتا و هونه ر و جوانی و به ولای لهنگه راگرتن و پارسه نگ کردنی لایه نه کانی وشه و واتا، هه ر له هه مان هۆی گومان لی کردنی رهخه به ده سه توه دان و بی ئەوه له وشه وه یا رسته ییکی تری هه لبه سه ته که وه رهخه که بره وینیتته وه، هه ر له ویدا جوانی و بی عه یبی و بی رهخه یی و هونه ر و واتا هه لده ریژی. له مانه بترازی جاری گه لیک ئی عجازی تر له هه ناوی بهیته که دا په نهانه، یه کیک له وان ئی عجازانه ئەمه یه:

نالی که دلی «چ ده که ی له م دلی پر شه ره ر و سینه ی سووزانمدا» و به مه دا له زاهیر ری رهخه گر ده دا که پی بلی چۆن ره وا ده بیینی داوا بکه ی خۆشه و یسته که ت له دل و سینه ت ده رچی؟ جگه له وه که ده توانی رهخه که به وه بره وینیتته وه بلی من بانگه یشتنی یار ده که م که به چاو بیبینم نه ک هه ر به دل تی

فكرم، بهائی جگه لهه وهرامه وهرامیكى ترى ئه وهنده به هیزی به دهسته وهیه هه به جارئ رهخنه گر
قهر داربار دهكاته وه و لومه ی تینه گه یشتنیشی به پال دهدات.

رسته ی «چ دهكهی لهه دلهی پر شه ره» دوو واتای جودای ههیه، یه كه میان ئه وه بوو قسه مان لئى كرد
و وا خه ريكین بهر رهخنه ی بگرین و لیشى رزگار كهین، وهك كردمان، دوه میان ئه مهیه: چ له دلّه پر
شه ره كه دهكهی كه هه مووی هه ر ئاگره و سووتاه و كه لكی ئه وه ی نه ماوه تو هیچی لئى بكهیت...
لهه واتایه داوا كردنی دهرچوونی یار له دلّه كه پهیدا نابئى تا رهخنه ی ئه و داوایه له شاعیر بگرئى.
كه واته نالی دوو واتای سه ره له بهری ئاماده كرده له هه ندئى وشه ی بهیته كه دا، یه كئیکیان ده بیته سوپه ر بو
رهت كردنه وه ی هه موو توانج و رهخنه ییك كه له وى تریان بگرئى بئى ئه وه من و تو له رئى استدلال له
وشه كانی ترى بهیته كه وه رهخنه گر پاشگه ز بكهینه وه. دهمه وئى بلیم واتای دوه می وشه كان پیویست
ناهیلئى به وه ئه و وصاله بكهینه وهرامی رهخنه كه له رسته ی «وه ره نیو جه ننه تی دیدهم» دا ده فامرئیه وه
چونكه دیتمان رسته ی «چ دهكهی لهه دلّه» مه رج نیه ئه و واتایه بگه یه نئى كه رهخنه كه ی لئى گیرا و
وصاله كه پاراستی، سه ده فه كه ی نالی دوو دورپى تیدایه هاو نر خ و هاوسه نگی یه كترن، چ به یه كه وه بن چ
تاك تاك، ئه و له نگره به ستن و پارسه ننگ بوونه یك دین كه من لهه چه ند دیرانه دا ده وریان هه لده سووریم.
سه یریش له وه دایه نه بهیته كه هه لاخناوایی پیوه دیاره نه واتاكان نه فه سیان سوار بوه نه هیچ جوړه
نوقسانئیک هه یه له دارشتنی بهیته كه پیویست بكا یارمه تی بدرئى و له لاوه واتای بو بخوازرئیه وه وهیا
كه له بهری پر بکرئیه وه.

شاعیر زورن له وانه ی نوکته و نازکی له شیعریاندا ههیه، به لام به شی هه ره زوریان پیان هه وه دیاره
جئى نوکته كه خو ش ده كن له شیعردا. به نمونه لئیره دا شیعریكى ناوداری دكتور ئیبراهیم ناجی
میصرى دینمه وه كه بوته گورانی و كوئیکیش مه دح ده كرئى، شاعیر ده لئى:

و مشینا فی طریق مقمر

تثب الفرحة فیه حولنا

و ضحکنا ضحک طفلین معا

و عدونا فسبقنا ظلنا

به چاکی له تیکرایی هه ردوو بهیتدا دیاره شاعیر به خه یالئیدا هاتوه بلئى «پیش سیبه ری خو مان
كه وتینه وه» كه به راستی و واتاییكى جوان و تا بلئى شاعیرانه ش، بو ئه مه به سه له به یتى یه كه مدا
«طریق مقمر» پهیدا ده كا چونكه واتا كه ی په کی كه وتوه له سه ر تیشكینك سیبه ر دروست كات تاكو به
غاردان له گه ل خو شه ویسته كه ی لئى پیش كه ونه وه. دیاره ئه گه ر واتاییكى به خه یالئیدا هاتبا پیویستی به
تاریكى هه با به ئاسایی دهیگوت:

و مشینا فی طریق مظلّم

جگه لهه لایه نه ی خو هینان و بردن بو سازدانی جیگه ی له بار بو واتا له هه لبه سندا، شاعیری عاده تی،
به لكوو شاعیری پیشكه ووتووش، له تاكه بهیتدا هه ر تاكه نوکته ییك گه لاله دهكات و هه ر جیگه ی ئه و تاكه

نوکتەپەشی بۆ ساز دەبێ - وەك ژووری یەك نەفەریی كە جیگەیی یەك نوینی تیدا دەبیتەو، كەچی نموونەكانی شیعرى نالی ئەوئەندە واتایەیان تیدا ریز كراوە چاوەهەڵە دەچی لە ژماردنیاں هیچیشیان جینی بە دراوسینكەیی تەنگ نەكردووە. گەلێ لە بەیتەكانی نالی وەك كانگەیی گەوهر وایە تا لێی دەیتەو، گەوهری تازەیی تیدا دیار دەكەوێ. نالی هیئەندەش ئوستادە لە دارشتنی بەیتەكانی نەك هەر پیویدی دیار نیە خۆی خەریك كەردبێ بە ئامادەكردنی جیگە بۆ واتا، جارەهای جار وا بوە دواى لێ بوونەو لە شی كەردنەویدی بەیتكی و دلنیا بوون لە گەیشتن بە هەموو واتا و جوانی و نوكتەیی ئاشكرا و نەپینی بەیتەكە ئەوسا واتایكی تەر و تازە لە نكاو خۆ دینیتە ناو بیبیلەیی چاوەو هەر دەلێی كالأوی سەخرە جنى لەسەر نابوو و لای دا. ئەمە یەكێكە لەو بەیتانەیی هەر جارە واتایك بە دەستەو دەدەن:

هەر چەندە گوناھى دەمەكەت بارە لەسەر لێو
 حەددى چیه نالی كە بلی ماچە كەفارت

واتایكی رێكۆپێك كە وینەیی ئاشكراى وشە و دارشتنی بەیتەكە رادەگەینێ ئەو راستە واتایەپە كە یەكەم نیگای خوینەر و یەكەم بیستنی گوێگر بۆی دەچی:

گوناھى دەمەكەت كە عاشق شەیدا كەردن و بێ بەش كەردنیەتی لەو دەمەت بۆتە بار. ئەو بارەیی سەر دەمەكەش چ قورسایى بارى گوناھەكە بێ وەیا ئەو بارە بێ كە لە زاراویدی كوردییدا دەبیتە «لێو بە بار» كەفارتەكەیی ماچە، بەو ماچە قورسایى گوناھەكەش لەسەر دەمەكە هەلەدەستێ، لێو بەباریەكەش دەرویتەو بە سەپنەویدی لێوكان لە ئەنجامی لەیەكتر خشانیاں بە ماچ، بەلام نالی حەددى نیە ئەو بلی و پێی ناكەوێ تەمای بە شتی وەهاو بە.

ئەو هیئەندە واتایە ئاشكراى گەورەترین شاعیر پێی رازیبە و شانازیشی پێ دەكا. هەموو كەرسەییكی واتا و جوانی و هیز و سۆز و خۆ بەكەم كرتن و ریزنان لە مەعشوق و ... هتادی تیدایە كە كۆكەردنەویدیاں لە شیعدا بە هونەرماندی زیدە دەسەلاتدار و هەستیار و جوانكار نەبێ ناكەوێ. بێی و هەر ئەوئەندە واتا و جوانی و هیزە بدۆزیتەو لە بەیتەكەدا شتیكی كەمت نەدۆزیتەو بەلام شتیكی زۆرت لە كیس چوو.

هەرچەندە گوناھى «دەمەكە» ت... لێردا پۆرگێك هەپە پرە لە وردەكاریی و فتونی عیشق و عاشیقی. وشەیی «دەمەكە» صیغەیی «نەیی» یە و ئەمرازى «دە» ی بە سەرەویدە وەك كە بلیی «دەمەخۆ، دەمەلێ، دەمەرۆ...». واتای بەیتەكە لە عاست «دەمەكە...» دا بە جارێ دەگوێرێ لە چاوە واتا كەیی بەرچاوە، چونكە وشەیی «دەم» لە ناودا نامینێ و فیعلینكی نەیی جینی دەگریتەو. كە ئەمە وای واتا كە وای لێ بەسەر دێ: هەرچەند گوناھى ئەو نەیی كەردنەیی تۆ لە من بەویدا كە چەندیكی بۆت ببزوومەو پیم دەلێی «دەمەكە» و دەمشكینیتەو، ئا ئەم گوناھەیی «دەمەكە» ت كە بۆتە بارى سەر لێوت بە ماچ نەبێ كەفارتی نایی بەلام نالی حەددى نیە و بلی و پێی ناكەوێ.

ئەم دوو واتایە، هەردوویان، لە لایكەو هەلپەسێرە و خۆت خەریك كە لەگەل وشەیی «حد» كە بە رینووسى كوردی دەبێ «حەدد» بنوسرێ ئەم وشەییە لە رستەیی «حەددى چیه، حەددى هەپە...» دا بە واتای «رێكەوتن و لێهاتن و مافهەبوون» باو، لەو دوو واتایەیی تازەش هیئەنەو هەر وەها بەكارهاتبوو.

له زمانى عه ره بيشدا وشهى «حد» واتاى سنوورى هه يه كه وا رهنكه واتا كورد يه كه هه له و سنووره وه هاتبى له و روه وه كه «حدهد هه بوون» راسته وخو سنوورى ميانى دوو شتان بو ئه و كه سه داده گرى كه حدهدى هه يه. ئه م «حد» ه له شه ريعهت و «اصول الفقه» دا بوه به زاراوه به واتاى سزاي گوناهان ئيتر «حد» ي دزيه تى ۸۰ داره و هه هه ندئ گونا ه رۆژوه وه يا برسى تير كردنه وه يا بهنده نازاد كردنه... كه وشهى «حد» بو ئه م واتا يه ببه ينه وه به يته كه ده بيه ته پرسيار و وه رام:

هه رچهنده گونا هى ده مه كهت باره له سه ر ليو
حدهدى چيه نالى؟ كه بلئ ماچه كه فارهت

له مصرعى يه كه مدها رووى و توويزى شاعير له گه ل ياره كه يه تى، به لام له مصرعى دوه مدها رووى پرسيار له يار وه رده گيرئ و باى ده داته وه سه ر خوئى، كه ئه مه «مخاطب» گورينيكه زور په سه ند بوه له ئه ده بى كو نده ته نانهت له مه دا په يره وى شينو ازى قورئانيش كراوه.

به لام ربي تئ ده چئ نالى له مصرعى يه كه ميشدا و توويزى له گه ل خوئى بئ و بلئ گونا هى ده مى نالى كه «مخاطب» ه بوته بار له سه ر ليوئى، ئه و جار لئى ده پرسئ ئه رئ ئه ي نالى «حد» ي ئه م گونا هه چيه كه بوته بارى سه ر ليوئى؟ خوئى وه رام ده داته وه كه هه ر خوئى نالييه، و ده لئ حدهدى ئه م گونا هه ئه وه يه يار بلئ ماچه كه فارهت. له شه ريعه تدا كه فارهت بو خوئى به واتاى ئه و «خدر» هس ديت كه ليردها مه به ستمان بوو.

خولاسه «مخاطب» له مصرعى يه كه مدها يار بئ وه يا نالى، مصرعى دوه مده شئ ببينه ئه و پرسيار و وه رام دانه وه يه ي با سم كرد، واتاى وشهى «حد» يش ئه و سزايه شه رعييه بئ كه له «تلك حدود الله» ه وه وه رده گيرئ. تا ئيسنا، و ابزانم، سئ توژالمان له واتاكانى ئه م به يته هه لگيرايه وه بئ ئه وه هه ستمان كر دبئ به هيچ جو ره هه ناسه سواريك وه يا وه ته نگهاتنيك له لايه ن خاوه نى به يته كه وه كه «نالى» يه. كه ئينساف به كار بينين و دان به حه قدا بينين ده بئ به سه لئين ئه و سئ واتا يه نهك هه ر به سن بو به يتيك به لكو ليئى زيادن چونكه ئه گه ر وا نه لئين ده بئ شاعيران مه نع كه ين له گو تنى به يتي خاوه ن يهك واتا و دوو واتا. له مه دا چ ته گه ره نيه، به لام سه ير له وه دا يه جار يكيان له گه ل يه كيك له ئه دي به ناسرا وه كانماندا باسى ئه م به يته م ده كرد و به يه كه وه خه ريكي سه رپوش له سه ر هه لگرتنى بووين و به دوا قه تار كردنى ئه و سئ واتا يه دا له نكاو ئه دي به كه گو تى ئاى كه بئ خه به رين و ناگامان له وه برا وه وشهى «ده مه كهت» ده شئ به واتاى «خوينه كهت» بئ چونكه «دهم - دم» له عه ره بيدا به خوين ده لئين، خو دياره ده م و لئويش كه جوان بوو له سوور ييدا وهك خوين ده نوينئ و ربي تئ ده چئ بگو تيرئ رشتنى خوينى عاشقان به هه موو رهنگى سوور ييه وه له سه ر ئه و ليوانه بوته بار... خولاسه كه زيهن چوو بو لايه نى واتاى خوين له وشهى «دهم» دا، به يته كه سه ره له نوئى ده بيه ته وه به و زه ويه نه ور و ته ره ي كه وا به ئوميدى ئاوى زور بيري لئ هه لده كه ندرئ و له ئه نجامدا كاري زى لئ په يدا ده بئ.

ده بينى هه لگوشينى شيعرى نالى تا ئه و راده يه وشكايى واتاكانى ديت كاريكى به كيشه يه نه فه سيكى دريژى پئ ده وئ. سه ره راي كيشه تا بشليئى ورد و چاوخه له تينه، مووقلاشى و زه رپه بينى نه بئ زه فه ريان پئ نابات، رهنگه ئه وساش زه فه ر پئ بردن هه ر يه كجار زه حمهت بئ. با لم پاداشى هه لئنانى

گه وه ره کانی له زه تیکی ئه وهنده گه وره و بی همتایه هه موو خو پیوه ماندوو کردنیك و له گه ل خه ریکبوونیک دینی. چ سهیریکیش له م گوتهیه مدا نیه، چونکه ناگامان لیه دهوله تانی رۆژهلآت و رۆژئاوا خه ریکن بۆ کاری زیهن بزوی وهک شهترهنج وهیا یاری له شهترهنج به ره ژیرتر فیرگه دهکه نه وه و پسپۆر و ئوستادی شارهزا ته رخان دهکن و پاداشی گه وره داده نین بۆ سه رکه وتوهکان له و یاریانه دا، ته نانهت هافرکیتی نیو دهوله تانی بۆ ریک دهخن و جیهان به گه لان و به حکومه تانی وه پیانه وه خه ریک دهبن ئیستگه کانی رادیو و ته له فزیوون خه به ری بزافته نه وهی به ردیک له و به ردانه ی سه ر ته خته ی شهترهنج که به خهلق راده گه یه نن وهک ئه وهی رووداویکی گرنگی ئابووری وهیا رامیاری وهیا کومه لایه تی وهیا زانستی رووی داب. خو ده شانین ئه م یاریه و هه موو یاریکی وهک ئه و هه ر هینده ی سوود تیدایه که زیهنی چه ند که سیک له په راویزی خۆیدا تیژتر دهکا، هه لسور و داسووری یاریچییه کانش هونه ری پۆسپۆرانه نیشان ده دن سه ره رای ئه وه که یاریه که بۆ خو ی میراتیکی کونی هونه ری ئاده میزاده، خو هه رچی جیهان هه یه ببیته شهتره نجان یه ک لوقمه نان ناخه نه ناو زاری مرۆڤیکی برسییه وه.

وا له م کاته ی که ئه م دیرانه ی تیدا دهنووسم و پیکه وتی رۆژی چوارشه مۆی ۲۷ ی تشرینی دوهمی سا لی ۱۹۷۴ ه به شیکی یه کجار زۆری ئه فریقا دوو چاری قاتوقری بوه و به ملیون خهلق ئاواره بوون به دوا ی خۆراکی نه مر و نه ژبییدا چه ندین هه زار که سیش له برسان مردن و چه ندین هه زاری تریش خه ریکی مردن، که چی بلیمه ته کانی شهتره نجان ی سوؤقت و ئه مریکا و دهوله تانی تر به یاریده ی حکومه ته کانیانه وه خه ریکی «کش مات» ی شهتره نجن. نه خویان و نه حکومه ته کانشیان بیر له وه ناکه نه وه پاره و مه سره فی ئه و یاری و هافرکیکیانه بدن به برسییه کانی ئه فریقا. که سیش گله بیان لی ناکا و پنیان نالی ئای چه ند بی رهحم و بی ئینسافن له حالیکدا برا ره شه کانمان گیان ده دن به ده ست برسییه تیه وه ئه م دهوله ته ئاتومیانه خه ریکی که یف و به زمی شهتره نجن.

ئه وهی راستی بی منیش له لای خۆمه وه چ گله ییه کیان لی ناکه م و ده زانم برسی بوونی ئه فریقا ده خلیکی به سه ر شهتره نجی رووس و ئه مریکا وه نیه. ئه و چه ند ملیونه ی سه رفیش ده کری بۆ شهتره نج ده بی هه ر سه رف بکری ده نا یاریه که کویر ده بیته وه، له جیاتی برینی مووچه و به راتی شهتره نجانانیش باشتر ئه وه بوو له مووچه و به راتی چه کی شه ر که م بکریته وه وهیا مه سره فی پۆلیسی نه ینی دابشکی... به لام که ئه مه وابی و هینده م به لاوه روون بی ده بی بشزانم، ئه گه ر شه و کویر نه بم، خه ریک بوون به شیعی نالییه وه به تایبه تی بۆ رۆشن بیریکی کورد سه د جاران پیروتر و بایه خدارتر و به شه ره فتره له خه ریک بوونی رووسی ک وهیا ئینگلیزی ک وهیا عه ره بی ک وهیا کوردیک به یاری شهتره نجه وه، نه ک له یه ک سه ر به لکو له گه لیک سه ره وه:

۱- هه ره ک یاری شهتره نج زیهنی یاریچی تیژ ده کا شیعی نالی له ویش زیاتر زیهنی رۆشن بیر ده کاته وه و رایدینی به هه لپنانه ی مه ته لی زیهنی له مه یدانه کانی ئه دب و وهک ئه ده بدا که رامیاری و ئابووری و هونه ری... یه.

ده توانم گره و بکه م له سه ر ئه وه دۆزینه وهی ته له ی شهتره نج که گه وره ترین زانای شهتره نج نابیتیه وه که متر زیهناکری ده وی له دۆزینه وهی ته له ی واتا که نالی خستوتیه نیوان هه ندی هه لبه سه ته کانییه وه. که ده لیم «گره وه که م» ئه وه بزانه له پیشه وه گره وه که م بردۆته وه چونکه نزیک ی ۱۵۰ سال تیپه ریوه به سه ر به شیکی ئه و ته لانه ی نالی تا ئیستا که ش به که س نه ره واو ده ته وه.

۲- خەرىك بوون بە شەترەنجهوۋە ھەر لە مەيدانى شەترەنجدى زېھن تىژ دەكا، پەنگە لە مەيدانەكانى «انسانيات» دا زېھن كوئىر كاتەو بە پىچەوانەى نوكتە شىعەرى نالى كە بە بەريەوۋە ھەيە زېھنى مرؤف بكاتەو لە ھەموو مەيدانەكانى «انسانيات» دا چونكە خۇى يەككە لەو مەيدانانە. باوەرپم ھەيە تۆ كە توانيت واتا نەھينەكانى شىعەرى نالى ھەلئىنى بە ئاسانى دەتوانى درۆ و فيلبازىي پىشەوايىكى سياست وەيا تەريقتە تىبگەى و خۇتى لى بپارىزى، بە مەرچىك ترست نەبى لە دانھينان بەراستيدا كۆمەش نەكەى لە دۆزىنەوۋەى درۆ و دەلەسەى كەسەك كە خۇشت دەوئ وەيا لە پلەى حيزبايەتييدا لە خۇت ھەورازترە.

۳- ئۆينى شەترەنج بەرتەسكە لە روقەى شەترەنجهكە تىناپەرئىنى، لەوانەيە نەخويندەوارىك بىتتە گەورەترين زاناي شەترەنج. بە نمونە دەلئىم كاك نورى بەرئى كەك موستەفائى كاكى ھىران شەترەنجى لە پىسپورەكانى ئىنگليز دەبردەو، خۇ ئەگەر بە تەرازووى شەھادە و خويندنى رەسمييان ھەلكيشين كاك نورى مەكتەبىشى نەدېتتو. نوكتەى شىعەرى نالى نەك ھەر نەخويندەوار تىي ناگا، تاك تاكە خويندەوار نەبى سەرەدەرييان لى ناكا ئەوئش لە ھەموو نوكتەكان نا، بە ئاسانئش نا. بە تەنھا زىرەكى و وردبىنى چەكى ئەو شەرەنن كە شىعەرەكانى نالى بەرپاي دەكەن. دەبى لەگەل زىرەكييدا ھەموو زانستەكانى سەردەمى نالىش كۆبىتتەوۋە و كەلەكەى پى بكرئ لەسەر شىعەردۆستى و ئاگادارىي فنونى ئەدەبى كلاسكى و ئاشنابى بە ديوانى زوربەى شاعىرەكانى ئىسلام. روقەى واتا و نوكتەى شىعەرى نالى سەرەراى زەكاي مرؤف ھەموو ئەدەب و زانستەكانى ئىسلامى سەردەمى «نالى» يە. سەپر لەوۋەدايە شەترەنجىش يەككە لەو كەرستانەى پەكى لەسەر دەكەوئ بۆ زانينى واتاي ھەندىك بە بىتەكانى نالى:

«ماتم» وەكو زولفەينى سىھە گرتى سەرپات
پۆشى لە روخت تەعبىيەى بەيدەق و شامات

وشەى «شامات» ناچارەت دەكا بزانى «شا» لە يارى شەترەنجدى «مات» دەبى لە پىشەوۋەش مەجبوروى كەردبووى كە بزانى لە عەرەبىدا «شامات» رېژە جەمەى وشەى «شامە» يە بە واتاي «خال» كە لە روى ياردا وەك بەيدەقى سەر تەختەى شەترەنج «تعبىە» كراو و «ماتم - ماتەم» و زولف پۆشيويانە. كە بىن بەراوردى شىعەرى نالى بكەين لەگەل يارى شەترەنجدى، لە ھەر رويكەوۋە بى ئەو بەراوردى كەردنە، دەبىن بەراستى شەترەنج يەككە لەو نۆكەرانەى دەستەونەزەر رادەوۋەستن لە ديوانى شىعەرى نالىدا. لە نوقتەى بەرامبەردا، يارى شەترەنج كە خۇى كەرستەيىكى شىعەرى «نالى» يە چ پەكى نەكەوتوۋە لەسەر تىگەيشتنى شىعەر، ھى نالى بى يا شاعىرىكى تر، شەترەنج ديوان و ديوۋەخانەى نىە زانستىكى دەرەوۋەى خۇى بىتتە نۆكەر تىيدا. لەم مەيدانەدا شەترەنج وەك ئەو بۆرە پياوۋە دەسەلاتى بەسەر كەسدا راناشكى مەگەر بەسەر خۇيدا، روتەيىكە لە ناو كۆرى مرؤفى كۆك و پۆشتەدا.

۴- ئەمرازى يارى شەترەنج بە ھەموو ھونەرى خۇى و شارازابى و زىرەكى شەترەنجزانەوۋە تەختە و بەيدەق و پەيكەرى رۇخ و فيلە كە ھەموويان بى گيان و سارد و سرن، لە خۇيانەوۋە بەدەنگ نايەن و چ پەيامىك رانگاگەن ئەگەر من و تۆ بە دەنگيان نەھينن، بەلام ئەمرازى شىعەر، ھى نالى بى وەيا ھى شاعىرىكى تر، وشەى واتادار و ھەستيارە كە زادەى دل و خوئ و مېشكى خاۋەنەكەيەتى. دەوجا بۆ

خوت تيفكره له جوداوازي مياني دوو هوي زيهن بزبو كه يهكيكيان له بهردى رهق و يهكيكيان خورپه ي ههناو بى.

من ليرهدا ئەم لايه نەش ناکەمە يارمەتيدەرى شيعر كه بلیم لینی دەوشیتەوہ ببیتە رابەرى مرؤف بۆ ریی چاکه له حالیکدا شەترەنج چ رییان به کهس نیشان نادا، چونکه مومکینه بگوتری شيعر له وانه يه ریتی خراپيش به مرؤف نیشان دات نهک هەر هی چاک، قسه کهش راسته به لام ئەم دوو بهختییه و هنيه هەر له شيعردا پهيدا بى، هەرچی بهرهم ههيه وایه يهک له وان باروت که شتیکی زۆر چاکه بۆ رینگه پيخوشکردن تا بشلیی به ده بۆ پياو پی کوشتن. شەترەنج بۆ خووشی له وانه يه به ریکوپيکی بکری له ژیر سه رپه رشتیکردنی لایه نی بهرپرسی دهر بهستی چاکه و خراپه دا، له وانه يشه ببیتە قوماریکی ئاسایی که هەر ته لفاقندنی کات و مالی لی روده دات. من له م به يه کدی گرتنه ی شەترەنج و شيعردا خۆم ناکەم به واعیز و قه مچی هه ره شه لیکردن به دهسته وه بگرم وهک مامۆستاکانی سه رده می سوخته خانه په ند و ره وشت و ئایین فیزی خه لقی بکه م، ته نها له رووی بایه خ و نرخى زيهنی و هونه ریی و مرؤفایه تی ساده ی رهنگ لی نه دراوه وه به يه کتریان ده گرم به مه شه دا به لای شەترەنجدا شکاندوه چونکه شيعری په ند و دینداریی تا بلیی زۆره، قسه ی دژی یاریی و خو خافلان دن ئه ویش هەر زۆره که شەترەنجیش ده گریته وه و ده يشکینیتته وه.

که بمانه وه ئی له سه ر ئەم به يه کدی گرتنه به رده وام بین ده توانین چه ند ئالقه يیکی تریش بخه ينه سه ر زنجیره ی ژماره ی راکشانی شيعر به سه ر شەترەنجدا به لام پيويستی به م ئه رکه نیه، چی تازه له گوته ی بوومه وه به سه ر و زياديشه له مه به س. نیازی بنجی له هینانه ناوی شەترەنج راکیشانی سرنجی ئەو خوینده وارانه يه که بى په روا و به شانازییه وه شيعری نالی و ئەمسالی نالی بى بایه خ ده کەن و ده که ونه دژی. چ گومانم نیه له وه دا که ئەم ته رزه خوینده وارانه ره ژهک له ره ژان خه یالیان بۆ ئەم لايه نه ی یاریی شەترەنج و بایه خ پی دانی نه رۆیشته وه. ده نا ده بوو يهک له دوو کاران بکه ن: یا واز بێن له دژایه تی ئەده بی کۆن که مه علومه هه زار جار ان له شەترەنج سوود به خشته ر یاخود بکه ونه دژی شەترەنج و یاریه کانی وهک ئه ویش، ئەو حکومه تانه و ریکخراوانه ش تاوانبار بکه ن که خو یان و عالەم به شەترەنج وه خه ریک ده کەن. ده مینیتته وه بلین ئەده بی کۆن می شک و دلای خه لقی بۆ لای بیروبا وه ری کۆنه په رستانه راده کیشی که ئەمه زیانی به ولای هه موو سوودیکه وه يه لی وه ربگیرى، له زیانی یاریش پتره که هەر بریتیه له به فیرو چوونی کات و چالاکى و کار ناکاته سه ر بیروبا وه ر و دل و ده روون. بۆ به رپه چ دانه وه ی گوته يیکی وه ها که ره شنبیری ئەمرۆ له دژی ئەده بی کۆن به زيهنیدا تیه ری دوو وه رامم هه يه لیره دا ده یان که م به پاش گه زکه ره وه ی ره خنه ی ئەوتویى، چه ندین وه رامی تریشم هه ن خوینه ریان پنه وه خه ریک ناکه م:

وه رامی يه که م: رابردووی میلله تان هەر ئەده ب و شيعری تیدا نه بوه که ئیستا ئیمه بیکه ين به نمونه ی پاشکه وتووی و به شیر و خه نجه رى ره خنه و نه فرین ئەنج ئەنجنى بکه ين. شيعر و ئەده ب دیریکین له رووپه رهی ژيانی کۆمه لایه تی کۆن، له پیش ئەودا و به دوا ئەودا چه ندین دیر دین رووپه رکه پر ده کەنه وه. که ئیمه ئەوه نه د خۆمان هه لده ينه وه به دژایه تی شتی کۆنه په رستانه و له په نا ئەو خو هه لدانه وه دا ئەده بی کۆن تاوانبار بکه ين و له ناوی ببه ين ده بی ئەم دلسو زیه یه بیژۆکه مان به گژ هه موو رابردوومان بینى و بهرمان داته گیانی هه موو میژوو به هه موو روودا و کردار و گو فتاریه وه نه ک هەر

تاكه ميراتی شيعر، يه خه گيری سه رله بهری خه لقه كه شمان بكا به مه لا و شيخ و كاسب و فه للاح و
تو جاريه وه نه كه هه ر شاعير.

خولاسه ئيمه نه گه ر ده ست دريژ كه ين بو خنكاندن شيعر و شاعيري كون ده بي تيكرای رابردوو له
ناو ببهين و بسرينه وه چونكه به و گه ز و گرييه ي شاعير ده كاته كونه په رست هه موو رابردوو كونه په رسته
ته نانه ت شيعر له چاو زوربه ي لايه نه كانی تری بيروباوه ری كومه لايه تي لي ره به پيشه وه زور به
پيشكه و تووش ده ژميرری. تو بينه شيعری نالی وه يا حافظ وه يا ابو العلاء المعری وه يا مه لای جزيری بخه
ته نيشت ورينه و گروگاله جنوكاوييه كانی فه للاح و كاسبيكي ۲۰۰ سال پيش نه مرؤ ده بينی شيعره كان
وهك شوړش خو دنوين له چاو نه و ورينه يه كجار دواكه و توه دا. گیانی نه سه لماندن و ريزله خو گرتنی
شاعيره كانيش وهك شيعره كانيان ده جاران له گیانی سه ركزه لانه و خو به كه مگرتوانه ي چینی هه ژاری
نه و سه رده مانه مردانه تر و نازايانه تر هه لده چه قن له بهر چاوی بينه ری نه مرؤ دا. كه بين و چینی هه ژاری
له مه و پيشيش بكهينه به ره وان و له ره فتاری وان وه حوكم به سه ر نه و شاعيرانه دا بدين، نه وساش
شاعيره كان له چاو زوربه ي ميلله تدا هه ر له پيشه وه دين چونكه چینی هه ژار ريزيان لی ناون و له خویان
به پشته و هه تر داناون.

من كه نه م راستييه ده ليم رقی خو می پی هه لناستينم له كريكار و جوتیاری دوينی كه نه يتوانيوه و
نه يزانيوه شوړش گير بی، كه واقیعی كريكار و جوتياريش له ته نيشت واقیعی شاعيري كون داده نيم
بو يه مه تاكو نه و رو شنبيره ی ده ست دريژ ده كا بو كوشتنی شيعر و شاعيري له مه و پيشمان چ چاری
نه مينی و ده ست بگيريتته وه له و سته مه چونكه كه ده ست نه گيريتته وه له شاعير و نه ديبي كون ده بی
ده رحال خو بكا ته جه للاحی بی فيلی عه مه له و فه للاحی لي ره به پيشه وه ش. هه رگيز ره وا نيه ری بدری به
رو شنبيريكي نه مرؤ شانازی بكا به خو پفدانی ده ست نه پاراستن له كوشتنی شيعر و شاعيري له مه و پيش
به ناوی دژايه تي بيروباوه ری پاشكه و توو له حالیکدا ماوه ی به خو ی داوه كوپینی بكا به هه ژاردوستی و
پروليتاريا په رستی كه چی هه رچی بیری پاشكه و توو هه يه لای نه و هه ژاره بيچاره هيلكه ی كرده و
جووجه له شی هه ليناوه. ده بی له و رو شنبيره بگه يه نين به كوشتنی شاعير خو ی ده كاته جه للاحی بی داد
و سته مكار كه هيج عوزريكي به ده سته وه نه بی، چونكه نه و له و كوشتنه دا پيشكه و توو ترين تا قمی ميژوو
ده كوژی و دواكه و توو ترين تا قمی ميژوو شانازی ده كات كه نه مه راسته و خو ده بيته «هه لپه رستی» بی پیچ
و په نا له و روه وه كه هه موومان ده زانين به رواله ت خو دانه پال چینی هه ژار بو ته مؤده ی نه م روظانه مان به
زوريش خو دانه پاله كه چی تی ناچی وهك مه سه له زور مه شووره كه ی «خه نجه ر له كا»، كه عوزری
شاعيري له مه و پيش نه سه لميندري له وه دا كه نه يتوانيوه و نه يزانيوه شيعری نازايانه تر و نازادانه تر
هه لپه سستی ده بی عوزری عه مه له و فه للاح و كاسب و خه لقی تريش نه سه لميندري له وه دا نه يان توانيوه و
نه يان زانيوه، هه ر نه بی، به قه ده ر شاعيري سه رده می خویان پيشكه و توو بن.

نه م «بانیکه و دوو هه وا» يه ميلله تي نه خو ينده وهاری لي ره به پيشه وه نه يسه لماندوه چون رو شنبيريكي
سه رده می ناتوم له خو ی ده سه لمينی وه يا به خو ی ره وا ده بينی! رو شنبيريكي كه شيعری نالی ره فز كا
ده بی نايين و ميرات و بازرگانی و ماره كردن و ته لاقدان و جووتی گاره ش و ناوی ناوپاره و ناشی ناو و
ده ستاری گه نم و كره ی چه لتوك و هه موو سه ربه ريكي تری ژيانی سه رده می نالی ره فز كا چونكه
شيعری نالی به شيكي پيشكه و توو له ناو په راويزی تيكرای نه و كه له پوره دا. خه ركه ی خه ركه ريس و ته شی

تەشپىرىس لە چاۋ سەردەمى خۇيدا كە ھەردەكاتەۋە سەردەمى خەرەك و تەشى. شىعەرى ئەھمەدى خانى لە رېزى پىشكەۋتوتتەن شىعەرى سەردەمى خۇى و دواى خۇشەۋە دىت كە ئەوسا گەلى كوردى بېچارە لە بارى ژيانى مادىۋە چى ئەوتۇى لە ژيانى سۆمەر و ئاكاد تىنەپەراندىبوو. دەتوانم بلىم ئىستاش ناۋچەى ئەوتۇ ھەپە لە كوردستاندا فەللاخ و شوانەكانى نمونەى مرۇقى چوار ھەزار سال لەمەۋپىشمان نىشان دەدەن كەسىش پى نىە بلى دەبى ئەمانە لە ناۋبىرپىن چونكە لەچاۋ رۇژگارى خۇيان دواكەۋتوون. كە ئەمە ۋابى بۇچى فەللاخ و شوان دەشى فەتۋاى لەناۋ بردنپان دەرچى كە ھات و بوون بە شاعىر.

چەند سەپەرە پۇشنىرى كورد ئەمرۇ بارى زىھنى و فەلسەفى و بىروباۋەرى لەۋ پادەپەدا بى كەسىكى ۋەك نالى بېخەشى و گلەبى لى ناكە ئەگەر شاعىر نەبا و جوتيارىكى جنۇكەپەرست با، جوتيارىش تاۋانبار بكا ئەگەر شاعىر با. بەۋ پىيە دەبى رابردوومان بە باھەلداۋىبى خۇش بوى و تا سەرەۋىنى نەكەين و رېزى لى نەگرىن. زۇر زەھمەتە دل و دەروون و بىروباۋەرى ۋەھا لە ھىچ كەلەبەرىكى منطقەۋە ئاخاۋتنى لەگەلدا بكرى، بۇ كەسىش نالوى تەپوتۇزى بە سەھوچوونى لى بتەكىنى تا لە خۇۋە لى دەتكى چونكە لە ھەلۋەستىكدا نىە ھىچ شت لە ھىچ كەس بەسەلمىنى. ئەۋەدى چاۋەرۋان دەكرى لە بەسەھوچوونى قوول، پتر توۋرە بوون و گىف بوۋنەۋەپە لە بەرامبەر ھەر راستكردنەۋەپىك كە دۇستانە بەرەۋپىرى بچى و لە عاست ھەر پەخنەپىك كە براپانە لى بگىرى. گوتەى كۇننەى «كە گوترا ھەق ئاۋ رادەۋەستى» بۇ مرۇقى عادەتى بە راست دەگەرپى، مرۇقىك بە سەھوچوونى لى بىتتە فەلسەفە راستىيان بە ھەق نازانى تا بوى پاۋەستى... بە داخەۋە.

دەرامى دوۋەم: بىروباۋەرى ئەم تەرزە خۇپندەۋارانەش رۇژەك دى بىتتە كەلەپورى رابردو و چىنى پاشەرۇژ بە قىزۋىپىزەۋە سەپرى بكەن و لچك و لىۋى لى ھەلپىن ۋىلپىن ئاى لەم بىروباۋەرە دواكەۋتوۋە قوندىلەپە سەردەمى تارىكستانى كۇن! كە ئەمە دەلپم زۇرم حورمەتى ئەۋ خۇپندەۋارانە و بىروباۋەرەكانىان گرتوۋە بەۋەدا كە بىباپەخكردنپان دەخەمە بەر حوكمى دوارۇژ چونكە، راستىپەكەى، لە ئەمرۇۋە پى بىباپەخ كردنپان لەبەر ھەموۋ كەسىكدا راست و رەۋانە نەك تەنھا لە رۋى ئاشكرابى بەسەھوچوونىانەۋە بەلكو بەھۋى كردارى خودى خۇيانەۋەش چونكى كە ھەلال بى بۇ وان ئەدەبى غەبرى خۇيان نابوود بكەن ھەللاپشە بۇ يەكىكى تر ئەدەبى وان نابوود بكات.

زۇر بە ئاسانى و ئاسابى دەتوانم بەۋ كەسە بلىم كە رابردوومان رىسۋا دەكات و رۇژگارى ئىستاكەمان بە ھەرامزادە لە قەلەم دەدات، تۇ كە بىئىنساۋانە ھازمان لى دەكەپتە مندالى بىژۋى رابردو، سەر لە نوى، دوارۇژىشمان دەكەپتەۋە بە مندالى ھەرامزادەى ئەمرۇكەمان چونكە گومان لەۋەدا نىە تۇ كە نەتوانى دەمارى پەپوۋەندى ئىستا كە لەگەل رابردوۋ بدۇزىتەۋە و بىبانكەپتەۋە بە باوك و رۇلەى شەرى، ھەر بە جارى ناتوانىت دوارۇژىك پىك بىننىت كە بشى پى بگوترى رۇلەى شەرى ئەمرۇ... ئەمە ناتوانىت بابى رازى كردنى خۇت چ جابى پىرازى بوون و سەلماندنى خەلقى تر. خۇتۇ خالقت نىت لە بورجى عاجىتەۋە رۇلەى دوارۇژ لە داكى ئەمرۇكە بەۋەلەد بىننىت بە پى ۋەسىقەى مارەكردنى لە باوكىكى كە گۇرپانى مېژۋى راستەۋخۇى بى درۇ و فىل و فەرەج بىت. تۇ كە خالقت نىت ساحىرىش نىت بە چاۋبەستەكى ۋەسىقەى ساختەمان بە دروست بىننىت بەر چاۋ ياخود چاۋى مرۇقى دوارۇژ نابىنا كەپت و ئەۋ ھەلەپەى پى بەسەلمىنىت كە خۇت مەبەستتە.

خۆ به سه‌ه‌ووبردن له عاست «ممکن و ناممکن» هه‌موو ریگه‌ییکی منطق و هۆش و لیكدانه‌وه په‌ك ده‌خات. خواهشت كردنی بیروباوه‌ری مۆدیلى ۱۹۷۰ له شاعیری ۱۸۵۰ رى د‌دا خواهشت بكرى له شاعیری ئەم‌رۆمان فرۆكه‌مان بۆ دروست كا به نووكی ئەو خامه‌یه‌ی له‌و زیاتر شك نابا، له خه‌یاتیش خواهشت بكرى به‌ ده‌رزیه‌كه‌یه بیرى نه‌وتمان بۆ لی‌دات.

خولاسه هه‌موو نامومكینیک خواهشت بكرى له هه‌موو كه‌سێك، به‌ر له هه‌موان ئەوان رۆشنبیرانه‌ی خواهشتی نامومكین ده‌كه‌ن له رۆژگاری رابردوو.

باوه‌ره‌یتان به‌وه كه شیعری كوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌م مردوه وه‌یا كاتی به‌سه‌رچوه وه‌ك باوه‌ر هینانه به‌ مردنی دوینی خۆت وه‌یا هه‌ر نه‌بى به‌سه‌رچوونی. من كه ئەمه ده‌لیم هه‌ر حیسابی به‌سه‌رچونی پینج شه‌مۆ و داها‌تنی هه‌نیت، بیروباوه‌ری ئەم‌رۆشت له‌هی دوینی‌ت جودا بی‌ت چ به‌ دوینی خۆشت نالی شه‌مۆ و وه‌یا دواكه‌وتوو ره‌نگه شانازیش بکه‌یت به‌ گۆرانی قه‌ناعه‌ته‌كانت له‌ دوینی‌وه بۆ ئەم‌رۆ و بلی‌ت ئەمه به‌لگه‌ی به‌ره‌وپیشه‌وه چو‌نمه. خۆ ئەگه‌ر نه‌ختیک نیگات فراوان که‌یت و هه‌ندیکیش ئینساف بخه‌یته ناو نیگا‌که‌ته‌وه ده‌توانی فه‌توای «نه‌مردن و به‌سه‌ر نه‌چوون» بۆ ئەده‌بی له‌ خۆت به‌ پیشه‌وه‌ش ده‌رچوینی‌ت وه‌ك بۆ رابردووی شه‌خسی خۆت ده‌رچواند، ئەوسا به‌ دلێکی هه‌سایه‌وه و بى گری و گال خۆت به‌ میراتگر و رۆله‌ی شه‌رعی ئەو رۆژگاره‌ بژمیری‌ت، كه به‌راسته‌یش هه‌ر وایه‌ت، و هه‌ول ده‌یت میراته‌که ده‌وله‌مه‌ندتر که‌یت و به‌ره‌وپیشه‌وه‌تری به‌یت، دوا‌یش ده‌وری که‌یته‌وه بۆ دوا‌رۆژیک كه ئەویش رۆله‌ی شه‌رعی خۆت ده‌بی‌ت.

میلله‌تانى تریش وه‌ك كورد، ده هینده‌ی كوردیش، ئەده‌بی كۆنیان هه‌بوه و پارێزراوه. ئەو میلله‌تانه جارێکی تریش له كورد به‌ختیارترن له‌وه‌دا كه رۆشنبیری ئەم‌رۆیان ئەده‌بی كۆنیان تاوانبار ناکه‌ن. به‌لای راسته ئەو میلله‌تانه هه‌ر خاوه‌نی ئەده‌ب نه‌بوون، با‌ری مادیشیان له‌چاو رۆژگاری كۆن پیشه‌که‌وتوو بووه، له‌مه‌وه ره‌نگه بگوتری لانی مادی پیشه‌که‌وتوو شه‌فاعه‌ت ده‌كا بۆ ئەده‌به‌که‌یان ئەگه‌ر پاشکه‌وتوش بووی، كه‌چی من ده‌لیم ده‌بی بزانی‌ن ئەم راستیه‌ی له‌سه‌ر ئەده‌بی كورد ده‌کاته‌وه نه‌ك دژی ده‌وه‌ستیت چونکه عوزریکی گه‌وره‌ی به‌ ده‌سته‌وه ده‌دا له‌ رووی ئەوه‌وه كه دواکه‌وتنی با‌ری مادی و کۆمه‌لایه‌تی كورد رپی بریوه‌ته‌وه له ئەده‌به‌که‌ی كه پیشه‌که‌وتوو بی‌ت، ره‌نگه له هه‌مان كاتدا گله‌یی‌کیش بینیته سه‌ر ئەده‌بی ئەو میلله‌ته پیشه‌که‌وتوانه به‌وه‌دا كه با‌ری مادی ده‌وله‌مه‌ند و پیشه‌که‌وتویان ده‌بوا ئەده‌بیکی پیشه‌که‌وتوو‌تر به‌ره‌م بی‌نی له‌وه‌ی كه هه‌بوه. ئەگه‌ر چاومان ره‌شکه‌وپیشه‌که نه‌کات و می‌شکمان له‌ق نه‌بووی‌ت ریمان هه‌یه بلی‌ن ئەری ئەی بو‌یژی فارس و تورک و رووس و عه‌ره‌بی پینش سه‌د سال ئیوه كه له‌ ده‌وروبه‌ریکی یه‌كجار ده‌وله‌مه‌ندتر بوون و ژیان له‌چاو هی كورد بۆچی هه‌لبه‌ستتان له‌ هی نالی و شیخ ره‌زا و مه‌ولانا خالید پیشه‌که‌وتوو‌تر نه‌بووه؟ کوا ئەو واتا و وینه‌ سیه‌راویه‌تان كه له ژیانه ده‌وله‌مه‌نده‌که‌تانه‌وه تیشکی دا‌بیته‌وه بۆ ناو هه‌لبه‌ستتان و هاوتای ئەو له واقیعه هه‌زاره‌که‌ی نالی تیشکی نه‌دا‌بیته‌وه؟ بۆ ده‌بی حاجی قادر لی‌تان دانه‌برئ وه‌یا که‌یفی جوانرۆبی شان به‌ شان‌تان بی‌ت؟

لی‌رده‌دا سه‌رگوزه‌شتیکی کورتیله ده‌که‌مه پالپشتی قسه‌کانم؛ چه‌ند سالی‌ک له‌مه‌وبه‌ر قوتابیه‌کانی کورد له قاهره پرسیاریکیان کرد له شاعیریکی ئیستا‌که‌مان ده‌رباره‌ی نالی و هیزی له شیعردا. له‌وه‌رامدا پی‌یانی گوت به‌سه بۆ ده‌رخستنی پایه‌ی نالی كه بلی‌م له به‌یتیکی دل‌دارانه‌دا وه‌سفیکی خورما و داره‌که‌ی

کردوه به خه یالی هیچ شاعیریکی عه ره بدا نه هاتوه، ده شزانین دارخورما مالی بیفیلی عه ره به و نالی
لئی میوانه:

ئه تو قوربان نخیلی یا رطابی
وهها شیرین و سینه نرم و دل رهق

به دوا ئه و به یته دا به یته کی تری نالی دینمه ناو قسه کانمه وه که وه سفی بیابانی حیجازی پی کردوه
ئه ویش توژی نه شکاوه له لایهن شیعی هیچ شاعیریکی عه ره به که وه سفی بیابانی کردی. ئه مه ده لیم له
عاست تیکرای ئه و هه لبه ستانه ی خویم خویندومنه وه، که شتی تری زیده نایاب هه بی له وه سفی بیاباندا و
من چاوم پی نه که وتبی بهر ئه م قسه یه م ناکه وی:

سماقی احمره «یا قوت» ی روح و ناوری نه فسه
حصاتی ابیضه یا شهبی نجم و رجمی شیطانه

بزانه له مه قامی جه زبه گرتنی به ره و که عبه رویشتن نالی بهرده سماقی سور و ورده چوی سپیلکه ی
ری حیجازی بو کوئی بهرز کردوته وه. تو خوا به وردی سهیریکی ئه م ریزکردنه ی «قوتی روح» و «ناوری
نه فس» ی نیوه به یته یه که می بکه که له وه سفی بهرده سماقدا هاتوه چوئن به ئاسایی و بی نه فه سسواریی
له خووه به رامبه ر «شهبی نجم» و «رجمی شیطان» وه ستاون؟ قوتی روح له گه ل شهبی نجم جووت هاتوه
ناوری نه فسیش له گه ل رجمی شهیتان!!! کاکه لئی ورد به وه جیهانیکی سیحری حه لال وا له به رچاوته نه
سه ری دیاره نه بن.

من که به گه رمی له سه ر ئه ده بی کونمان ده که مه وه یه ک وشه ی توانجم له ئه ده بی ئه و که سانه نه گرتوه بی
ئینسافی ده که ن له گه ل ئه و ئه ده به دا. نه که هه ر ئه مه و به س، هه رگیزیش نالیم ئه دیبی کورد ده بی له سه ر
شیواز و ریبازی شاعیری لیره به پیشه وه مان بروا و ریگه ی تازه داها تو له خو ی حه رام کات. ئه وه ی
راستی بی پارچه هه لبه ستی نه و باوی ئه و تو م دیوه سه د سه و اتم بو ی لیدا وه هه رچه ند و اتا کانی له پشت
په رده ییکی ئه ستووری ره مز و هیما و داپوشراویدا خو یان بز ر کردوه تا ئه و راده یی به زه حمه ت
تیانگه یشتووم یا هه ر تیان نه گه یشتووم .

به لای باوه ری منه وه شاعیری نوی ئه و تو مان هه یه خه ری که هه نگا و هه لینی بو به ره و پیشه وه ی
«گوران» و قوناغه که ی چ له رووی رواله ت چ له رووی ناوه رپوکه وه بی. مه به سیشم له ناوه رپوک مه فهومی
سیاسی و فه لسه فی نیه، مه به سم رزانی نه فسی شاعیره بو ناو هه لبه ست جا ئه و نه فسه چی تیدا ده بی
با بی. هویه کی زیده ئافه رین کردنیشم له و شاعیره «وهیا ئه و شاعیرانه» ئه مه یه که خو ی ناکاته عه بدی
شیواز و ناوه رپوکی یه کیکی له خو ی به پیشه وه ی وه ک «گوران» به لام له هه مان کاتدا هه زار حه یف و
مخابنی بو ده لیمه وه که ده بینم هینده بی ره حمانه و ناشاره زایانه ده که ویته دژی رابردویکی
بیتاوانمانه وه. چه ند سهیره و چه ند نامه فهومه له رو شنبیریکی کورد که مندالیکی هه زاری بی باوکی
دیت بزهی بو بجوولی به لام رقی له رابردووی کورد هه لستی که ئه ویش وه ک ئه و منداله بی باوکه وا

بوو به دريژايي پتر له دو ههزار سال نهفسي حسانه وهی هه لنه مژيوه و تير به زگی خوی نه خواردوه و قه مچی سته مکاری بیگانه له سهر پشت و شانی هه لنه ستاوه. من له وهسفی کورددا ئەمهی ژیره وهم گوتوه له سالی ۱۹۶۰ پرووی قسانیشم له رۆشنییرانی عه رب بووه

«فهو یخرج الیوم من حدث التاريخ اشعث اغبر ینزف جسمه من جرح عشرين قرنا او یزید، وتغوص فی عظامه سلاسل الاحقاب لو اطلعت علیه لولیت منه فرارا ولملت منه رعبا».

ئەم پرزۆله لهش خویناوییهی ناو گۆرستانی میژوو ئەوه نیه رۆشنییریکی خوی سهرله نووی ئەنجن ئەنجنی کا... پوختهی مه بهس و مرازی من له م دريژه پیدانه و میسال هینانه وه و رهخنه گرتن و رهخنه رهواندنه وهیه ئەوهیه چاوی رۆشنییری کوردی ئەمرۆی پی بکه مه وه که سهرگرمی ته مه نی گه نجایه تی و مهستی کهف و کولی حه زاره تی تازهی ئەورویایه و له بهر تیژرۆیی خوی شوین ههنگاوان نابینی، به هوی چاویلکهی خوازاویه وهش چه شمه ندازی لی لیل بوه.

بیگومان که ئەمه ده لیم له خۆم و له تاو و تهئسیری قسه کانم بی ئاگا نیم. زۆر باش ده زانم رۆشنییری که ئەوهنده ئاوه ژوو بوو بی دوینی به ئیمرو بگری وهک ئەوهی ئاسمان به ئەرز بزانی به قسهی من نابیته وه سهر باری ئاسایی تا ئاسمانه که هه لدا ته وه به رزایی و دوینیش بخاته وه پیش ئەمرۆ.

رۆشنییری که تا ده گاته ئەو رادهیه له سه هوو چووندا که داوای مستحیل له رابردوی به سه رچوو بکا و قه مچی له رۆژگاری تینه رپیو بدا، ده بی له سه هوو که یدا ئەوهنده قول رۆچووی که شری و ده ولکهی بیروباوه ر و نووسینی یه کیکی وهکو من نه یگاتی. تاریکستانی ئەنگوسته چاوی یه خه گرتنی رابردوی بی گونا و کوشتنی تارمایی بلیمه تی گۆرستانی میژوو به چرای کزی ئەم قسانه ی من رووناک نابیته وه. له گه ل ئەمه شدا خامۆش بوونی من و هی وهک من چ خزمه تیکی راست کردنه وهی سه هووی ئەو رۆشنییرانه ناکا، پتریشیان به سه هوو ناپا.

ئەمه له لاییکه وه، له لاییکی تریشه وه ئەدهب و ئەدیپیکی کوردی کۆن که له نه زه ر خۆماندا جیی شانازی پیوه کردن بی ده بی له حالی هیرش بردنه سه ریان له لایه ن ری لیشیواویکی کورده وه، به چه کی خامه به رگریان لی بکه م. له منیش به پیشه وه نووسه ران هه بوون به شیکی نووسینه که یان ته رخان کردوه بۆ له سه رکردنه وهی ئەو ئەدهب و ئەدیبه ی له باره یان نووسیوه، رهنگه هه ندیک له خوینه ره وهی ئەم باسه ش ناچاری له سه رکردنه وه بوون. ئەوهی راستیش بی میله تی کورد پیویستی پتر هیه به له سه رخۆکردنه وه تا میله تیکی تری خاوه ن سامانی مادی و مه عنه ویی چونکه به داخه وه کورد ئەوهنده ی نیه هه ندیکی له ژیر پیی رهخنه و نه فرینی ناره وا بپلشیته وه و ده ربه ست نه بی. به تایبه تی که رهخنه کان دژی راستی و ئینسافیش بن و له به سه هوو چوون و بی باکی و وردنه بوونه وهی رهخنه گرانه وه سه ریان هه لدا بی له عاست میژوو و به سه رهاته کانی که چ سووچیکی رهخنه لیگیراوه کان نیه ئەو به سه رهاته تانه به پیی زه وق و که یفی مرۆفی سه ده ی بیسته م روویان نه داوه و حازریکی باشتریان بۆمان به ره م نه هینا وه. هه روهک ناقوولایی ژیا نی چینی زه حمه تکیشی ئەمرۆی کورد به ئاره زۆ و به تاوانی ئەوان نه رسکا وه تا گله یی بیسامانی و بیپراحه تی و بیئازادیی خویان له خویان بکه ین. ئەدیپیکی وهک نالی که به لای بیروباوه ری مه وه یه کیکه له شاعیره هه ره پیشکه وتوه کانی رۆژه لاتی ئیسلام، نهک ته نها هی کورد، گله یی ئەوهی لی نا کرئ بۆ که یفی سه د سال دوا ی خوی شیعی هه لنه به ستوه. له وه شدا سه رشکین نا کرئ که شیوازی شیعی کۆنی به کاره ینا وه، له م لایه نه وه ده بی بلین نالی ئەگه ر ئەوه نه با

که هه‌بوو گله‌یی لئ ده‌کرا و گومان ده‌چوو سه‌ر شاعیرییه‌تی چونکه ده‌بی مرؤف کوری سه‌رده‌می خۆی بیت، که ئەو کورە نەبێ دیاره ناتەواویک له نه‌فسی وه‌یا له هونه‌ریدا بۆته له‌مپەر له پیشی و کردو‌هتی به مرؤفیکی تار بووی له تیکرای خه‌لق.

نالی بی وه‌یا یه‌کیکی تر بی هه‌ر ئەوه‌نده‌ی لئ داوا ده‌کری به پیتی مه‌فهومی سه‌رده‌می خۆی مافی ریزلیگرتنی هه‌بووی تا ئیمه‌ش ریزی لیگرتن چ ره‌وای هه‌ق نیه ئیمه‌ بین دوا‌ی سه‌د سال له سه‌رده‌مه هه‌موو خه‌لق به درۆ بخه‌ینه‌وه له‌و ریزه‌ی که له یه‌کیکی وه‌ک «نالی» یان ناوه. وا ده‌زانم ئەم قسه‌یه‌ی لی‌رده‌دا ده‌یکه‌م هه‌یج ده‌مه‌ته‌قه هه‌لناگری. له منیش به پیشه‌وه که‌سانی تر گوتویانه. هۆی دووباره کردنه‌وه‌ی لی‌رده‌دا زنده پتویستی میله‌ته‌که‌مانه بو خۆبه‌سه‌هونه‌بردن و خۆزه‌ره‌مه‌ندنه‌کردن. له فه‌رزی میله‌ته‌ی ئینگلیز خۆ گیل کا له عاست «شه‌کسپیر» ئەوه‌نده شاعیر و ئەدیبی گه‌وره‌ی تری ده‌مینته‌وه دلی خۆیان پی خۆش کات، سه‌ره‌وه‌ت و سامانه‌که و فابریقه و داها‌ته زۆره‌که‌شی چی لئ که‌م نابیته‌وه به نه‌هیشتنی ناوی «شه‌کسپیر» له فه‌ره‌نگی ئەده‌ب و هونه‌ریدا. خۆ ئەگه‌ر ئینگلیز له‌م پله‌یه‌ی بی ئینسافی‌ه‌ش تپه‌رینی و هه‌موو رابردووی خۆی بسپرنه‌وه – که هه‌رگیز نایسپرنه‌وه، حورمه‌تی روپه‌ره بی‌حورمه‌ته‌کانیشی ده‌گری – حازریکی هینده ده‌وله‌مه‌ندی هه‌یه بۆی تینتیه‌وه له سه‌رانه‌وه‌ی رابردووی. به‌لام کورد چی ئەوتوی نیه له ئیستا‌که‌یدا دلی خۆی پی خۆش کات له به‌رامبه‌ر کاری مندا‌لانه‌ی ریسوا‌کردنی رابردووی خۆی.

کورد له باریکدایه بۆی بپارینته‌وه نه‌ک لپی که‌م که‌یه‌ته‌وه به تایبه‌تی که خۆت کورد بیت، خۆ هه‌ر به جاری بی عوزر ده‌بیت ئەگه‌ر لئ که‌م کردنه‌وه‌که‌ت له مه‌یدانی بایه‌خداری زنده به نرخ‌ی شیع‌ر و ئەده‌بی کونی بیت که هه‌یجی وه‌ک ئەو به نرخ‌ی نیه.

له‌م گه‌شته‌ی ناو باغ و راغی هه‌له‌به‌سته‌کانی نالیدا چه‌ند نموونه‌ییکی ئەوتومان دیت که له ناو نموونه‌ی هه‌ره پیشکه‌وتووی ئەده‌بی رۆژه‌ه‌لاتدا پرشنگ بده‌نه‌وه و نموونه‌کانی تر کز که‌نه‌وه له نه‌زه‌ر خۆیاندا. ئەم به‌رزیه‌ی ئەده‌بی نالی جاریکی تریش به‌رز تر ده‌بیته‌وه که به بیر خۆت بینیه‌وه نالی ره‌وشتیکی پاک و نه‌فسیکی ریز له خۆگرتووشی هه‌بوه و له‌و ئەدیبانه نه‌بوه عه‌یب و عاری ره‌فتاری ناله‌باری له ناو مه‌خمه‌لی هه‌له‌به‌ستدا بشاریته‌وه. چ نه‌ینیان ئاشکرا ناکه‌م به‌وه‌دا که بلیم زۆر له شاعیری ناسراوی خاوه‌ن شو‌ره‌ت له کۆن و نویدا ئەگه‌ر شیع‌ر و هونه‌ر شه‌فاعه‌تیان بو نه‌که‌ن له‌وانه نه‌بوون به براده‌ری خۆتیان قبو‌ل که‌یت نه‌وه‌کا ناوت به‌د بی پینانه‌وه. نالی سه‌ره‌رای ئەوه که چ عه‌یبیکی لئ نه‌دیتراره تا بشلینی راست و دلسۆز بوه له‌گه‌ل بیروباوه‌ریدا، چی له دایدا بوه ئەوه‌ی گوتوه و به دریزایی ژبانی سوور بوه له‌سه‌ر قه‌ناعه‌ته‌کانی.

به‌راستی نالی یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی قه‌ناعه‌ت گۆرپیان نه‌کردوه. هه‌رچه‌ند ئەم نووسینه جی‌ی ساغ‌کردنه‌وه‌ی قه‌ناعه‌ت و بیروباوه‌ری نالی نیه، به‌لام جی‌ی ئەوه‌نده‌ی تیدا ده‌بیته‌وه به پیتی داخواری مونا‌سه‌به بلیم دیوانه‌که‌ی سه‌روبن که‌یت و شیع‌ره‌کانی به‌و په‌ری وردیه‌وه بخه‌یت به‌رچاوی زیهن و مه‌نتیقه‌وه چ فه‌رقیک ناکه‌ی به قه‌ناعه‌ته بنجیه‌کانی له قه‌سیده‌ییکه‌وه بو قه‌سیده‌ییکه‌ وه‌یا له ته‌مه‌نیکه‌وه بو ته‌مه‌نیکی تر. وه‌ک من له نالی ده‌گه‌م ئەگه‌ر پیمان بکری لیسته‌ییکی زه‌مه‌نی بو شیع‌ره‌کانی ریک خه‌ین لیمان مه‌علووم ده‌بی ئەو له ته‌مه‌نیکی مه‌یله‌و زوه‌وه به‌ره‌و پیکه‌ینانی قه‌ناعه‌ت و بیروباوه‌ر چوه، هه‌ر ئەم زوو کردنه‌ش بۆته هۆی خیرا رۆیشتنی بو حه‌ج. ته‌نانه‌ت نامه‌که‌ی بو سالم و پرس پیکردنی له

به رژه وهندی گه رانه وهی بۆ سلیمانی ئەو ترسه پیتی کردوه که دواى گه رانه وه دوو چاری وه زع و ژيانیک بئ که خوی لئی رازی نیه. دهمه وئ بلیم په روشی بۆ قه ناعه ته کانی وای لئ کرد راسته وخۆ نه گه ریته وه، له حالیکدا ئەو ده زانی به سه رچوونی ده سه لاتی بابان و هاتنی حوکمیکی بینا کانه ی عوسمانی له وانه یه پئ له ئازادیی ر هفتار و قه ناعه تی بگرن و مهیدانی لئ ته سک که نه وه به تایبه تی چونکه ئەو له سه رده می حاکمه کانی باباندا هه رگیز ناچار نه بوه له ئاوی باوه رپئ لئیل بخواته وه. دیاره له حالی وه هادا تیکچوونی وه زعی سلیمانی به نیسه بت نالییه وه ناخۆشتر بوه له تاکه که سیکێ تر که وا نه زۆر ده ربه سته باور بئ و نه له سه رده می باباندا مه رحه بای دیبئ.

نالی که له شام مایه وه و دوايش، پاش گه یشتنی وه رامی سالم پیتی، چوو بۆ ئەسته مبول بئ ئەوه هیچ هۆیه کی گوزهرانی مسوگه ری هه بئ وه یا به ته مای پهیدا کردنی هیچ پایه و روتبه و نیشانیکی بئ. خوی دزیه وه له گه رانه وه بۆ سلیمانی له ترسی به رهنگار بوونی وه زعی بئ حورمه ت به ده ست حوکمی که م ئینسافی عوسمانیه کانه وه. ئەگه ر ئەم ترسه به ره له سته ی لئ نه کردبا ده یته وانی له سلیمانی ئەو که رته نانه پهیدا کا که له شام و ئەسته مبول پیتی قانع بوو. هه ر جاره که ئەم به یته ی لای کۆتایی نامه که ی بۆ سالم ده خوینمه وه، له گه ل ته زووی سۆز و هه سته ی په روشم بۆ نالی، دیمه نی مرۆفیکێ جوانمه ردی ریزله خوگرتووشم دیته وه به رچاو که مه رگی غه ربیانه ی ریزلیگیراو ته رجیح ده داته سه ر ژيانی ناو که س و کار به بئ حورمه تی و بئ ده سه لاتی:

ئایا مه قامی روخصه ته له م به یینه بئمه وه
یا مه صلحه ت توقفه تا یهومی نه فخی صور

دیاره نالی له م مه صلحه ته دا مانگانه ی دوکان و قه یسه ری و داها تی زه ویوزاره نه بوه کانی مه به س نیه، پرسیا ری ئەو له باره ی بوونی وه زعی که وه یه که به توانئ تئیدا گوزهرانی نه مر و نه ژیی بکا له گه ل پاراستنی دلۆپی ئابروودا. پیش من سالمیش له مه به سی نالی گه یشتوه بۆیه یه له وه رامدا به زۆریی باسی بئدادی و بئ حورمه تی تورکه کان ده کا نه ک نه بوونی نان و گوزهران:

شاریکه پر له ظلم و مه کانیکه پر له شین
جاییکه پر له شوڤ و ولاتیکه پر له شه ر
سالم صفه ت له بئ که سییا با نه بئ هه لاک
من کردم ئەو نه کا له غه ما خوینی خوی هه ده ر

لیره دا رهنگه پرسیا ریک بکری و بگوتری به نیسه بت نالییه وه ئەسته مبول و شام و سلیمانی چ فه رقییان ده کرد؟ خو هه ر عوسمانلی حاکمی هه موان بوون؟ پرسیا ره که بئ جئ نیه به لام بئ وه رامیش نیه. له ته جروبه ی خو مان ده زانین ژیان له جیگه ییکی تازه داگیرکراوی وه ک سلیمانییدا بۆ کوردیکی شه رم به خوی موخته ره می وه ک نالی سه ختتر و جیگومانتره تا ژيانی ئەسته مبول وه یا شام که له ویدا داگیرکه ری عوسمانی په لپی بیحورمه ت کردن به غه ربییک ناگری که له هیچ رویکه وه نایته ناو حیساب

و بهر ژه وهند و چاکه و خراپه یه وه و چ له مپه پان له بهر پیی هالنانی. له مهش به ولاتر، شاری گه وره و قه له بالغ چاکتر ده بیته هه شارگه بۆ که سیتیکی بیهوی بهرچاو نه بی، نالیس له وه زیاتری نه ویستوه ژیانیکی ره شوکی بی ئارایشته له ناو ئاپۆره ی شاری گه وره دا چه پاره ی بدا له نیگای نار هزای میری و ئەو هه لمه ته کاسانه ی خو له میری نزیک ده که نه وه به تیوه گلاندنی بابای وهک نالی ریزله خوگرتوو.

ئەم به قه ناعهت نازینه و له خو رازی بوونه ی نالی له گه لیک رهفتاری تری نالی سه ره هه لده دن. جاری چه ندیک سهیری هه لبه سه ته کانی بکهیت پارانه وهی له بهر کهس تیدا نابینیه وه، خو داوا کردنی یارمه تی و لووته خو ری هه ره هیچ، نو سه ریکی کورد له پیشه کی دیوانه چاپکرا وه که ی نالی خلیسکی به خامه ی خو ی بر دوه و نالی شکاندۆته وه به و یهک دوو ناو بر دنه ی حاکمه کانی بابان که له چه ند مونسه به یه کدا هاتوونه ته ناو شیعه ری وه. به رام بهر ئەم شکاندنه وه یه چه ند وه رام دانه وه و راستکردنه وه و روونکردنه وه هه ن:

یه که م: گه لی کورد به ئاواته وه یه له میژووی خویدا هه لکه وتی وه ها پر شانازی بدۆزیته وه که ئە دیبیک ی کورد مه دحی حوکمرانیکی کوردی کرد بی. وهی کاشکی سه ره له بهری ئە ده بی کۆنمان مه دحی به رو باره گا و ده ست و قام و جوامیری حاکمه سه ره به خو کانی کورد بوایه. کاشکی کورد خاوه نی ئەو حوکمرانه بوایه به در یژایی میژوو مه دح کرابایه.

نالی که دی و مه دحی «تاقمه مومتازه که ی شاه» ده کات تابلویکی پر شه رافه تی میژوه هه ژاره که ی کور دمان بۆ ده کا به نه مر. چ ده ستیکی سوآ و سه ده قه شی تیدا پان نه کردۆته وه بیته لکه له و تابلویدا. لاواندنه وه و پیرو زباییه که شی بۆ مه رگی سلیمان پاشا و حوکمرانی ئە حمه د پاشا له قه سیده که ی «تا فه لک ده وری نه دا» ئە ویش وهک هی «تاقمی مومتازی شاه» هه ستی به خو نازینمان زیندوو ده کاته وه و گیانی کوردا یه تیمان تیژتر ده کات، به شیکی زۆری هه تیوایه تی کۆنینه شمان له بیر ده باته وه به وه دا که پیمان ده لی ئە میریکمان هه بوه له مردنیدا بۆی بگریه یین و یه کینکی تریشمان هه بوه له هاتنی بۆ سه ره ته خت پیرو زبایی لی بکه یین.

له م قه سیده یه شدا نالی هیندا بلند ده روانی و خو ی به رز ده کاته وه له لایه نی چاو چنۆکیه وه ده توانم بلیم پیی ده گاته شانی ابو تمام و بحتری و متنبی. به راست ئەم گیانی به رز بوونه وهی نالی ژووروی گومان لی کردنی یارمه تی خواستن که له م دوو قه سیده یه دا ده چنه ناو ببیله ی هه موو چاویکی بینا وه، دیمه نیکی یه کجار ئاشکرای به خو نازینی نالی دینیته ناو هه لبه سه ته کانه وه هه ندی مه دح و لاواندنه وه که جیی خو ی کردۆته وه.

به لیورد بوونه وه دیار ده که وی نالی له م دوو قه سیده یه دا به پیی حوکمی سروشت و ره وشتی فیتری له تارمایی ده ست پان کردنه وه دوور که وتۆته وه نه ک له بهر خو پاراستنی دوا ی لی کدانه وه چونکه له هه ردوو قه سیده دا تا که یهک وشه نادۆزیته وه باسی سه خاوه ت و به خشینی مه دح کرا وه کان بکات چ جای ئە وهی داوا ی یارمه تی بکات.

به مه دا دیاره نالی دل و ده روون و فکر و زیهنی به لای چاو چرکردنه وه دا نه رۆیشتوه، هه ر بیریشی لی نه کردۆته وه، چونکه ئە گه ر له گو شه ییکی هه ست و نه ستیدا وینه ی تارمایی خواهشت و نیاز هه با، خو شی بی و ترشی بی، سیبه ریکی ئەو تارماییه ده که وته ناو هه لبه سه ته کانه وه وه یا خود هه ر نه بی له وشه ییکیاندا «ئحم» یکی وهک هی کابرای گو شه ی مزگه وت ده بیسترا.

لیرهدا پټویستی روونکردنه‌وه و وهرام دانه‌وه باسی دوو قه‌سیده‌ی هیټا ناوه‌وه که مه‌دحی پاشای بابان و تاقتی تایبه‌تی ئه‌وی تیدایه. نالی له تاکه به‌یټیکی تریشدا مه‌دحی سلیمان پاشای کردوه، هه‌لبه‌ت ئه‌م مه‌دحه ده‌بټی پیش مه‌رسیه‌که‌ی «تا فه‌له‌ک» بټی. ئه‌م تاکه به‌یته چاوی هه‌موو ئه‌و ئه‌دیپانه‌ی لی خلیسکاوه که من له باره‌ی شیعرى نالیه‌وه ئاخاوتنم له‌گه‌لدا کردبن وه‌یا نووسینیانم خویندبټه‌وه دهرباره‌ی نالی. منیش به‌یټیکی دورودریژ لی بټی ئاگا بووم تاکوو له خووه به‌ تیپه‌پینی کات و که‌له‌که کردنی داهاتی ئاشنابوونم به نالی له ناو دهرووندا واتای به‌یته‌که‌م بټی روون بټوه بابی ئه‌وه‌ی مه‌دحی سلیمان پاشای تیدا بخوینمه‌وه:

هودهودی دل‌حه‌بسی به‌لقیسی سه‌بای دیوه یه‌قین
خوی که دامه‌نگیری شاهی ئاصه‌فی ثانی ده‌کا

بیگومان شاهی ئاصه‌فی ثانی - باسی ئه‌م به‌یته به‌ درټرتر له به‌شی دوه‌می «حاجی قادری کوی» هاتوه - له‌م به‌یته‌دا سلیمان پاشای بابانه چونکه دیاره شاهی ئاصه‌فی یه‌که‌م سلیمان پیغه‌مبه‌ره به خوی و سه‌رگوزشته قورئانیه زور مه‌شوورده‌که‌یه‌وه له‌گه‌ل هودهود و به‌لقیس و سه‌بادا که له‌م به‌یته‌دا نالی کردوه‌تی به‌مه‌به‌ستی هه‌لبه‌ست، که سلیمانکی دوه‌م هه‌بټی وه‌ک سلیمانی یه‌که‌م پاشا بټی و نالی دامه‌نگیری بټی، که‌سیکی تر نیه له سلیمان پاشای بابان به‌ولاره.

هه‌رچه‌ند که‌موزوری په‌یوه‌ندی نالی به‌ دهرباری پاشاکانی بابانه‌وه به‌ چاکی نه‌زانراوه و نه‌بیستراوه به‌لام له‌م به‌یته و مه‌دحه‌کانی تریشدا دهرده‌که‌وی نالی به‌ هوی بوټی بټی مانه‌ندیه‌وه له پاشاکان نیزیک بوه و ریژی لی گیراوه. ده‌م و دوی ئه‌و هه‌لبه‌ستانه‌ی تامی ئاشنایی و دۆستایه‌تی لی ده‌کرئ له‌گه‌ل مه‌دح کراوه‌کاندا واش راده‌گه‌یه‌نی نالی له‌سه‌رده‌می حوکمرانی سلیمان پاشاوه بوه به‌ دۆستی نیزیکی بابان چونکه مه‌دح و پیداه‌لگوتنی بټی سلیمان پاشا و ئه‌حمه‌د پاشا، له‌وان به‌ پیشه‌وه چ مه‌دحیکمان لی نه‌بیستوه دۆستایه‌تی و ئاشنایه‌تی رابگه‌یه‌نی به‌ پاشاکانه‌وه.

دوه‌م: نالی ئه‌گه‌ر مه‌به‌سی له‌م مه‌دحانه‌دا نان په‌یدا کردن بوايه ده‌بوو باشتريش مه‌دحی خه‌لیفه و والی و وه‌زیر و پیاوماقوله‌کانی عوسمانی کردبایه. که‌چی نه‌ ناوی هیناون نه‌ لی‌شیان نیزیک بټه‌وه. سه‌یر له‌وه‌دایه هه‌رچه‌ند تورکیه‌کی باشیشی زانیوه به‌ ده‌گه‌من نه‌بټی شیعرى به‌ تورکی نه‌گوتوه، رواله‌ت وا راده‌گه‌یه‌نی نالی نه‌یویستوه، وه‌یا خوی نه‌خستوته باریک، هه‌لبه‌ست به‌ زمانی ده‌سه‌لاتداری بیگانه دانټ نه‌وه‌ک به‌ خوتټه‌ه‌لسوون له‌سه‌ری حیساب بکرئ و گومانی ده‌ست پانکردنه‌وه‌ی لی بکرئ.

نه‌بوونی مه‌دح له‌ هه‌لبه‌ستی نالیدا دیارده‌ییکه‌ سه‌ربه‌خۆ. جگه‌ له‌و دوو سټی مه‌دح و ناوه‌ینانی به‌ مونساه‌به‌ که‌ بټی میره‌کانی بابانی کردوه تاکه یه‌ک مه‌دحی تر له‌ دیوانه‌که‌ی هه‌یه ئه‌ویش بټی شیخ نوری ناویکی روودباری «روباری» یه:

له‌ چاوی روودبارم نوری دیتن وه‌خته تارى بټی
ئه‌میش با ماجه‌رای هیجرانی «نوری روودباری» بټی

له لاپهړه ۸۷ ی دیوانه‌ک‌ه‌ی چاپی ه‌ولیر س‌ه‌یریک‌ی ئ‌ه‌م ه‌ل‌ب‌ه‌س‌ت‌ه ب‌ک‌ه و نه‌خ‌ت‌یک س‌رن‌ج ب‌گ‌ره
وش‌ه‌ک‌انی د‌ه‌ر‌ح‌ال ب‌وت م‌ه‌ع‌ل‌وم د‌ه‌ب‌ی ن‌الی ئ‌ه‌م پ‌ار‌چ‌ه‌ی‌ه‌ی ب‌ه م‌ون‌اس‌ه‌ب‌ه‌ی چ‌وون‌ه ح‌ه‌ج‌ی «ن‌وری ر‌و‌ود‌ب‌اری»
د‌ان‌ا‌و‌ه:

چ م‌ی‌ع‌م‌ار‌ان‌ه ب‌وت‌ه‌ع‌م‌یر‌ی ک‌ه‌ع‌ب‌ه‌ی د‌ل د‌ه‌چ‌یت‌ه ح‌ه‌ج
خ‌ود‌ا ی‌ار و م‌ه‌د‌ه‌د‌ک‌ار و ن‌ی‌گ‌ه‌ه‌د‌اری ع‌م‌اری ب‌ی

د‌یار‌ه ن‌الی ل‌یر‌ه‌دا م‌ه‌د‌ح‌ی ب‌ر‌اد‌ه‌ر‌یک‌ی خ‌وی د‌ه‌ک‌ات ک‌ه د‌ه‌چ‌ی ب‌وت‌ه‌ج و پ‌یا‌و‌یک‌ی خ‌وایی و م‌وس‌ل‌م‌ان‌ه
ه‌ی د‌ون‌یا و د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات و ز‌ه‌بر و ز‌ور ن‌ی‌ه. له س‌ه‌ر‌ان‌س‌ه‌ری ب‌ه‌ی‌ت‌ه‌ک‌ان‌یش، د‌ی‌س‌ان، چ د‌ه‌س‌ت پ‌ان‌ک‌رد‌ن‌ه‌و‌ه‌ی‌ک
ن‌اد‌ی‌ت‌ری. م‌ن له ب‌ار‌ه‌ی ئ‌ه‌م «ش‌ی‌خ ن‌وری ر‌و‌ود‌ب‌اری» ی‌ه‌و‌ه ه‌ر ئ‌ه‌و‌ه‌ن‌د‌ه د‌ه‌ز‌ان‌م ب‌ه‌ی‌ن‌یک له ک‌وی‌ی ژ‌یا‌و‌ه و
پ‌یا‌و‌یک‌ی ب‌ه‌ر‌چ‌او و ر‌یز‌ل‌ی‌گ‌یر‌ا‌و‌یش ب‌و‌ه. ب‌ه پ‌تی گ‌یر‌ان‌ه‌و‌ه‌ی د‌ه‌م‌ا‌و‌د‌ه‌می ب‌ا‌و‌ک‌م له ب‌ا‌پ‌ی‌ر‌م‌ه‌و‌ه ش‌ی‌خ ن‌وری ن‌انی
ب‌ه ش‌ی‌خ‌ای‌ه‌ت‌ی پ‌ه‌ی‌دا ن‌ه‌ک‌رد‌و‌ه، خ‌وی خ‌ا‌و‌ه‌ن ب‌ه‌خ‌ش‌ی‌ن ب‌و‌ه و ب‌ه م‌الی خ‌وی خ‌ز‌م‌ه‌ت‌ی خ‌ه‌ل‌قی ک‌رد‌و‌ه.
ن‌الی له ز‌م‌ی‌ن‌ه‌ی م‌ه‌د‌ح‌ا ئ‌ه‌و‌ه‌ن‌د‌ه ک‌ن‌ار‌ه‌گ‌یر ب‌و‌ه ت‌ه‌ن‌ان‌ه‌ت له پ‌یا‌وان‌ی ئ‌ا‌ی‌ن‌یش ت‌ه‌ن‌ها م‌ه‌د‌ح‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر
«ص» ی‌ ک‌رد‌و‌ه، ه‌ر له ن‌ی‌وان م‌ه‌د‌ح‌ی ئ‌ه‌و‌یش‌دا ن‌ا‌وی چ‌وار خ‌ه‌ل‌ی‌ف‌ه‌ک‌ه‌ی ه‌ی‌ن‌ا‌و‌ه. ب‌ه‌لا ب‌ا‌و‌ه‌ری م‌ن‌ه‌و‌ه ئ‌ه‌و‌ ب‌ر‌ه
ش‌ی‌ع‌ر‌ه‌ی «ع‌اش‌ور‌ا» ک‌ه له لاپهړه «۷۵» د‌ی‌وان‌ه‌ک‌ه‌ی چاپی ه‌ول‌یر‌دا چ‌اپ ک‌را‌و‌ه ن‌ه ه‌ی ن‌الی‌ه و ن‌ه ب‌ه ه‌ی‌چ
ک‌ل‌و‌ج‌یک د‌ه‌چ‌یت‌ه‌و‌ه س‌ه‌ر ش‌ی‌وا‌زی ن‌الی. ب‌ر‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌یک‌ی ب‌ی‌ه‌یز‌ی ن‌اب‌ه‌ل‌ه‌د‌ان‌ه‌ی ب‌ی‌ تام و ش‌ام ک‌ه له ش‌اع‌یر‌ی
ر‌یز‌ی د‌و‌ه‌می ش‌ی‌ع‌ری ک‌ور‌د‌یش ن‌ا‌و‌ه‌ش‌یت‌ه‌و‌ه چ ج‌ایی ئ‌ه‌و‌ه‌ی ل‌ای‌ه‌ق ب‌ه ن‌الی ب‌ی. نه‌خ‌ت‌یک و‌ر‌د‌ب‌و‌ون‌ه‌و‌ه له
ب‌ه‌ی‌ت‌ه‌ک‌ان د‌ه‌ری د‌ه‌خ‌ا خ‌ا‌و‌ه‌نی ق‌ه‌س‌ی‌د‌ه‌ک‌ه ک‌ی‌ه. له ب‌ه‌ت‌ی چ‌وار‌ه‌م‌ی‌ن‌دا ش‌اع‌ر ر‌و‌وی ق‌س‌ه له خ‌وی د‌ه‌ک‌ا و
ن‌ا‌وی‌ک د‌ی‌نی یا ن‌ا‌وی ر‌اس‌ت‌ه‌ق‌ی‌ن‌ه‌ی خ‌وی‌ه‌ت‌ی یا ن‌از‌ن‌ا‌وی‌ه‌ت‌ی. م‌ن ل‌یر‌ه‌دا ب‌ه‌ت‌ی چ‌وار‌د‌ه‌م ش‌کل ن‌و‌وس د‌ه‌ک‌م
له‌ب‌ه‌ر د‌ی‌وان‌ه‌ک‌ه‌ی ن‌الی چاپی ه‌ول‌یر ۱۹۶۲:

ع‌ار‌ف‌ا س‌ه‌د ع‌ه‌ق‌ل ک‌ل ح‌ی‌ر‌ان‌ه و‌ا له‌و ع‌ال‌ه‌م‌ه
ع‌الم‌ی ا‌ع‌لم ک‌ه ب‌وت‌ه‌ج‌ی ه‌م ع‌ل‌یم و ا‌ع‌لم‌ه

وش‌ه‌ی ی‌ه‌ک‌ه‌می ب‌ه‌ی‌ت‌ه‌ک‌ه «ع‌ار‌ف‌ا» ب‌ان‌گ ه‌ی‌ش‌ت‌نی «ع‌ار‌ف» ه‌ له ل‌ای‌ه‌ن خ‌ا‌و‌ه‌نی ن‌ا‌و‌ه‌ک‌ه‌و‌ه. له‌م‌ه‌دا چ
گ‌و‌م‌ان‌یک ن‌ی‌ه و د‌ه‌ب‌ی ب‌ت‌و‌ژ‌یت‌ه‌و‌ه ک‌ام ش‌اع‌یر‌ی ک‌ور‌د ن‌ا‌وی و‌ه‌یا ن‌از‌ن‌ا‌وی «ع‌ار‌ف» ب‌و‌ه. ب‌ه‌م پ‌ی‌ه‌ د‌ه‌ب‌ی
ک‌وت‌ایی ق‌ه‌س‌ی‌د‌ه‌ک‌ه‌ش ن‌ا‌وی «ن‌الی» ل‌ی د‌ه‌ر‌ه‌ا‌و‌ی‌ژ‌ری و ع‌ار‌ف‌ی ب‌خ‌ر‌یت‌ه ج‌ی‌ی‌ه‌و‌ه:

ل‌و‌م‌ه‌ی‌ی «ع‌ار‌ف» م‌ه‌ک‌ن ی‌ار‌ان ئ‌ه‌گ‌ه‌ر ب‌م‌رم له غ‌ه‌م
خ‌وش ئ‌ه‌گ‌ه‌ر س‌ه‌د پ‌ار‌ه ک‌ه‌م ه‌ی‌ش‌ت‌ا له غ‌ه‌م ئ‌ه‌م‌ر‌و‌ ک‌ه‌م‌ه

پ‌و‌خ‌ت‌ه‌ی گ‌وت‌ه ل‌یر‌ه‌دا ئ‌ه‌م‌ه‌ی‌ه ک‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌ه‌ک‌ان س‌ه‌ر‌ه‌ر‌ای ب‌ی‌ه‌یز‌ی و ب‌ی‌ج‌وان‌ی و ب‌ی‌ه‌ون‌ه‌ر‌ی‌ان، د‌ژی ت‌ه‌ب‌عی
ن‌الی‌ش‌ن له ر‌و‌وی ئ‌ه‌و‌ه‌و‌ه ن‌الی له م‌ه‌ی‌دان‌ی د‌ی‌ن‌د‌ار‌ی‌ی‌دا س‌ت‌ا‌یش‌ی خ‌وا و پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ری ک‌رد‌و‌ه و ب‌ه‌س. س‌ه‌ی‌ر‌یک‌ی
ئ‌ه‌م ب‌ه‌ی‌ت‌ه ق‌ون‌د‌یل‌ه‌ی‌ه ب‌ک‌ه و پ‌ی‌م ب‌لی ب‌ه ک‌ام ک‌و‌یر‌ه‌ر‌ی‌دا ب‌وت‌ه‌ر خ‌ز‌ی‌ن‌ه‌ی گ‌ه‌و‌ه‌ر‌ه‌ک‌انی ن‌الی د‌ه‌ب‌ر‌د‌ر‌یت‌ه‌و‌ه؟

احمد و اولاد و الش در عرب شبهي گولن
حاصلی گول خارہ ئہی دانا دەلیلی محکمہ

لہ پیش چاوی مندا نالی نہفسی لہ بہرزیدا ہاوتای شیعرہکانیہتی لہ مہتانہتدا. بہ خورایی و بی
بنج نیہ نالی ہیندہ بہ خوی و شیعرہکانی خویدا ہلہلہئی. دیارہ ہستی بہ بہرزئی دل و دہروونی
ئہوہندہ بہہیز بوہ چ کومہی نہکردوہ لہ دہرپرینی ئہو ہہستہ چونکہ بہلای خویہوہ شتیکی و ہک
بہدیہیہی گوتوتہوہ لہ ہہموو ئہو کہسانہ مہعلوومہ کہ دەیناسن. مروئی گومان لہ خوکردوو ناویری لہ
خوہلہدانہوہ و ناز بہخوکردندا خہلق بی منہت کات لہ ترسی بہ دەمدا ہاتنہوہ و عیب دیار خستنی. وا
دیارہ نالی ہیچی ئہوتوی بہ خوی شک نہبردوہ لہ خہلقی بترسینی و ہیا چاوشوری کہس بکات. کہسیک
چ رۆژان ہلہوہستیکی بی حورمہتانہی لہ خوی دیبی ناتوانی بہم شیوہیہ ژوروی عالم کہویتہوہ:

ئہم سہرسہری بازانہ کہ وا ہہمسہری بوومن
موشکیل بگہنہ ساعیدی شاہیکی و ہکوو من

من بہش بہ حالی خوم چہندیکی بلئی ئہوہندہ گہش دەبمہوہ بہوہدا کہ دەبینم و دہزانم نالی لہ
رہوشت و بہرزئی نہفسدا ہاوتای نالی بوژ و ئہدیہ، چونکہ بہراستی فہلاکہتہ ئہدہبی بہرز بخریتہ ناو
نہفسی پستہوہ. پی ناوی من بلیم لہ خوہ دیارہ پیای نزم لہ گوتنی وشہی بہرزدا درۆزنیکی
ئانقہستہ. شاعیریکی و ہیا ئہدیہیک کہ ناو و ناتۆرہی بہ دواوہ بوو لہ ہہموو گوتہینیکیدا تارمایی
بہدناویہکہی لہ بہرچاوان قوت دەبیٹہوہ و قسہ خوہشکہلہکانی بہ درۆ دەخاتہوہ یاخود ہہرنہبی لہ
بایہخیان کہم دەکاتہوہ.

وا خوہشہ دەست و زمان بہیہکہوہ پاک بن. صہد شکور ئہم خوہشیہ لہ شاعیریہتی نالیدا بہ زیادہوہ
پیک ہاتوہ.

لہ بہشیکی ئہم گوتارہدا لایہنیکی تاییہتیہکانی ئہدہبی نالی کہ پارسہنگ بوون و لہنگہر بہستہ
قسہی لی کرا بابی ئہوہی لہ قہوارہی گوتاردا بگونجی، ئہوہش گوترا کہوا بہ پادہی بہشداربوونی زات
و بابہت «ہونہر و زانست» لہو پارسہنگ بوون و لہنگہر بہستہدا توانا و دەسلاتی شاعیر خو دەنوینی.
ئیستا کاتی ئہوہ ہاتوہ بلیم چہندیکی شاعیر بتوانی لہ گہل ہینانہوہی واتای وشک و وشہی سہختدا
زرینگہ و موسیقا و نازکی و پاراوی لہ ہلہبہستدا پپاریزی شاعیرتر و ہونہرمہندتر و دەسلاندارتر
دہبی ئہم لایہنہی پاراستنی تاو و تہئسیر و زہوق و شہوقی ئاخاوتن لہ ہہموو حالیکی لہبار و نالہباردا
لہ «قران» دا زور بہرچاوہ. کہسیک نہختیک شارہزایی ہہبی لہ جوانی گوتہ، سہیریکی ئہو ئایہتانہ بکا
کہ لہ دابہشکردنی میرات دەدوین تی دەکا دەسلاتی «قران» گہیشنتوتہ کوئی چونکہ لہ باسی میرات و
پشکی میراتگران وشکتر و وەرپسکہرتتر نیہ کہچی پستہکانی «قران» بہ شیوہییکی ئہدہبی ئہوہندہ تہر
و پاراوی لیان دەبیٹہوہ چ فہرقیکی نہبی لہ گہل ئایہتہکانی دوا سہرکہوتنی «بدر» کہ جیگہی
بہکارہینانی پستہئاریی و ہونہرکاریی و رہوانبیزیہ. لیڑہشدا چ گومانیک نیہ کہ نالی پیرہوی
قورئانی کردوہ لہ بہکارہینانی وشہ و واتای رہق و سہرکہش لہ قالبیکی شہنگ و شلکدا. من نالیم

ئەگەر قورئانى نەدىيا نەيدەتوانى ھونەر بەكاربېتىڭ لەو تەرزە جىڭايانەدا، ھەر ئەوئەندە دەلئىم نالى شوئىن پىي قورئانى ھەلگرتۆتەو ھە گەشتى ناو نغوردى وشە و واتاى سەختدا. وەك لىزە بە دواو، لەم بەشەى گوتارەكەم بى وەيا لە بەشى سىنەمىدا، نمونەى بەيتەكانى نالى دەرى دەخەن ھەندى جار و اتا و پستەى راستەوخو لە قورئانەو ھەلقولون. پىشتىرش جارىكيان نمونەم ھىنايەو ھە شىعەرى نالى كە واتاى قورئانى ھۆندۆتەو بەلام وشەيىكى ئايەتەكەى قورئانى گۆرپو ھە وشەيىكى تر بو پاراستنى مۇسقىاى ھەلبەست، ئەم جارەيان وىنەيىكى تر لە ئەدەبى نالى دىننە بەرچا و كە لەوئىشدا ھەر پەپرەوئى قورئانى كرو ھەگەرچى بو مەبەستىكى تر بى، كە برىتە لە سەر نەرمكردنى وشە و واتاى سەخت بو ناو قالبى ھەلبەست. وردە وردە بە دەم شەرح دانەو ھەگەينە نمونەى ئەم بابەتە لە ھىز و دەسەلاتى نالى.

كۆمەل كوردنى وشەى نازك و تەپوتۆل و زىنگەدار لە ناو ھەر نووسىنىك بى - ھەلبەست يا پەخشان - لە خۆو ھەونەقىك دەدا بە نووسىنەكە، رېگەش ھەموار دەكا لە پىش ھەنگاوى نووسەر بو ئەو بى زەحمەتتىكى زۆر زەنەى دەروونى بخاتە ناو زەرفىكى جوانەو. شاعىر ھەيە بەشىكى زۆرى دىوانەكەى وشەى بژاردە و ترىسكەدارن كە لەبەرى بىواتاى پى پرکردۆتەو. بىگومان نالى لە بەكارھىنانى وشەى جواندا مەبەسى تىبەردنى بى واتاى نەبوو ھەچونكە وەك دەزانىن واتا لە شىعەرى نالىدا تەنگى بە وشە ھەلچىو. لە ھىنانەو ھەى نمونەى شىعەرى نالى لىزەدا مەبەس دەرخستنى دەورى وشەى جوانە لە ھەلبەستدا بى ماندوو بوونى شاعىر:

دېدەت وەكو گۆل سوورە پرى شەبنمى ئەشكە
يا لالەيى پر ژالەيە دوو نەرگسى شەھلات
بەو گرىيى تۆرەنگە منىش ھىندە بگرىم
گەوھەر برژىنم بە بلندى قەد و بالات

نمونەى دوھم:

ئەو ھەلىقەى ئەتۆيە پر لە خەندە
كەوا شەككەر دەبارى گۆل دەپشكوت

نمونەى يىكى تر:

من گرىە ئەتۆ خەندە بە يەكدى دەفرۆشىن
من لەلى بەدەخشان و ئەتۆ لوئلوئى لالا

يەكىكى تر:

دېدە و دل ھەردوويان جۆبار و جۆياى قەدى تۆن
سەروى دلجۆى ھەرەرە دل جۆى نەمامى دېدە جۆى

ئەمەشيان:

تیپی شکۆفه خیمهیی داوه له ههر ته رهف
یا شاهی نهوبه هاره ههلی داوه هوردوی

له م نموونانه دا وشه و قالبی شیعره کان هینده شلک و ناسکن ههر دهلیی له مهیدانی واتادا ئه و لاغه
ئازمووده خوش جله وه پشت نهرمهیه که نالی وهک سووکه سواریکی ولاغناسی دهست مهعلانی پی و
رکیف مهحکه می شارهزا بی ترسی ساتمه و خلیسکان، جلیت بازی و غارینه و مهقهسهی پی دهکا.
به راستی وشه کان ئه وهنده ته و پاراون به بهریانه وه هیه بیان گوشی ئاویان لی بی.
له شیعی وهها وشه نهرم و ئولدا تهنها ئه رکی ریکخستنی له بار و ریزکردنی دهست رهنگینه
دهکه وینه ئه ستوی شاعیر، پیویست به وه نیه شاعیر زرینکه و ته پایی و شهنگی و شلکی له شیعره که
پهیدا بکا چونکه وشه کان پهیدایان کردوه. زیده وهستی و هونه و زحمهت له وه دایه وشه ی سهخت و
سه رکهش نهرم بکری و سه ر دانه وینئ بۆ ناو میحرابی هه لبه ست.

هینانی وشه و رسته ی زحمهت و رهق له دهسه لاتی هه موو شاعیریکدا هیه، به لام چ سوود ئه و وشه
و رستانه وهک ئیسکه ماسی له ئه وکی بهیته کان گیر بین. ئه م دهسه لاتهی تیبردنی رهقایی وشه ی سهخت
له نیو شیرازه ی هه لبه ستدا به زیاده وه لای نالی هیه، به لام بۆ هه ست کردن به و دهسه لاته و زهوق
ئیه وهرگرتنی، یاخود چاکتر ئه وهیه بلیم بۆ سوودمه ند بوون و سامان پتر کردن و خوچه سپاندن له
مهیدانی ئه دهبدا به هوی هه ستکردن به و دهسه لاتهی نالی، ده بی خوینه ری کوردی تازه پیگه یشتوو دل و
میشکی خوی رزگار بکا له م ته م و تاریکایی هه موو ئه و دنگ و باس و حیکایه ته سه رلیشتیوین و
به هه له به رانه ی که خوینده وارییه ناته واره لاسایکه ره وه که ی ئه وروپا له پی ئه دیبه نه وره سه کانمانه وه
چه شمه ندازی بیر و ئه دهبی لیل کردوه یاخود خه ریکه لیلی بکات. ئه دیبی تازه ی کورد بۆ ئه وه سته م له
خوی و ئه دهبه که ی هه له نگیوی ده بی یه کجاره کی له دهسته سته مکاره که ی دوشمنایه تی رابردوو رزگار
بی، ئه گه ر بمانه وی ناوی راست بۆ ئه و دوشمنایه تییه دانین ده بی پی بلین نه خووشی نه فسی، چونکه
ئه م رقه ه لگرتنه ی ئه دب له، تراث، چ فه رقی نیه له گه ل رقه ه لگرتن له باوک و دایکی به دوا ئه وانیشدا له
نه فسی خوی چونکه له دواروژدا خوی ده بیته وه به باوک و دایک، ئه دهبه که شی ده بیته وه به «تراث»...
که حال وا بی چ چار نامینی ده بی بلین ئه دهبی رقه ه لگرتوو له رابردوو دوچاری نه خووشی نه فسی
بوه. بی و له م ده ستنیشانکردنه ی هوی رقه ه لگرتنه که نیشانمان نه پیکابی و به سه هوو چوو بین، ئه وسا
هه رئه وه نده مان بۆ ده مینیتته وه بلین ئه و ته رزه ئه دیبه له قه پیلکی زات و باوه ره کانی خویدا خه ریکی
ده رویشی و سو فیتییه چاو و گوپی خوی له تیشک و دهنگی حه قیقه ت به ستوه و زه رک وه شینی ده کا
له سه ر ته رمی رۆژگاره به دبه خته که ی گه لی کورد.

من که ناوی لاسایی کردنه وه ی ئه وروپا دینم مه به سم به سه هوو چوونی ئه وان لاسایکه ره وه ن که له
ئه نجامی چاو هه لاننیا ن به شارستانیه تی ئه وروپا وه راسته وخۆ ده که ونه دژی رابردوو مان که ده بینن ئه و
رابردوو به گه ز و گریی فکری نوئی ئه وروپا «ره جعی» و پاشه که وتوو ده رده چی، له مه شدا تا راده ییک
شوین پیی تیریژیکی ته سکی ئایدیالیزمی پر له کورپنی هه لده گرنه وه که ئه وروپاش پییه وه نه ختیکی
ناره حه ت بووه، له حالیکدا ئه وروپای راسته قینه ی میژووی له سه ر هتی حه زاره تی ره سه ن هه لستاو،
هه رگیز ئه و چاپووله ی رقه ه لگرتن له رابردوو ی نه هاویشتوو به لکو رۆژه رۆژ له حورمه تی شتی کۆنینه ی

زیاد دەكات تا گەيشته پلەيىك لە بايەخدان بە رابردوو ياسا دەر دەچوینى بۆ هیلانەوهى كۆلانە تەسك و تاريكهكانى سەدەكانى ناوەرەست نەكا دەستەى شارەوانى بە ناوى نوێکردنەوه و سازگارکردن دەستیان تى بدات. كە كۆلانەى تەسك و خانووە شىرى كۆن بىپاريزى ديارە ئەدەب و ھەموو بەرھەمىكى فكري كۆن بەولای پارستەنەوه دەبات. ئەوروپا ئەو دەبەنگە نىە مەوجودى كۆننەى ويران بكا لەبەر تاكە ھۆى رقلیبوونەوه و كەيف پتەھاتن. ئەوروپا لە مەوجودى كۆنى زیاد دەكات و رۆژگارى نوێى دەداتە بەر دريژە كيشانى سەرکەوتوى رابردوو، دواروژيش لەسەر بنجى ئىستايەوه بەرەژوورتر دەبا. ئەم تىگبەستەى كۆن و نوێ و ئايندە بە چەشنىك خۆى سەپاندووە لە ولاتە پيشكەوتووەكان و وەھاش لە ھەموو تەجرەبەيەك دەرچووە، واى كردووە بزوتنەوهى شوڤشگيرانەش بكشيتەوه لە گەليك ھەنگاوى كال و كرجى چەپرەوانەى بە زاھير پيشرەو كە «لینين» كاتى خۆى دليرانە تاوانبارى كرد و بە ھەموو توانيىكەوه بزوتنەوهى بۆلشەفئىكى لى گيرايەوه. خۆ ئەوهى راستى بى كە لەپوورى ئادەمیزاد پەكى لەسەر ئەو نەكەوتووە ئەوروپا و «لینين» لەسەرى بكەنەوه بۆ خوڤوستان و پایە لینانى. گريمان بۆ ماوھەيك ھەموو جیھان ھیندە خولنگۆرپوو بوو كەوتە دژى رابردوو، ئەوساش ئەم رابردووە ھەمان تاكە سەرچاو دەبى كە ئىمەى لى ھەلقولبوين ئىتر بايى حورمەت و نرخى ئىمە ئەویش بە حورمەت و نرخە. ھەرگيز نايەتە عەقلى راست و دروستەوه مەرحەبا بكرى لە تف ھاويشتنى سەرەوژوور.

كە قسەمان گەيشتە ناوھينانى ئەوروپا با ئەوھش بلىم رۆشنبيرائى ئەوروپا، چ سۆشئاليسىت چ سەرمايەدار، لەوھندە راناوھستن بايەخ بە رابردووى خويان بدەن، ئەوان لە جياتى ئىمە خەرىكى رابردووى ئىمەن و ريز لە كە لەپوورمان دەننن. كە نەختىك بگەرپينەوه بۆ رابردوو دەبينن بەشئىكى زۆر لە زانا و ئەدبىەكانى ئەوروپا خويان تەرخانكردووە بۆ رۆژھەلات ناسى و بەھۆى خەرىك بوون و ليكۆلینەوهى ئەوانەوه خەلقى رۆژھەلات شارەزاي رابردووە زۆر كۆنەكەى خويان بوونەوه كە ھەزاران سال بوو لە بىرى كەسدا نەمابوو. پياويكى وەك ئۆسكارمانى ئەلمان لەسەر تەكليفى قەيسەرى ئەوساى ئەلمانیا بەر لە ۷۰ سال ھاتۆتە كوردستانى ئيران و بەند و بەيت و ھىكايەتە كۆنەكانى كوردى نووسيوھتەوه لە دەمى شاھەر و ھىكايەتبىژى كوردەوه. تازەبەتازە كۆرى زانيارى كورد خەرىكە ئەو كارە تەواو كات كە ئۆسكارمان شەقلى بۆ شكاندین لە جەرگەى ژيانى مەعنەويمانەوه. زۆربەى ئەنتىكە و ئاسارى كۆنى رۆژھەلاتى نيزىك زانا ئاسارىەكانى ئەوروپا دەريانخست و خویندياننەوه.

بەلامەوه يەكجار سەيرە ناوناوہ كە دەبىەم ناوى ئەو زانايە ئاركىۆلۆجيانە بە «دن» دەبرى، گۆيا بەشئىكى زۆر وھيا كەمى ئەنتىكەكانيان بردووە بۆ ناو مۆزەخانەكانى ولاتى خويان. لەم قسەيەدا خەلقەكە ئەو راستىيە لە بىر خويان دەبەنەوه كە ئىمە بە دريژايى ھەزاران سال خەرىك بووين شوپنەوارەكانمان كویر دەكردووە و ئەنتىكەكانمان وردوخاش دەكرد و ئەو نووسينانەى بەسەر بەردانەوه بوون ھەموومان دەسپرينەوه. دەك دەستى ئەو دزە خۆش بى كە نايەلى ميژوو بە دەست نەفامانەوه سوپرگوم بى. مەسەلەى كتيبە دەسخەتە كۆنەكانمان ئەویش وەك ئەنتىكەكانمان زوربەيان لە كتيبخانەى رۆژئاوا پاريزران، بەشئىكى زۆرى دەسخەتى نرخدار لە ولاتى خۆمان بوونە خۆراكى مشك و مۆرانە و سىسەرە. ئىمە بە داخوہ لە عاست كتيب و شوپنەواری كۆنمان وەك ئەو ئەھرمەنە بووين كە بەيتە شاكارەكەى پيرەميڤد لە مونسەبەيىكى جەرگبڤدا ئىشارەى بۆ دەكا:

شەوئى دەست ئەھرمەن كەوت خاتەمى مولكى سلیمانى
كەچى مىر و گزىرى پى دەكرد قەدرى وەھا زانى!

چەندىن جار دىومە مەردى دلسۆزمان ھەر ھىندەى عەقل بە دونيا شكاوہ كە پەرە شىرى كىتىبى
دەسخەتى دىوہ لە ناو خۆل كەوتوہ گوتوہتى دادەى خىرا بىسوتىن نەكا بىحورمەت بى. رەنگە پەرە
شىرى ئەوتوئى گەوھەرىكى واتا وەيا خەزەنەيىكى دەنگوباسى رابردوو لە پەرەوئىكى نوسرابىتەوہ و بە
سووتاندنى لەناومان بردى. ھەر ئەو پەرە شىرانەن ئىستا لە كىتىبخانە زلەكانى رۆژئاوا جامخانەى بۆ
دروست كراوہ لە خانووى بە كۆندىشندا، ژمارەشى خراوہتە سەر وەك ئەوہى سامانىكى نرخدار بى.
ئىمە خەرىكىن لەوانەوہ نرخى ئەو كىتیبە زەردە پەرەپوتانە و پەرە شىرانە بزائىن و بە چاولىكەرى وانەوہ
بىانپارىزىن. سەير لەوہدایە دواى كرانەوہى مېشك و چاومان بۆ نرخى ئەوان ئاسارانەمان لە رىئى پەند
وەرگرتن لە مىللەتانى پىشكەوتوہوہ، ئەدىبى نەوباوى كورد خەرىكە بەھۆى بەسەھوچوونىوہ لە لاساى
كردنەوہى نابەلەدانەى رۆژئاوا سەرلەنوئى دەست دەكاتەوہ بە لەناوبردنى كەلەپۆر و رابردوومان: جارەن
پاشكەوتو بووین رابردووى خۆمان دەكوشت، ئەمجارەیان رابردوومان بە پاشكەوتووى تاوانبار دەكەين
و دىسانەوہ دەيكوژىن... سەيرە لە كۆئى!!

بە ھەمەحال ھەلوہستى ئەو ئەدىبانە لە عاست كەلەپۆر ھەرچى دەبى با بى، من كە خۆم بە رۆلەيىكى
نىوہى دوہمى صەدەى بىستەم دەزانم و چاوم برىوہتە ئەو ھەنگاوہ ھەلنەھىنراوانەى زووتر بەرەو
صەدەى بىست و يەكەممان دەبەن، رىزى زۆرم ھەيە بۆ ئەو كەسانەى بە پى سەردەمى خۆيان
نەختىكىان لە روناكايى رۆژگارە تارىكەكەيان زىاد كردوہ، مەرجىش دانائىم ئەو روناكايە لە گلۆپى
كارەباوہ وەيا لە چراى لۆكسەوہ بى، چرا قودىلە و شاپلىت و مۆمىش بى پى رازىم. من كە لۆكسەم چنگ
نەكەوت چرا قودىلە و مۆم ناكوژىنمەوہ چونكە چىترم نىە ئەشكەوتەكەمى پى روون كەمەوہ. كە كارەباشم
بوو دەرھال شەوقەمەنىە كۆنەكان بەلاوہ دەنىم بى ئەوہ زەردەيىك لە رىزم بۆيان كەم بىتەوہ. ئەم شەوقە
كزانە لە كاتى خۆياندا كارى كارەبايان بۆ كردووم ئىتر بۆ لىيان نارازى بىم! ئەگەر چىترم بە بەرەوہ ھەبا
دەبوو لە كاتى خۆيدا بە كارىبىنم. من تورە نابم لەو شەوقەى ھەمبەوہ، بە پەرۆشم بۆ شەوقىك كە نەمبەوہ.
من دەستى وىران كردن و لەنەوہردن بۆ ھىچ شتىكى لىرە بە پىشەوہى كورد درىژ ناكەم كە بزەنم
باى تۆسقالىك لە سامانە يەكجار كزەكەمانى زىاد كرىبى چ جايى شىعەرى كەلە شاعىرىكى وەك نالى
بە ھەموو گەز و گرىيەكى سەردەمى خۆى لە رىزى ھەرە پىشەوہى شىعەرى رۆژھەلات دىت. من كاتىك
لەبەر خۆمەوہ دەخوئىنمەوہ:

ئەم غەزالانە كە نەقشى دىدەمن
تەن سپىن و دىدە كال و موو سىيان

ھەست دەكەم نالى سەرەراى پزاندى رەنگ و بىنى بەھەشتى ھەلبەست بە روماندا، وئىنەيىكى ھونەرى
ئەوتوئى لە لوولوى وشە و ئاورىشمى ھۆنىنەوہ نەخشاندوہ ھاوتای تابلوى رەسامە زلەكانى جىھان
بىت. كورد كە كەسى نەبوہ بە «ریشە» وئىنە بكىشیت نالى ھاوتوہ بە ھەلبەست وئىنەگرىبى كردوہ، بەلگەى

سه‌ماندندم ئەم نمونانەن که به ریکەوت له خەرمانی تابلۆکانی نالیم هەلگرتنەوه:

- ۱ -

دەس بەندیانە دین و دەچن سەر و ناره‌وهن
خاوهن کولاه و سایه وو بەرگن وهکو ملوک
کانی دەزین به تاو و درهخت ئاوسن به با
شادیی به‌هاره بولبوله داماد و غونچه بووک
وهک چاوی وشکه صوفییه‌کانی له دار و بەرد
دەردین به صەد «ترنم» و گریان و نووکه نووک
راییلی تار و پۆدی کلۆی به‌فره ئابشار،
با بای دەدات و ماسی پیا دئ وهکو مه‌کووک
شەبنم که «نظم و نثره» له ئەوراقی غونچه‌دا
گۆیا بوه به زار و زمان و ددان و بووک

- ۲ -

هیند مونتەزیری تۆ بوو هەتا چاوی سپی بوو
نەرگس که له‌سەر یه‌ک قە‌ده‌م و دیدە چەقی بوو

- ۳ -

سروشکم ئاو و دانە‌ی نارەکی دئ
به گەرمی داوهری به‌م تەرزە تەرزە

- ۴ -

گەه تاوس و گەه که‌بکن و گەه بووقه‌له‌موونن
گەه ئاتەش و گەه شوعلە و گەه دوودی سیاهن
لالەن به بە‌دهن ئە‌تله‌سی ئە‌خزەر که له‌بەر که‌ن
نە‌ورەسته گۆلی به‌سته له‌گە‌ل دەسته گیاهن

- ۵ -

مەستی خە‌یالی ئە‌وه له‌حزە ژمیری شە‌وه
دوشمنی خوونی خە‌وه دیدە‌یی بیداری من
دیدە نیگە‌هبانی یار تیپی سروشکم هە‌زار
نالە‌یی دل نە‌یسه‌وار ئاهه‌ عە‌له‌مداری من

-۶-

تا سه‌ری زولفی له‌سه‌ر ږوو حه‌لقه دا
من وه‌کو ماری سه‌ر ئاور خه‌م ده‌خۆم

-۷-

سه‌راپا گواره زه‌ردی ترس و له‌رزه
ده‌لئی عاسی بوه له‌و جیگه به‌رزه

-۸-

بو تو که بیکر و تازه وه‌کوو حووری جه‌ننه‌تی
قه‌یدی چیه عه‌جووزه‌یی دنیا بده‌م ته‌لاق

-۹-

ئه‌ژده‌های زولفت له‌ ده‌وری گه‌نجی حوسنه‌ت حارسه
حه‌لقه حه‌لقه چین به‌ چین سه‌ر تا به‌ خواری گرتوه
خۆش له‌سه‌ر سینه‌ت سه‌ری هه‌لداوه دوو گۆی سه‌ریه‌مۆر
مات و هه‌یرانم که چۆن عه‌رعه‌ر هه‌ناری گرتوه

-۱۰-

عاشقی صنعی هه‌قم قوربانی ده‌ستی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

-۱۱-

ده‌سرۆکه‌یی هه‌وری چ هیجابه‌یکه که تینیدا
شمس فلک الحسن انارت فتوات

-۱۲-

په‌چه‌یی په‌رچه‌میی و پرچی سیا
هه‌ر ده‌لئی مانگه‌شه‌وه کولمی تیا
لاده ده‌سرۆکه‌یی هه‌وریی له‌ جه‌بین
ده‌رکه‌وی شمس و قمر نور و ضیا <۴>
فه‌رشی که‌فیی به‌ری پینته نه‌رگس
سه‌ری داخسته‌وه وه‌ک چاوی هه‌یا

-۱۳-

نالی ئاسوودە نىه توولە نەمامى عومرت
بە نەفەس دىت و دەچى ئەسلى لەسەر بايىكە

-۱۴-

تا نەگريا ئاسمان و تەم ولاتى دانەگرت
گول چەمەن ئارا نەبوو ھەم لىوى غونچە وا نەبوو

-۱۵-

تەنى حاجى لەسەر چارچىوھىيى ناجى دەلىنى نەعشە
لوعابى خور لەسەر ئىحرامى وەك كافوورى ئەكفانە

تابلۆكانى نالى بەبەريانەو ھەيە، لەبەر زورى، نىمچە ديوانىك پىك بىن.
لەم نموونانەدا نالى شاعىرىكى عادەتى نىه، لەگەل شاعىرىدا وىنەگريشە. ھەر جارە لە خویندەنەوھى
بەبىتى وىنەگرانەى ناليدا عىنوانە ژىرە خوشكەلەكەى ديوانى «الرسم بلکلمات»ى نزار قەبانىم بە بىر
دەكەوئىتەو. بىگومان ئەم دەسەلاتەى وىنەگرتنى «شت» سروشت بى يا مرؤف، تجرىد بى يا مادە،
بەلگەى تىكەلبوون و تفاعە لەگەل دەوروبەردا، لەم مەيدانەشدا نالى لە رىزى پىشەوايەتى و رابەرىي
دىت. ئەم ئامادەيىەشى بۆ «تىكەل بوون و تفاعەل» پالپىشتىكى گەورەيە بۆ ئىمكانى گەيشتنى بە پلەى
تکامل چونكە لە ھەموو پەروازىكى بەرەو ئاسمانى واتا و جوانىدا شرىتەى بەسترانەوھى بە «واقع»
درىژ دەبىتەو و ژوورخان و ژىرخان بەشدار دەکا لە سازدانى تابلۆى ھونەر. پىي ناوى من بلئىم،
پچرانەوھى مرؤف لە زەوى و نىشىمەن و دەوروبەر پتر لە نىوھى جىھانى مرؤفایەتى لەناودەبا بەو پىيەش
بەرھەم دادەشكى و دادەلەنگى. تۆسەيرى نالى لە وەصفى بەھاردا چەند واقىعيانە ژيانەوھى پودەك بە
ژيانەوھى رۆژى مەحشەر تەشبيھ دەکا:

دايەى زەمىن كە حامىلى ئەبنایى مەحشەرە
ھەر تۆيەكى تيا كە ئەمانەت بۆ دايەوھ

لەم تابلۆيەدا لايەنى ژيانى ئىستا كە پشكى پتر وەرگرتوھ لە قىامەت، بەلام قىامەت تىيدا بۆتە
فەرمانبەرىكى بى درىغ لەو پوھوھ كە ژيانەوھى سەرلەبەرى تۆ و گيا و گولى زەمىنى راگەياندوھ چونكە
لە مەعشەردا ھەمو گيانلەبەرىك دەژىتەوھ.
ئەم دەسەلاتەى نالى لەم ھونەرى تابلۆ كىشان و لە ھەموو ھونەرەكانى تر كە بە درىژايى ئەم نووسىنە
لە بەشى بەكەم و دوھمىدا باسكراون، ئا ئەم دەسەلاتە ھەر خۆيەتى جارىكى ترىش لە سەر نەرم كردنى
وشەى سەخت بۆ ناو چارچىوى ھەلبەست بەوپەرى ھىز و تەواويىەوھ دەردەكەوئىت. ئەم راگەيشتنەى نالى
بەسەر ھەموو لايەنىك حەق و حسىبىكى شىعردا، ئەویش بۆ خۆى بەكەكە لە تايبەتەكانى ھونەرى نالى

كەوا بە دەگمەن نەبى پەيدا نابى بۆ مرۆف. گەلىك لە شاعىرى گەرە و لىھاتوو ھەن كە بەرزىيان لە يەك دوو مەيدانى ھەلبەستدا دەردەكەوئىت، لە چەند مەيدانىكى ترىدا وون دەبىت. بىگومان ھۆى راستەقىنەى ئەم دياردەيە نوقسانى يەككىك لە دوو سەرچاوە بنجىيەكانى ھەلبەستە. زات و بابەت، ئەگەر نوقسانىيەكە لە ھەردوو كياندا نەبى. ديارە لىرەشدا مەبەس لە زات و بابەت دوو لايەنەكەى بەھرە و پىگەيشتنە. لىرەدا مەوداى گوتار بە پايان دەگات و خامەم بە ديار داھانتى كاتى ژمارەيىكى ترى گۆفارى كۆر دەمى خۆى دەبەستى، وەك شەھەرزاد، داستانەكانى ناوەرۆك و سەر نەرمكردنى وشەى سەخت و باسى ترىش كە ھەبى ھەلدەگرى بۆ ئەو بەشى كە لە ھەزارويەك پەرەى گۆفارەكە بەرخۆى دەكەوئىت.

بهشی سئیه م

له بهشهکانی رابردووی ئەم نووسینهدا، به پینی دهرفتهی بهرتهسکی گوتار، جارجاره یهکیک له تاییهتیه بهرچاوهکانی شیعی نالی باس کراوه و ناوناوهش نمونهی خراوته بهرچاو. ئەوهی راستی بی نمونهکان، له زۆر جاردا، پئویستییان به شیکردنهوه و واتا لیدانهوه ههبووه بهلام ترسی درێژهکیشان مهودای له نووسیینهکه کورت کردۆتهوه و واتای شیعهکانی پئ بهجئ هیشتهوه. بۆره عوزریکی تری وازهینان له واتای ئەو شیعرانه لهوهشدا بووه که مه بهس له نمونهکان و تاکهیان نهبووه بهلکو لایهنیکی تری هونهر بووه وهک ئارایشتی وشه ی نهرم و شل له ناو ههلبهستدا وهیا وینهگریی به شیعر وهیا هه لایهنیکی تر بی غهیری واتا، لیرهدا ریم ههیه جاریکی تریش بۆ کهم و کورتی نووسینهکه م بپاریمهوه بهودا که من له سه رهتاوه چ بهلینیک، وهیا نیوه بهلینیکیشم نه داوه توژینهوهی تهواو له شیعی نالی بکه م. سه رهباسه که خوی «چه پکیک...» ئەم عوزره ی هیناوه تهوه و دانی به م که م و کورتیه دا هیناوه. باوه ریم ههیه بۆ تاکه نووسه ریک له زنجیره گوتاریکدا هه ره ئەوهنده مومکین ده بی چه ند ده لاقه و که لین بخاته شووره مه حکمه پته وه سه خته که ی دهوری قه لای گه نجینه ی شیعی نالییه وه تا چاویک بخشینی به چه ند کۆمه له گه وه ریکیدا، ئەگه ره ده ستیشی له درزیکه وه گه یشتی به دریلکانه یه ک دوو گه وه ره ی لی گلداته وه هه رچه ند نالی خوی ئەم ته رزه دزه ی له پیشه وه به م به یته جوانه شکاندۆته وه، که ئەویش گه وه ریکی خه زنه که یه:

ئەو گه وه ره ی نوکته ی که له نالی ده دزن خه لق

ئاوی نیه وه ک ئاگری بی شه وقی دزانه!

چاکه ئیمه ئەفسوونی خۆپاراستنمان له م توانجه ی نالی له خۆمان خویندوه بهودا که شاعیر نین تاکو دزانه نوکتهکانی نالی له ههلبهستماندا به کزی هه لایستین.

بۆ ئەو كەسەى حەز لە «جوانى ئاخاوتن» دەكا ئەوئەندە بەسە ھەلبەستەكانى نالى بەراستى و دروستى بخوینیتەو بە ھەموو واتاكانىشى نەگات. ئەگەر بۆيەرم دەلیم وا ھەيە بەيتى نالى ئەوئەندە زل و زرينگەدارە چ پەكى لەسەر ئەو نەكەوتو تىي بگەيت يا تىي نەگەيت. ئەو تەرزە بەيتە زیندە مەحكەم و بەھیزانە، چ ھى نالى بى چ ھى شاعىرىكى تر لە كورد و غەيرى كورد، بە شىوازی كۆن و نوئى لەو سامانە ئەدەبىیانەن كە بە رۆشنىبرىكى زیندە بەرز و زىرەكىكى يەكجار ھىژاى نەبى سوودى لى وەرناگىرى. با لىرەدا تەعبىرىكى پەرەسەندوو بەكاربىنم و بلیم بابەتى ئەدەبى وھا ھەيە ھەر بە پوختەى پوختەكراو «خلاصه الخلاصه» ى رۆشنىبىران دەكرى تىي بگەن و زەوق لە واتا و دارشتن و تىكھەلكىشان و وشە سەرکەشەكانى وەرگرن، بە كوردى دەبى بلیم بەرھىتىكى تەسكى رۆشنىبرى نەرىستۆكرات لە ئەدەبدا دەگمەن بە پایەى لى حالىبوون و ھەزم كوردنى بەرھەمى ھەرە بەرز و بە نرخ و ھىزوپىز.

دەزانم گەلێك لە خوینەران چاویان ھەلئەبەزیتەو لە وشەى «نەرىستۆكرات» كە تازە كردم بە وەسفى بەرھىتىكى تەسكى رۆشنىبىران چونكە گوئى و مېشك و دل و ھەست و نەستى جىلى ئەمپوئى خوینەران پىر بوو و ھەلاخناو لە واتاى دزىوى وشەى «نەرىستۆكرات» لەو پوھو كە راگەياندى دەسەلاتى نارەواى تىدايە، لە نوقتەى بەرانبەرى دەسەلاتىشدا بى دەسەلاتى نائەرىستۆكراتەكان راگەيەنى. ئەمە دەزانم لەگەل ئەمەشدا پەشىمان نىم لە بەكارھىنانى وشەكە چونكە تاكە مەيدانى ئەدەب و زانست و ھونەرە، وەياخود با بلین مەيدانى بەرھەمى «عقلى» ئادەمىزادە كە لەویدا كەس قەمچى ھەپەشە لە كەسى تر ھەلئاسوورپىنى. نەرىستۆكراسى لە مەيدانى دەسەلاتى مادىدا دژى مرؤفايەتییە و دەبى بەرھەلستى بكرى و لەناو بىرى، لەمەشدا چ فەرقىكى دوینى و ئەمپو و چەپ و راست وئابوورى و زانىارى نى و ھەموو جوړە نەرىستۆكراسىيەك وەك يەك بەدە. من و تۆ كە بى دەسەلات كراين و قەمچىمان بەسەرھوھ راگىرا چ دل دانەوھىيىكى خۇمان لەوھدا نابىن دەستى قەمچى كرتوو ھى سەرۆك نەقابەيە نەك ھى دەرەبەگ وەيا شىخى تەرىقەت، وەياخود كابرارى ھەرەشەكەر ناوى نىشتىمانپەرھەرى و چىنپەرھەرى بە خۇيەوھ ناوھ.

نەرىستۆكراسى يەكێكە لەو مەفھووم و روالەتە كۆمەلاياتىانەى لە ئەنجامى گۆرانی مېژووى ناھەز بوو و سەردەمىك لەمەوبەر رېزى لىگىراوھ، تەنانت لەم رۆژگارەشدا ئەوھى بە زار لىي نارازىيە بە دل ھەر حەزى لى دەكا و بە ئەنواعى فروفىل و تەلەكەبازىي لەكارىشى دىنى. ئەم نەرىستۆكراسىيە لە مىراتى كۆننەى رېز و خۆشەوىستى كە ھەبىوھ پشكىكى بۆ ماوھتەوھ تا بلنى رەوا و بى زىانە ئەوئەش، وەك گوتم، لە مەيدانى بەرھەمى «عقلى» دا بە زانست و ئەدەب و ھونەرەيەوھ. مانەوھى بۆ ئىستاكە دياردەيىكى بەرچاوھ كە دەمەتەقە ھەلئانگرى. لە ھەرلایىكەوھ سەبرى بەرھەمى «عقلى» ئادەمىزاد دەكەيت ھى واى تىدا دەبىنىت «تاك» نەبى تىي ناگات. لە ناو ئەو بەرھەمانەشدا، كە لە پووى زەحمەتى تىگەيشتىانەوھ بە نەرىستۆكرات دەژمىررىن، ھى وا ھەيە ھەمىشەكات بەكار دىن و رۆژى چەندىن جار دەكەونە بەر چا و دەستى خەلق. بە نمونە: فرۆك، تەلەفزیون، وینە و پەيكەرى سورپالىست، پرسىارەكانى رىازىاتى بەرز، كۆمپىوتەر، باسەكانى فەلسەفە، مادى بى يا ئایدیالىست، ئوتروھەى سەخت و ورد كە لە زانكۆكاندا دكتوراى پى وەرەگىرى. پى ناوى زنجىرەى نمونەكان درىژكەمەوھ نەكا لىي نەبمەوھ.

دەبىنى تا ئىستا «نەرىستۆكرات بوون» ھەر لە باودايە، جى رىزلىنانىشە ئەگەر سەر نەكیشیتە سەر

قەمچى كارىيى. سەرەراي رېز لىنان، ھى وايا تىدايە ژيان بى ئەوان بەرپوۋە ناچىت ۋەك لە نمونەكانى سەرەوۋەدا دىتمان.

كەۋاتە، ئەرىستۆكراسى رەۋاي سوۋدبەخش تا ئەم رۆزگارەمان دەژى و ھۆى ژيانىشە. خۆم لە باسى ئەرىستۆكراسىي بەد و نارەۋا دەدزمەۋە كە ئەۋىش لە ژىر ناۋنىشانى تازە داھاتوۋا ھەندى راپردوۋە پاشكەۋتوۋەكانى ھەزاران سال لەمەۋبەر لە گەردايە، چونكى نە لە نووسىنى ۋەھاڧا چارەسەر دەكرىت و نە بابەتتىكىشە دەست بدا بۇ پالپشتى كىردنى بىروباۋەرەكانم.

من دەمەۋى پىشت ئەستور بىم بە «ھەق و راستى» لە نووسىنمدا، نەك بىروباۋەرەم بېھىز كەم لە رېي راگرىتەۋە بەرانبەر كارى نارەۋا. من داۋاي بەردەۋام بوۋنى شتىك ناكەم ئەنجامى بەدى لى ۋوۋ بدات ئىتر ناچار بىم بۇى بپارېمەۋە ۋەيا لە رەخنانى رزگار كەم بە ھەنجهتى ئەۋەى شتى زور بەد و نارەۋا بەردەۋام و رېز لىنگىراۋان.

بەلى بىگومان ئىستاكەى ئادەمىزاد گەلىك جۆرى خراب و چاكى «ئەرىستۆكراسى» تىدايە، تەنانتە جۆرە خراپەكانى بەھۆى چاۋسوۋر كىردنەۋە و قەمچى ھەلسوۋراندنەۋە رېي رەخنانىش لە خەلقى دەپنەۋە، بە زۆرى پەرىستى خۇشيان بەسەر خەلقىدا دەسەپىن. نەك ئەمە و بەس، بەرەبىكى بەرفراۋانى خاۋەن قەلەم و ھونەرىش ۋاز لە خاۋەن قەمچى دىن و بەردەبنە گىانى قەمچى لىدراۋ، بە دوا ئەمەدا خەرىكى تاۋانبار كىردنى جۆرە پەسەند و رەۋاكانى «ئەرىستۆكراسى» دەپن بە چەندىن تاۋانى ۋەك «فكرى كۆنەپەرست، پاشماۋەى دەرەبەگ، خزمەتكارى ئىمپىريالىزم، بەندەى ئەفسانە، خۇ لە مىللەت بەرەژوۋر گرتوۋ...» ھانى خاۋەن قەمچىش دەدەن لە ناۋى ببات.

ئەم راستىيانە ھىندەى ھەبوۋنى خۇمان بەرھەست و بەردەستىش، لەگەل ئەمەشدا داۋا دەكەم، بەلكو ئاۋاتەخاۋام، ھەر لە ئىستاۋە تا ئەۋ كاتە بىپىرانەۋەى كە ئادەمىزاد تىدا دەژىت و بەرەۋپىش دەچىت دىاردەى «فكرى ئەرىستۆكرات» ھەر بىمىنى و رېزى لى بگىرى و گەشەى پى بدرى چونكە كە ھات و مروڧ لە ژان و ژۋارى رۇشنىبرى و زانستدا ھەر ئەۋ بەرھەمانەى بەۋەلد ھىنا كە زەين و ھۆشى عادەتى تىي دەگەن بەرھەمە ھەرە بەرز و بايەخدارەكەى لى ھەرام دەبى. زىانى لى ھەرام بوۋنى ئەۋ بەرھەمەشى لەۋەندە ناۋەستى كە لە دەست چوۋنى بارستى بەرھەمەكە دىارى دەدات. بەۋلاى ئەۋ زىانە مەحدودەۋە، كە شتىكى زۆرە و كەم نىە، ھەنگاۋى بەرەۋپىش چوۋنى ئادەمىزادىش كورت دەبىتەۋە... سەرەۋژوۋر چوۋنى كەم دەكاتەۋە... دوۋرىنى و وردخوۋىندنەۋەى پەكى دەكەۋى...ئومىدى گەۋرەى بچوۋك دەبنەۋە... تىكرپى دەسەلاتى مروڧانەى دادەلەنگى.

ئەمەش چوۋنەتى راستىيەكەيە: سىپىنەۋەى ئەۋ ھىندە زىدە زىرەكى و بلىمەتتىيەى كە بەرھەمى «فكرى ئەرىستۆكرات» پەكى لەسەر دەكەۋى راستەۋخۇ ۋەك پەراندى تىژايى سەرەرم وايە كە برىشتى پى ناھىلى و دەيكا بە خزمى دارۋەكان. بە وردبوۋنەۋەش بۆت دەردەكەۋى زور بوۋن و كەلەكە كىردنى گىروگىرتى ژيان و گوزەران رۆز بە رۆز پىۋىستى پتر دەكا بە بوۋنى بلىمەتتىيەى و زىرەكى و زانستى لە ئەندازە بەدەر چونكە بلىمەتى دوىنى و ئەمرو ھەر بايى چارەسەر كىردنى گىروگىرتى دوىنى و ئەمروى بە بەرەۋەيە، تەنانتە كىشە و تەگەرەكانى ئەمرو بە ئەمرازى دوىنى چارەسەر ناكىرى، دەزانىن مروڧى پسپۇرى رىازىيات زال دەبوۋ بەسەر حىساباتى دوىنىدا، بەلام لە عاست پىسىارە زور تىكەلپىكەل و درىژكىشى گىروگىرتەكانى ئەمرودا دەستە پاچە و دۇش داماو دەۋەستى ئىتر كۆمپىوتەر ھات و بارى

راست کرده‌وه. ئاسمان گه‌رده‌کان به بی رایه‌له‌کانی ئەلیکترۆنی ناتوانن کهشتییه ئاسمانییەکان لی خورن... دیتت نەوت شوینی خەلووزی گرتەوه و کارەبا له کاری ناسکدا نەوتی دەرکرد و هیزی ئاتۆم له مەیدانی خۆیدا کارەبای زۆر کرد... فیرگه‌کانی رەمزی و سوپالیست دریان به شینووزی کلاسیک دا له هونەر... شیعی و هها جیی به شیعی ستوونی له‌ق کرد... فەنی برینکاری (جراحه) و دۆزینه‌وهی نەساعی و دەرمانسازیی نوئ هەموو زانستی له‌شسازیی کۆنی کرد به ئەفسانە... دەبی ئەوه‌شمان له بیر بی هەر یه‌کیک له‌و شتانه‌ی که بزوتنه‌وه‌ی به‌ره‌پیش‌ه‌وه‌چوونی ده‌یان کا به میراتی میژوو له کاتی خۆیاندا به‌ره‌می «ئەریستۆکرات» بوون له مەیدانی تایبەتی خۆیاندا.

هەر یه‌کیک له‌و قوناغانه‌ی که مرۆف به‌جیی هینشتوونه‌وه، با بلیم تییدا به پیش خوی که‌وتۆته‌وه، ئەویش له کاتی خۆیدا ئەوه‌نده پیشکه‌وتوو نە‌ده‌بوو ئەگەر ریی به‌ره‌می «ئەریستۆکرات» له پیش هەنگاوی مرۆفدا کویر کرابایه‌وه. تو بلیی ئەگەر له سەر‌ه‌تاکانی ئەم چەرخەدا هەول‌دە‌رانی دروست کردنی فرۆک وازیان له‌تە‌قه‌لا هینابا له‌بەر گالته‌پینکردنیان له لایەن زانا کلاسیکیه‌کانی ئەو کاتە‌وه‌وه‌بوو ئیستا له کام پله‌ی ژیار و زانستدا باین! چونکه ئەگەر فرین نەبا مەیدانیکی بی سەروینی زانست و تەکنیکی ئەم رۆژگارەش له‌خۆوه به‌رووی مرۆفدا دادەخرا.

پاش ۵۰ سالی تر دانیشتووی ئەم زەوییه ئەوه‌نده زۆر دەبن زانست و تەکنیکی ئەم کۆتاییه‌ی چەرخە بیستەمه له برسانیان دەرکوژی. خو دەزاین مرۆفی ئەمرۆش هەر به‌هوی هەول و به‌ره‌می «ئەریستۆکرات» توانای ژیان و مانە‌وه‌یان هەیه. بینه له کشتوکالدا گارە‌شه‌که‌ی بیتۆین و شارە‌زور بە‌کار بینه و هۆش و قامی مام بارام و مام بایزیش بکه رابەر و سەیری ئەنجام بکه.

تۆ له‌م گۆته‌یه‌مدا پیم مە‌لیوه مام بایز و مام بارامی هەژار چ گونا‌هیان نیه له‌دواکه‌وتن و نە‌خویندە‌واریان و ئەوانیش ئەگەر بۆیان ریک که‌وتبا له‌وانه‌ بوون بگەن به‌و پە‌ری زانین و هونەر، به‌لئ ئە‌مه‌شم پئ مە‌لئ چونکه من گله‌ییم له مام بارام و مام بایز نە‌کردوه، عە‌یبیشم لی نە‌گرتوون، له‌ زیمندا بۆشیان پارامه‌وه. من هەر ئەوه‌نده‌م گۆتوه و ده‌لیمه‌وه گيروگرفت و کیشه و به‌رە‌ی ژیان و ژیار به‌هۆش و گۆشی مام بارام و مام بایز چاره‌سەر ناکرئ، تە‌نانە‌ت به‌رزترین زیره‌کی و بلیمه‌تی چەرخیک ناتوانئ به‌که‌رسته‌ی ئەو چەرخه‌ تە‌نگ و چە‌له‌مه‌ی کۆمه‌لایه‌تی چەرخیکی تری دوا‌ی خوی چاره‌سەر بکات. مام بارام و مام بایزیش هەرگیز نابنه به‌ره‌مه‌ینی هوی رە‌واندنه‌وه‌ی گيروگرفتی ژیان ئەگەر نە‌گەن به‌ پله‌ی فکری ئەریستۆکرات، واته‌ که به‌ وردی سەیری هە‌لکه‌وت بکه‌یت دە‌بینی لی قە‌وماوی و دوکه‌وتووی مام بارام و بایز به‌ جوړیکی به‌رچاو له‌سەر فکری ئەریستۆکرات ده‌که‌نه‌وه نە‌ک تاوانباری ده‌که‌ن، نووسه‌ریکیش که دیت و به‌ رواله‌ت قیزی خوی هە‌ل‌دە‌ستینئ له‌و به‌ره‌مانه‌ی زۆر‌به‌ی خە‌لق تینان ناگات و عینوانی «ئەریستۆکرات» بیان لی ده‌کا به‌ عە‌یب، مە‌به‌ستی له‌وه‌دا سه‌ودا‌کردنه به‌ گۆته‌ی له‌بەر گوینان خوش که بازاری ئەو له‌ نیوان گە‌لانی خە‌لقدا گە‌رم ده‌کات و دوکانه‌ سیاسی‌ه‌که‌ی به‌ هە‌رمین دینیت، له‌هە‌مان کاتیشدا کام به‌ره‌می ئەریستۆکراتانه‌یه به‌ کاری دینیت و تامه‌زۆیی خوی پئ ده‌شکینیت. له‌ بیرمانه‌ له‌ سەر‌ه‌تاکانی شو‌رشی ۱۴ی گە‌لاوێژ کابراییک له‌ میکرو‌فۆندا هاواری ده‌کرد «لا‌قصور، لا‌ ثلاجات» که‌چی دواتر که ده‌سه‌لاتی چنگ که‌وت و دنیا‌ی بۆ تە‌خت بوو...

فکری به‌رز له‌ هەر چەرخیکدا چرای هەر به‌ شە‌وقی ئەو چەرخه‌یه. ئەم فکەرەش هە‌موو مە‌یدانیکی ژین و بوونی ئاده‌میزادی گرتۆته‌وه، واته‌ وه‌نیه هەر له‌ ریازیات و فە‌لسه‌فه و پیشه‌سازی و دکتۆری و

ئاتۆم و ئاسمانگەردى و شتى ئەوتۇ زەحمەتدا فەكرى بەرز ھەبى و بسەلىندىرئ بەلكو ئەدەب و ھونەرىش شان بە شانى زانست و تەكنىك و «صناعة» لە ئاسانەو دەست پى دەكات، كە بابەتى ھەرزەكارانە لە رۆشنىبىرىدا، و تىھەلدەكشى لە رىكار و شىواز و واتا و ناوەرپۇكدا تا پلەى ناوەندى و بەرەژوورتىش تىدەپەرىنى و دەگاتە ئاسۆ بەرزەكانى فەكرى ئەرىستۆكرات. دەتوانم بلىم فەرقى نىوانى فرۆك و پاسكىل چەندە، كە ھەردوويان ھۆى گواستەو و گەرانن، فەرقى نىوان ئەدەبى ھەرزەكاران و ئەدەبى بەرز ئەویش ھىندە دەبى، چ فەرقىكىش نىە لە نىوان نەھىلانى ئەدەبى بەرز و نەھىلانى ھۆى گواستەو بەرز (كە فرۆك و شتى وەك ئەو) چونكە ھەردوويان لە يەك سەرچاوەو ھەلدەقولن كە پىشكەوتوتوتىن فەكرى ئادەمىزادە.

لەبەر رۆشناى ئەم لىكدانەوھىە ئەدەبى نالى راستەوخۆ دەچىتە پىزى ئەو بەرھەمانە كە زادەى فەكرى ئەرىستۆكراتن، لە وىشدا بە پىى دارشتنى مەحكەم و نوكتە ئاوايى و رەنگىنى و وردپىويى و قوولى خۆيەو دەر بە رىزەكانى دواوھى فەكرى ئەرىستۆكرات دەدا تا دەگاتە لای بەرايى. نەك ھەرنەمەندە و بەس، بگرە شىعەرەكانى نالى خۆى پىشېركى لە يەكترى دەكەن و يەكيان ئەوى تر دەخاتە دوا خۆيەو لە مەيدانى ئەرىستۆكراسىدا. بە نموونە بىين و ئەم دوو بەيتەى خواروھە بە يەكتەر بگرىن فەرقى تى ھەلگىشنىيان بەرەو بەرزايى فەكرەو بە ئاشكرا خۆ دەنوئىن:

نموونەى يەكەم:

لەبت مىم و قەدت ئەلف و زولف چىم
دەزانى بەم سىيانە طالبى چىم؟

نموونەى دوھم:

رەوشەنى دىدە بە ئىنسانە كە موژدەى قەدەمت
رەوشەنى دىدەى غەم دىدەى «بیت الحزن»ە

نالى لە نموونەى يەكەمدا لە راستە شەقامىكى واتا تەقلیدىەكانى نىوان شاعىرانى رۆژھەلاتدا رۆيىوھ بەرەو نوكتە و «تشبىھ و جناس و تورىه»وھ. لىزەدا بنگەى ھەلبەست و خەيال و عىشقى ھەلستاندوھ لەسەر چەند تەشبىھاتىكى سەلىنراوى نىوان شاعىران بەوھدا كە لىو تەشبىھ كراوھ بە سەرى پىتى «م» بالاش بە راستايى «ا» و لوولى زولفانىش بە نىوھ ئالْقەى پىتى «چ» كە لە رىزبوونياندا وشەى ماچ پەيدا دەبى. بەلام بۆ ئەوھى چ غەدران لە نالى نەكەين دەبى ئەوھندەش بلىم لەم بەيتەدا نالى ھەندىك واتاى جوانى بۆ گل داوینەتەوھە ياخود بە قەرز بۆى ھەلگرتووين كە لە بەيتى سىيەم پىمانى دەداتەوھ:

كە ھاتى تىغى «بى زارىى»ت لەسەر دام
سەرى خۆم خۆد بە خود ھەلگرت و رۆيىم

واتا قهرزه که له وه دایه که وشه ی «بی زاری-بیزاری» هم «نه بوونی دم» و هم «وهرس بوون» راده گه یه نی. هر دو واتا بایی نه وه ده که نالی ئومیدی به «ماچ» نه میتی، به لام که وشه ی «بی زاری» به واتای «نه بوونی زار» بی له بنه پهدا «ماچ» ده که له ناو دها چونکه پیتی «م» له ناودا نامیتی. نه صورته ی «نه بوونی زار» یش یه کیکه له و موباله غه ره وایانه ی که شاعیرانی له مه و به مه هارته ی خوئیانیان تیدا تاقی کردوته وه، نالی بو خوی چند جارن نه وینه یه ی «نه بوونی زار» ی کیشاوه، مه به ستیش له نه بوونه که زیده گچکه بی و تهنگی زاره که یه:

گوتم ئایا به زاری خوت دهرسی حالی زاری من؟
بروی هینایه یه ک وهک شکلی «لا» یه عنی که «بی زارم»

نمونه ی تریش هن وهک نه مانه که پیوست نیه لیره دا دریره به گوتار بدهین له ری هینانه وهی هه موویان.

یه کیک له و شاعیره مه شورانه ی نه و واتایه یان هینا وه ته ناو هه لبه ست حاجی قادره، که نه مه ش نمونه ی مه هارته که یه تی له فهدی تیبردنی «زار» به نیازی مه دخی خوشه ویست:

نقاشی «دم» ی نوقته کی دانا به نیشانی
زانی که «دم» ی کردوه «بیزار» ه له مانی

واته وینه گری «دم - دم» ی مه دحکراوه که له جیگه ی «دم - دم» نوقته ییکی دانا چونکه هیند بچووکه له وه پتر هه لئاگری که به شتیک ته شبیه بگری له نوقته گه وره تر بی، ده شزانی نوقته هر به گوته و له کاری عه قلیدا وجودی هه یه نه گینا له واقیعدا وجودی نیه. له گه ل نه مه شدا که شتیک نه بوو له نوقته بچووکت بو وینه ی ده مه که ی، نه و هر پیی رازی نه بوو و به زه می حیساب کرد و «بیزار» بوو له مانی. که ورد بیته وه له وشه ی «دم» وه یا «دم» به رینووسی ئیستا» ده بینی هاتنی نوقته به نیشانه بو ی هه لده گری وشه ی «دم - دم» بکا به «دم - دم» چونکه پیتی «د» له «دم» دا که نوقته ی به نیشان درا ده بیته «د» ده مه که ش ده بیته «دهم». له مه وه هر به جاری مه دحکراوه که مافی نه وه ی ده بی له مانی نوقته که «بیزار» بی. وشه ی «بیزار» واتای نه بوونی زاریش دها «بی زار».

وشه ی «مانی» له کوتایی به یته که نه ویش ئیشاره ییکی تیدا یه بو فهدی وینه گری له و روه وه که «مانی» ناوی وینه گریکی یه کجار به ناوبانگی روزه لاتی کون بووه. له هه ندیک نه دیب و شیعر دوستم بیستوهه گویا یه کیک له واتاکانی وشه ی «دم» به عه ره بی «مدح» ده گه یه نیت، نه وسا به یته که بو نه لایه نه ش ده چوو که وینه گره که به دانانی نوقته له جیگه ی ده می یاردا مه دخی کردوه و ئارایشتی داوه ئیتر یار له مانی وینه گری به ناوبانگی کون بیزاره و لئی بینیازه. به لام من نه وه نده ی سهیری فه رهنگی عه ره بیم کرد بی نه مدیوه «دم» به واتای «مدح» هاتبی، واته دم له و وشانه نیه پییان ده لین «اضداد» و دوو واتای پیچه وانه ده به خشن.

بېجگه له حاجی و نالی شاعیرې تریش ههن، کورد و غهیری کورد، ئەم واتایه‌ی چووکردنه‌وه‌ی زاری مه‌حبووبه‌یان کردوه به ماکی بهیت و دوو بهیت له هه‌لبه‌ستدا، به‌لام پتویست نابینم نمونه‌یان لئ بېنمه‌وه و په‌کی زنجیره‌ی بابه‌تی نووسینه‌که‌م بخه‌م، ئەم به‌یته‌ی حاجی قادریشم لیره‌دا وه‌ک پالپشت خسته به‌رچاو که له سه‌ر به‌یته‌که‌ی نالی بکاته‌وه ئەگه‌ر هات و خوینه‌ریکی تازه پینگه‌یشتووی می‌شک به زانستی نوئ زاخاودراو له گۆشه‌ی نیگای شیوازی نه‌وباوه‌وه عه‌یبی لئ بگرئ و ئەو هونه‌ری تیدایه به شتیکی بئ بایه‌خی دابنئ. که ئەم کاره له نالی به عه‌یب بگیریته‌ ده‌بئ له هه‌موو ئەده‌بی کۆنی رۆژه‌لاتی موسلمان بگرئ به عه‌یب.

با بئینه سه‌ر خوانی به‌یته‌که‌ی تری نالی بزاین چ خوراکیکی مه‌عنه‌وی له‌ویان وه‌رده‌گرین و چۆن له سه‌ره‌ژوور چوونی به‌ره‌و پۆپی فکر و ته‌عبیری ئەریستۆکرات به‌یته‌که‌ی یه‌که‌می جیه‌یشتووه!

ره‌وشه‌نی دیده به ئینسانه که موژده‌ی قه‌دمت
ره‌وشه‌نی دیده‌ی غه‌م دیده‌ی «بیت الحزن» ه

چاو به «انسان» روون ده‌بیته‌وه. به دیتنی «انسان»ی خو‌شه‌ویست ره‌وشه‌نی بۆ دیده په‌یدا ده‌بیت. یاخود رووناکی چاو به «انسان» ه، له عه‌ره‌بیدا «انسان العین» به بیبیله‌ی چاو ده‌لئین، که‌واته ئەو ئینسانه‌ی له‌م به‌یته‌دا ده‌بیته‌ هۆی روون بوونه‌وه‌ی چاو وه‌ک «انسان العین» وایه که هۆی دیتنه و بئ ئەو مرؤف کوپر ده‌بئ.

ئەم راستییه‌ی روون بوونه‌وه‌ی چاو به «انسان» با لیره‌ بئ تا بزاین ئینسانه خو‌شه‌ویسته‌که‌ی نالی له مه‌یدانی چاو روون کردنه‌وه‌دا چ ده‌کا:

نالی دوا‌ی به‌یان کردنی ته‌ئسیری «انسان» له روونکردنه‌وه‌ی چاو، که ئەم به‌یان کردنی راستییکه‌ی گشتییه، روو له خو‌شه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات و پئی ده‌لئ: تۆ نه‌ک خۆت به‌لکو ته‌نها قه‌دمت، واته پیت، قه‌دمه‌میشته نا، هه‌ر موژده‌ی ئەو قه‌دمه‌ به‌سه‌ بۆ روونکردنه‌وه‌ی چاو... به‌لام چ چاوئیک! نالی رازی نیه «موژده‌ی قه‌دمه‌ی خو‌شه‌ویسته‌که‌ی» هه‌ر به‌قه‌ده‌ر ئەو ئینسانه ته‌ئسیری بئ که چاوی عاده‌تی روون ده‌کاته‌وه... موژده‌ی قه‌دمه‌ی ئەو «ره‌وشه‌نی دیده‌ی غه‌مدیده‌ی بیت الحزن» ه، واته ره‌وشه‌نی چاوه غه‌مدیده‌که‌ی «بیت الحزن» که دلّه پر له غه‌مه‌که‌یه‌تی. موژده‌ی قه‌دمه‌ی یاری نالی رووناکایی چاوی غه‌مدیده‌یه، کام چاوی غه‌مدیده؟ هی دل. کام دل؟ دلی ناو خانه‌ی خه‌م و خه‌فته‌تان!! «بیت الحزن» ئەو واتایه‌ش راده‌گه‌یه‌نی که «خانه‌ی تازیه‌داران» بئ، به‌و پئی موژده‌ی قه‌دمه‌ی یاره‌که‌ی به‌سه‌ بۆ روونکردنه‌وه‌ی دلّه خه‌فته‌تباره‌که‌ی ئەه‌لی ئەو مالّه‌ی تازیه‌ی تیدایه. موژده‌ی قه‌دمه‌ی یاری نالی ده‌بیته «انسان العین»ی چاوی غه‌مدیده‌ی دلی تازیه‌داران.

له کوردییدا «قدم» به واتای «هاتنه‌لا، سه‌رلیدان» دیت واته مه‌رج نیه «قدم» هه‌ر ئەو «پئ»یه بئ که ئەندامیکی له‌شه. به‌مه‌دا واتای به‌یته‌که‌ ئەوه ده‌گه‌یه‌نی که موژده‌ی بیستنی سه‌ردانی یاره‌که‌ی به‌سه‌ بۆ ئەو چاوه‌ی غه‌مدیده‌ی دلی تازیه‌داران روون ده‌کاته‌وه.

ناسک کردنه‌وه‌ی وینه و واتا و ته‌عبیری ئەم به‌یته‌ له‌و راده‌یه‌دایه که مامله‌تی له‌گه‌ل ئاخاوتن و تیگه‌یشتن و هه‌ستی عاده‌تیدا به ته‌واوی پچراوه و په‌له‌فره‌ی له ناو دل و گیان و نه‌سته. بۆ گرتنی جوانی

بهیتهکه «منطق - ژیربیزی» هیچی پی ناکری، دهبی هست و هوش و گوش په نجه مه و هوومه کانی «مطلق و تجرید» ی لی به کار خن. دوو واتایی وشه کانی «انسان، قدم، بیت الحزن» له پیش نیگی سرنجا، وهک رهنګ گوری په ری تاووس، هر جاره و هر ساته تریفه و تاورینگیکی نوی به هر دیدهی غه مدیدهی خه یالدا دینیت.

له خویندنه وهی ئەم بهیتهدا هه موو جاریک بهیتهکی مه وله ویم به بیردا دیت که ئەویش مه و داییکی به رفره وانی برپوه له مهیدانی خو ناسک کردنه وودا:

روخساری و هختی مه صقل مه دا ویش <ه>

وه شنوی پاریز خه یال مه بی ریش

«رووی یار کاتیک به «مه صقل - دهرمانی ئارایش» ریک دهخری ئەو وندده ناسک دهبی به شنوی پاریزی خه یال زامدار دهبی، نهی گوت به پاریزی خه یالیش زامدار دهبی. ناسکیه که ی له وه دایه به شنوی پاریزی خه یال ناراحه ته.

بیگومان بهیته که ی مه وله وویی له رووی ته نک هه لیرین و ناسک کردنه ووده هینده تی هه لکشپوه په کی سه ره ژوورتر رویشتنی خوی خستوه، به لام دیسانه وه بیگومان بهیته که ی نالی له چهند باریکه وه پیش هی مه وله وویی ده که ویته وه:

به که م: له لایه ن ئەو وه که نالی ریکه ی به کسه ره «مباشر» ی نه گرتوه بو سه پاندنی واتای مه به ست به سه ر دل و میشک و زیهنی گوینگردا، هاتوه له په نا راستیه کی بی ده مه ته قه وه «پوون بوونی چاو به انسان» پی دزلیکه ی شاعیرانه ی به خامه ی خوی کردوه بو مه لبه ندی خولیایی «دیده ی غم دیده ی بیت الحزن» له هه موو هه نگا ویکشدا سیبه ری راستیه که، وهک سایه بان، چه پاره ی خامه و خولیایی نالی دده ن له وه که هیچ پریشکیکی ره خه و نارزه یایی خوینهر و گوینگری به ریکه وئ. نالی له سه ره تایی بهیته که دا دهر وازه ییکی وها فراهی به رووی خه یالدا کردوته وه هه تا واتا و خولیا و ناسکی و وردی پیدا تی په رینئ هر که مه. له بهیته که ی مه وله ویدا ئەم خو لادانه له ته گره ی ته عبیری به کسه ره «مباشر» پهیدا نیه تا کو بتوانئ زه قایی واقعی نامه لوف تیبا - که بریندار بوونی پووه به شنوی پاریزی خه یال. دهبی لئی به سلینین رووی یاره که ی ئەو ناسکیه که هه لبه ست وینه ی کیشاوه هه موو به لگه و هوی سه لماندنی شمان هر قسه ی شاعیر خویه تی، ئەو وندده شی بو داو بیینه سه ر، که جه زبه و گه رمایی عیشق به عاده ت په له فره به عاشق ده که ن له م په له فره یه شدا چاوه نو پری گوته و کرده ی نامه لوفی لی ده کری و لئی ده سه لیندرئ. هه لبه ت ئەو سه لمانده که بو مه وله وویی ده کری بو نالی و غیری نالیش ده بی بکری، به لام نالی له م بهیته دا خوی نه هاویشتوته باریک شه فاعه تکاری بو پهیدا که یین له عورف و عاده تی شاعیران و دیا له جه زبه و ناگری عیشق.

دوهم: نالی له بهیته که پیدا وردی و ناسکی و جوانی هه لدا و هته وه سه ر یه ک تا ئەو راده یه که قه پیلکی هه لبه ست مشت بوه لیان و که له ریش ده کا هه موو جوانی و ناسکیه که شی له سه ر چاوه ی ناوه کی (داخلی) هه لبه ست هه لقلاندوه که خو شه ویستی یاره و چ به رتیلی نه داوه به هوی لاهکی تا دهستی یارمه تی دریز کا هانای بردوته بهر «مه صقل» و ئارایشتی ده سکرد که له جوانی یار زیاد که ن. ئەمه ش دیارده ییکی ئاشکرایه له بهیته که دا پی ناوی من دریزه ی پی بده م.